

நோன்சுஸ்டர்

மார்கழி

2014

பொருளி :

தான் வடு

அவ்வித் தழக்கா றுடையாகனச் செய்யவள்
தவ்வையைக் காட்டு விடும்.

அழக்காறுடையவனைத் திருமகள் பொறாதவளாய்த்
தன்னுடைய தமக்கையாகிய முத்தவளுக்குக் காட்டிலிட்டுத்
தான் நீங்கிவிடுவாள்.

(167)

பொருளி :

அழக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுக்
தீயழி உய்க்கு விடும்.

பொறாமையென்று சொல்லப்பட்ட ஓப்பில்லாத பாவி தன்னை
உடையவனை இம்மையில் செல்வத்தைக் கெடுத்து,
மறுமையில் நரகத்தில் செலுத்திவிடுவான்.

(168)

நஞ்சிங்கணை

மறப்பேனோ குருநாதன் தன்னை
முக்கி நல்குமே

ஓதுக அதுநாம் ஓம்தத் சத்தும்

கிருப்பார் பொருப்பி லிரைவி யோடு
நெருப்பான மேனி நின்மல வென்று
அருப்பார் மலர்கொண் டன்புட னேநாம்
விருப்பா லேத்தி விண்புகு வோமே
ஓதுக வதுநாம் ஓம்தத் சத்தும்

14

கிருவினை யானா மிடுக்கணைய் தாமல்
குருபரன் றன்னைக் கும்பிட் தேற்றி
வருவினை யெல்லா மாற்றி மகிழ்ந்து
திருவா ரடிமலர் சேர்க்குதும் நாமே
ஓதுக வதுநாம் ஓம்தத் சத்தும்

15

எச்சைன யெல்லா வுயிர்க்கு முயிரைத்
தேச்சைனச் செம்பொ னம்பல வாணனை
வாச மலர்கொடு வணாங்கி நாடொறும்
பாச வினையின் பற்றறுப் போமே
ஓதுக வதுநாம் ஓம்தத் சத்தும்

16

நான்ச்சுடர்

வெளியீடு:

சந்நதியான் ஆச்சிரம சௌகார்யம் பேரவை

ஞானச்சட்டர்

வெளியீடு - 02

204 ஒடுவது மலர்

2014

பொருளடக்கம்

மார்க்கடி

மாறுட உபம்புக்கு...	ப. கத்தித்தம்பி	01 - 02
போற்றித் திருவகவல்	ச. அருளம்பலவனார்	03 - 05
யேற்கை அன்றத்தங்கள்...	ஏ. சிவராசா	06 - 10
கந்தரநுபுதி	வாரியார் சுவாமிகள்	11 - 13
லைங்கையில் தொன்மையும்...	திருமதி பொ. சௌல்வக்காந்திமதி	14 - 15
திருவருட்பயன்	முனைவர் ஆ. ஆனந்தராசன்	16 - 20
திருக்கோவையாற்...	செல்வி ச. ஜனகா	21 - 24
முந் ரமண நினைவுலைகள்	தொகுப்பு	25 - 27
வலம்புச் சங்கள் மக்கம்	க. ஜெயராமக்குருக்கள்	28 - 29
சைவ சமய விளாவிடை	ஆறுமுகநாவலர்	30 - 31
நல்ல சமய ஆவோம்	திருமதி ச. புனிதவதி	32 - 33
ந்திய அன்னபென்	சந்தியான் ஆச்சிரமம்	34 - 35
பயனில் சொல்லாமை	ஆர்.வி. கந்தசாமி	36 - 37
வள்ளார் பாடல்களில்...	கு. கோபிராஜ்	38 - 42
சத்தர்களின் ஞானம்	சுவ மகாலங்கம்	43 - 48
சடையம்மாவும் நல்லுராநும்	த. நாகராசா	49 - 50
யீநி கருட புராணம்	இரா. செல்வாழவேல்	51 - 54
ஆலயமும் அறங்காவலும்	நீர்வெமன்	55 - 56
மனநோயாளிகளையும்...	Dr எஸ். குழந்தீ	57 - 58
நாவலரைப் போற்றும்...	ச. ஸீலன்	59 - 61
ஆலயங்கள் சமயப்பன்...	வீரகேசர் (23.11.2014)	62 - 63
மதுமையின் நிலைமை	செல்வன் ச. வீழ்ணு	- 64
கண்போம் கத்ரீகாமம்	அன்னைதாசன்	65 - 68

வருட சுந்தா: 500/- (தபாற் செலவடன்)

சுந்தியான் ஆச்சிரம்

சைவ கலை பண்பாட்டுப் போக்குவரதா

தொலைபேசி லைக்கம்: 021 321 9599, 021 226 3406

அச்சகம்: சுந்தியான் ஆச்சிரமம்

நூன்சுடர் கார்த்திகைமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

கார்த்திகைமாத நூன்சுடர் மலருக்கான வெளியீட்டுரையை திரு ச. நவரத்தினராச வேல் (இளை. அதிபர்) அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள்.

அவர் தனது ஆரம்ப உரையில், சந்திதியான் ஆச்சிரமம் மேற்கொள்ளும் சகல, சமய, சமூகப் பணிகளின் மகத்துவம் பற்றிக்கூறியதோடு அடியார்களின் அறிவுப் பசியினைப் போக்குவதற்காக நூன்சுடர் மலர் வெளியிடப்பட்டு வருவது போற்றுவதற்குரிய செயற்பாடாகவே அமைந்துள்ளது. அவ்வகையில் இம்மலர் வெளியீடு மாதம் தவறாமல் இடம்பெறுவது சந்திதி வேலவனது கருணையே என்று கூடியிருந்த அடியார்களுக்குக் கூறியதோடு இதன் ஒரு அங்கமாக தாழும் வருடம் ஒருமுறை இம்மலர் வெளியீடில் பங்குபற்றுவது சந்திதி வேலன் தந்த கொடை என்று கூறி தனது வெளியீட்டுரையை நிறைவு செய்தார்.

மதிப்பீட்டுரை:-

203ஆவது நூன்சுடர் மலருக்கான மதிப்பீட்டுரையை திரு செ. பரமேஸ்வரன் (அதிபர்) அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள்.

அவர் தனது ஆரம்ப உரையில் நூன்சுடர் மலரானது தெய்வீகம் நிறைந்த ஒரு சஞ்சிகையாக மக்கள் மத்தியில் திகழ்கின்றது. அவ்வாறு திகழ்ந்தாலும் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பல்வேறு விழுமியக் கருத்துக்களைக் கூறுவனவாய் அமைந்துள்ளது என்று சபையோருக்குக் கூறினார்.

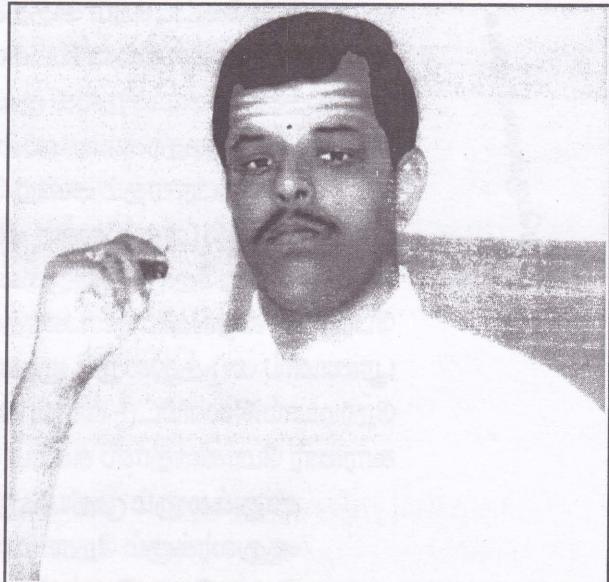
அடுத்து அவர் தனது உரையில், நூன்சுடர் சஞ்சிகையின்மூலம், நாயன்மார்களின் வரலாறுகள், பூராண வரலாறுகள், திருவருட்பயன் இன்னும் பல விடயங்கள் மாணவர்களின் பாடப்பகுதிக்கு உதவுவதை நாம் எமது கண்களுடாகக் காணமுடிகின்றது.

மேலும் நூன்சுடர் மலரில் கட்டுரைகள், கவிதைகள், பாடல்கள், போன்மொழிகள், படங்கள் என்பன இடம்பெற்றுள்ளது அவற்றுடன் வாசகர்களை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு “வாசகர் போட்டிக்கான வினாக்கள்” சுடரில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் யாரும் பங்குபற்றலாம் என்று கூறித் தனது மதிப்பீட்டுரையை இனிதே நிறைவு செய்தார்.

சுட்டுத்தரும்தகவல்

நான் எனது என்ற எண்ணங்களுக்கு அப்பால் எமது பிரதேசம், எமது இனம், எமது மொழி, எமது சமயம் என்ற கோட்பாட்டினை நிலைநிறுத்தி அதன்படி எவனொருவன் வாழ்கின்றானோ அவன் காலத்தால் அழியாத ஒரு பேற்றினை அடைகின்றான். அவ்வகையில் வர்த்தகராகவும், பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும், அமைச்சராகவும் கடமை புரிந்த முன்னாள் இந்து கலாச்சார அமைச்சர் திரு தியாகராசா மகேஸ்வரன் அவர்கள் போற்றத்தக்கவர்.

அதனடிப்படையில் மகேஸ்வரன் அவர்கள் தான் வாழ்ந்த காலங்களிலெல்லாம் தான் வசித்த கடமைகளில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவராக விளங்கினார். வர்த்தகராக இருந்தபொழுது அதனை ஈடுசெய்யும் வகையிலும், பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த காலத்தில் மக்களின் குறைபாடுகளை நீக்குவதிலும், இந்து கலாச்சார அமைச்சராக பதவி வகித்தபோது அவரது தூய்மையான செயற்பாட்டின்மூலம் குறிப்பாக யாழ் குடாநாட்டு ஆலயங்களும், ஆலயம் சார்ந்த சபைகளும் ஏதோ ஒரு வகையில்

பயன்டைந்தன என்பதில் மிகையில்லை. அவர் சைவத்துக்கும், சமூகத்துக்கும் ஆற்றிய சேவைகள் என்றும் அவரை நினைவு கூரத்தக்கதாக அமைந்து விட்டது.

ஆம்! அமரர் மகேஸ்வரன் இந்து கலாச்சார அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் எமது நாடு போர்ச் குழலினாலும் உணவுப் பற்றாக்குறையினாலும் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த காலம் அது. அக்காலத்தில் எமது ஆலயங்கள் அனைத்தும் இருள் சூழ்ந்த நிலை. அந்தநிலை கண்டு அவர் தமது சமூகத்தின் தேவைகளை ஈடுசெய்ததின் மூலம் எல்லா ஆலயங்களும் ஓளி வெள்ளத்தில் திளைத்தன. அவரின் தன்னலம் கருதாத செயற்பாட்டின்மூலம் பயன்டைந்தவர்கள் என்னற்றவர்கள். அதனடிப்படையில் நாம் அவர் ஆற்றிய சேவையினைப் போற்றவேண்டியவர்களாக உள்ளோம். அமரர் மகேஸ்வரன் மறைந்து ஆறு ஆண்டுகள் நிறைவடைந்தாலும் அவர் ஆற்றிய சேவையை சந்தித்தியான் ஆச்சிரமம் என்றும் நினைவுகூரும்.

வாழும்செல்வச் சந்நிதி ஈதே

வடிலிங்கை யாழ்ப்பாணம் வாழ்தொண்டை மாணாற்றின்
சுடர் நெடுவேல் முருகப்பிரான் தொடர்ந்தருளும் பெருங்கோயில்
தீட்டு னே அடியார்கள் தேஷவந்து வணங்குகின்ற
கடலருகே எழுந்தருளும் கந்தன்செல்வச் சந்நிதியீதே

அடியார்கள் குழியாக ஆறுமுகன் வீற்றிருக்கும்
முடியோடு தேவர்களும் முப்போதும் வணங்குகின்ற
பொடிபூசீ யாழியார்கள் புகழ்ப்பாடி நடமாடும்

வாழவேலன் கண்ணோக்கி வாழும்செல்வச் சந்நிதியீதே
தூரதேசம் இருந்தன்ப்பு தோய்ந்துநோற் இருந்தாலும்

வாரமாகக் கேட்டவரம் அத்தனையும் வழங்கிவரும்
சீலந்தான் தேவயானை வள்ளியம்மை மணவாளன்

கோலத்தால் காட்சிநல்கி குலாவும் செல்வச்சந்நிதியீதே
அன்று கத்ர்காமர் மயில்வாகனம் போலவே சந்நிதியீல்

நன்று பிரசாதம் அன்றி மோகனதாஸ் சவாமியாரும்
என்றும் மாலைவரை அடியார்க்கு அன்னமிடும்

குன்றுதோ றாடும்குகன் வாழும்செல்வச் சந்நிதியீதே
பேராழியர் வழங்கிட ரூம் பணத்தோடு பிறபொருளும்

பூணமாய் அடுத்துவரும் ஞானச்சுடர் தனிலெழுதி
நேராழியாய் வெளியிட்டு வரும் ஆச்சிரமப் பேரவையும்

காரணர் மோகனதாஸ் சவாமி வாழ்வதும் செல்வச்சந்நிதி யீதே
சாதுக்களும் முதியவரும் சந்ததம் சாப்பாட் குடையோடு

ஆதுலர்க்கும் நோயினர்க்கும் அருமருந்தும் அல்லாமல்
போதுமென வெள்ளி தொறும் பெருநிகழ்ச்சி செய்பவர்க்கும்
நீதியாக தானமிட்டு நிறைவுசெய் சந்நிதி யீதே.

நீர்வேலியிலிருந்து புதிதாக ஆன்மீகச் சஞ்சிகை

சனாதனி என்ற பெயரில் ஆன்மீகச் சஞ்சிகை ஒன்று நீர்வேலியில் இருந்து வெளிவரத் தொடங்கியிருக்கிறது. நீவை தி. மயூரகிரிச்சர்மாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு சனாதன சேவா பீடத்தினரால் இது வெளியிட்டு செய்யப்படுகின்றது. காலாண்டிதழாக மலரத் தொடங்கியிருக்கும் இச்சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழ் ஜயப்பன் வழிபாடு குறித்த சிறப்பிதழாக வெளிவந்துள்ளது. இதன் வெளியிட்டு நிகழ்வு கடந்த சனிக்கிழமை 20.12.2014 நீர்வேலி செல்லக்கத்திர்காம தேவஸ்தானத்தில் இடம்பெற்றது. நீவைமணி தி. தியாகராசக் குருக்கள் சஞ்சிகையை வெளியிட்டு வைத்தார். சஞ்சிகையைப் பெறுவதற்கும் தொடர்புகளுக்கும் தி. மயூரகிரிச்சர்மா, அரசுகேசர்ப்பிள்ளையார் கோவில்லி, நீர்வேலி. தொலைபேச் 0778680452. (சஞ்சிகை ஒன்றின் விலை 60.00 ரூபா ஆகும்.)

மார்கழி மாத சிறப்பிழக்கி பெறுவோர் விபரம்

அ. தபேசன்

(இரசாயனவியற்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்)

மு. சஸ்ருதன்

(சிறாம்பியடி வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

வே. சம்பந்தநாதன்

(கிராமசேவகர், புன்னாலைக்கட்டுவன்)

த. வயித்திலிங்கம்

(திருநெல்வேலி)

ந. பாமதி

(நல்லூர் யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி திருச்செல்வம் விஜிதா

(குவில், புலோலி தெற்கு)

செ. சின்னத்துரை

(ஆசிரியர், மகாத்மாலேன், நெல்லியடி)

சி. வீரசிங்கம்

(நீதிமன்ற பதிவாளர், கரவெட்டி)

செ. சுரேந்திரா

(சமூக சேவை உத்தியோகத்தர், அல்வாய்)

சி. சந்திரசேகரம்

(திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்)

சி. தில்லைமணி

(வட்டுக்கோட்டை)

க. நடராசா

(ஒட்டுமடம், யாழ்ப்பாணம்)

மா. மகாலிங்கம்

(பழைய பொலிஸ் ரேசன் வீதி, ஆனைக்கோட்டை)

ச. தமிழ்ச்செல்வம்

(கோண்டாவில் மேற்கு, கோண்டாவில்)

திருமதி புனிதவதி சிவகப்பிரமணியம்

(சுழிபுரம் மேற்கு)

சி. சிவலிங்கராசா

(முதுநிலை விரிவுரையாளர், பல்கலைக்கழகம்)

கிருபைநாதன் அஜந்தன்

(இனுவில் மேற்கு)

ல. துரைராசலிங்கம்

(ஊண்ணாகம் கிழக்கு)

கணேசராஜா நிர்மலராஜன்

(சண்டிலிப்பாய் மேற்கு, சண்டிலிப்பாய்)

திருமதி த. தவேந்திரன்

(ஆஸ்பத்திரி வீதி, சுண்டுக்குளி)

T. நாகராஜா

(கரந்தன், நீர்வேலி)

சுவாமிநாத இராஜேந்திரக்குருக்கள்

(நீர்வேலி)

அ. பஞ்சாபகேசசர்மா

(ஆவரங்கால்)

A.T. சிவனேசபிள்ளை

(ஞானத்தில்லை, இடைக்காடு)

சிதம்பரி சிவபாதம்

(முத்தநயினார் கோயிலடி, ஆனைக்கோட்டை)

ஷ. வசந்தகுமார்

(மானிப்பாய் வடக்கு)

ச. சசிகரன்

(முருகமூர்த்தி வீதி, நெல்லியடி)

S. சுப்பிரமணியம்

(A.G.A. லேன், நெடியகாடு)

சி. நீலையினார்

(இடைக்குறிச்சி, வரணி)

திருமதி சிவநாயகி கந்தசாமி

(வசந்தகம், இமையாணன்)

நா. விக்னேஸ்வரன்

(கோகுலம், சுதுமலை)

தி. சிவபாதசுந்தரம்

(உயர்ப்புலம், ஆனைக்கோட்டை)

ந. சிவராஜா

(குமரக்கோட்டம், கோண்டாவில்)

ச. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா

(பலாலி வீதி, திருநெல்வேலி)

நாள்சாட்டு டி. டி. 2014 மார்க்கிழிமலை

சி. இரத்தினசபாபதி

(கன்னாதிட்டி ஒழுங்கை, யாழ்ப்பாணம்)

ஸ்ரீராஜனி அமரசிங்கம்

(பொதுநூலகம், அச்சுவேலி)

S.R. சரவணபவன்

(பிள்ளையார் கோயிலடி, தாவடி)

க. வாமதேவன்

(பஜனைச்சபை, வழக்கம்பரை)

திருமதி ச. செல்வறஞ்சனா

(சுண்ணாகம் கிழக்கு)

S. மனோகரன்

(மாதா கோயிலடி, கோப்பாய்)

சு. இலங்கநாயகம்

(கைதடி தென்கிழக்கு, கைதடி)

நடராஜா சந்தோஷா

(குடும்பநல்சேவை உத்தியோகத்தர், தெல்லிப்பழை)

த. சுகந்தன்

(நீர்வேலி வடக்கு, நீர்வேலி)

கந்தையா காங்கேசன்

(பண்ணாலை, தெல்லிப்பழை)

சி. சரவணப்பெருமாள்

(மாணிக்கவளவு, கரணவாய்)

சிவலிங்கம் தேவமலர்

(அச்சுவேலி)

S. நவரெட்டனம்

(கெருடாவில் வடக்கு, தொண்டைமானாறு)

S. சத்தியமூர்த்தி

(காட்டுவளவு, வல்வெட்டித்துறை)

சு. சிவலிங்கம்

(குகன்குடிசை, பொலிகண்டி)

பா. பாலச்சந்திரன்

(சண்முகபவனம், மயிலணி)

செ. அரியானந்தம்

(வன்னியசிங்கம் வீதி, தாவடி வடக்கு)

N. குணரெட்டனம்

(புன்னாலைக்கட்டுவன் தெற்கு)

V. சிவனேசன்

(கமலை, மாணிப்பாய் வீதி)

க. முருகானந்தன்

(கட்டுடைச்சந்தி, மாணிப்பாய்)

செ. உலகநாதபிள்ளை

(வியாபாரிமுலை, பருத்தித்துறை)

தம்பன் இரத்தினசிங்கம்

(நாவற்காடு)

இ. பாஸ்கரன்

(சுதுமலை வடக்கு)

திருமதி இ. தம்பிராசா

(குண்யாவளவு, ஈவினை)

இ. நடராசா

(தாவடிச்சந்தி, கொக்குவில்)

பொ. செல்வகிருஷ்ணன்

(புலோலி தெற்கு, புலோலி)

சி. சிவசுப்பிரமணியம்

(ஆனந்தநிலையம், கரவெட்டி)

அ. பரமநாதன்

(தெல்லிப்பழை)

திருமதி கமலா குணரெத்தினம்

(ஷட்டுக்கோட்டை)

திருமதி சத்தியவாணி நந்தகுமார்

(நவாலி, மாணிப்பாய்)

கந்தையா செல்வக்குமார்

(புத்தூர் கிழக்கு, புத்தூர்)

மு. மகேந்திரன்

(யாழ்ப்பாணம்)

சோ. இராசலிங்கம்

(ஆவரங்கால், புத்தூர்)

சோமசுந்தரம் செல்வசுந்தரம்

(மீசாலை கிழக்கு)

மானுட உடம்புக்கு நல்ல பசுளை தீடு

-தீரு பு. கதீரீத்தம்பீ அவர்கள் -

இறைவன் உலகம் உய்யும்பொருட்டு உயிரினங்களைப் படைக்கின்றான். அவன் படைத்த உயிரினங்களில் அரிய பிறவியை எடுத்தவன் மானுடன். வினை ஒழிந்து பிறவியை ஒழிக்க வல்ல மானுடன் ஆசை வலையில் சிக்கி தவிக்கின்றான். ஆசையை ஒழிக்க சிறந்த இடமாக விளாங்குவது ஆலயம். மனிதன் மனமொடுங்கி ஆலயத்தில் வழிபடும்பொழுது ஆசைகள் அகன்று விடு கின்றன. இந்த உண்மையை உணர்ந்து மனிதன் உடலுக்கு சிவவினை என்னும் உரத்தை இடவேண்டும்.

மனிதன் தனது உடலை வளர்க்க மாமிச உணவு சிறந்ததென எண்ணுகின்றான். இன்னொரு உயிரின் உடலை உண்பது பாவ மென எண்ண நினைக்கிறான் இல்லை. எல்லாச் சத்தும் நிறைந்தது பசுப்பாலென வைத்தியர்கள் கூறுகின்றனர். பசு உண்பது தாவர உணவுகளை என்பது மக்களுக்குத் தெரியும். எனவே மனிதன் மனதை அலைய விடாது, உண்மையை உணர்ந்து தாவர உணவுகளை உண்ண வேண்டும். இத்தகைய உணவு களை உண்ணும்போது கருணை பிறக்கின்றது. நல்ல நினைப்பு உண்டாகின்றது. செய்யத்தகுவது, செய்யத் தகாததென மனம் எடுத்துக் கூறுகின்றது. இதனால் மனிதனிடம் கொலை, களவு, கள்ளுண்ணல், விபசாரம் என்னும் பஞ்சமா பாவங்கள் விட்டு நீங்கு கின்றன. மனிதன் தானும் சிறந்த வாழ்க்கையை அமைத்து பிறரையும் வாழ விடுகின்றான். உயிர்கள் மேல் பாசம் உண்டாகின்றது. மனம் தூய்மை அடைய மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்னும் நெறிகளைக் கடைப் பிடித்து, நெறிப்பட்ட வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளுகின்றான். நல்ல நினைப்பும்,

நல்ல சொல்லும், நல்ல செயலும் தா என மனிதன் இறைவனிடம் வேண்டுவான். அது மட்டுமேன்றி மனிதனிடம் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்பன தோன்றுகின்றன. இதனால் அவன் மனிதரில் தேவனாக மதிக்கப்படுகின்றான். எனவே மனித உடலுக்கு நல்வினை உரம் மிகவும் அவசியம் என்பது புலப்படுகின்றது.

தற்காலத்தில் மனிதன் விஞ்ஞானத் தில் உயர்ந்து வானையே எட்டிப்பிடித்து விட்டான். சந்திர மண்டலத்தையும், செவ்வாய் மண்டலத்தையும் கண்ட மனிதன் தன்னால் எதையும் செய்யமுடியுமென நினைக்கின்றான். நொடிப்பொழுதில் உலகத்தில் உள்ளவர் களுடன் கதைக்கின்றான். ஆளில்லா விமானத் தைக் கண்டுபிடித்த மனிதன், தனது திறனை எண்ணி வியக்கின்றான். உடலில் இருந்து பிரிந்த உயிரை திரும்பவும் உடலில் புகுத்த முடியாது தவிக்கின்றான். விஞ்ஞானத்தில் முன்னேறிய மனிதன் மெய்ஞானத்தின் உட்பொருளை உணர அவனால் முடியவில்லை. தன்னால் செய்ய முடியாததை மனிதன் (விஞ்ஞானி) “இயற்கை” என்று சொல்லி தப்பித்துக் கொள்ளுகின்றான். ஆனால் வைத்தியர்கள் தங்களால் குணப்படுத்த முடியாத நோய் களை, இறைவனிடம் சென்று வேண்டி, குணப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள் என்று அறிவுரை கூறி அனுப்பி வைக்கின்றார்கள். எது எப்படி யாயினும் இறைச்கதி ஒன்று உண்டென் பதைப் பெரும்பாலும் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றனர். எனவே மனித உடலுக்கு சிவவினை என்னும் உரம் மிகவும் அவசியம்.

இறைவனால் படைக்கப்பட்ட உயிரினங்கள் அழிவது நிச்சயம். பஞ்ச பூதங்களால் ஆக்கப்பட்ட உடல் அழியும். உயிர் அழியாது.

உயிர்கள் வினைப்பயன்படி, பல்வகை உயிரினங்களாகத் தோன்றும். தோன்றிய மனிதனுக்கு கலியுகத்தில் வினை கணையும் கடவுளாகத் தொண்டைமானாறு செல்வச் சந்நிதியான் விளங்குகின்றான். ஆற்றங்கரையான் தன்னை நாடி வருபவர்களின் துயர் போக்கி அருள்புரிகின்றான். எனவே மானுடப் பிறவி எடுத்த நாம் அவன் ஆலயம் சென்று, ஒருமையுடன் நினது மலரடி நினைக்கின்ற உத்தமரைக் கொடு, உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவார் உறவு கலவாமை வேண்டும், நினது புகழ் தினமும் பேசுவேண் டும், பொய் பேசாதிருக்க வேண்டும், பெரு நெறி பிடித்தொழுக வேண்டும், மதமான பேய்

பிடியாதிருக்க வேண்டும். மருவு பெண் ஆசையை மறக்க வேண்டும். ஆனால் உன்னை மறவாதிருக்க வேண்டும். நின் கருணைநிதி வேண்டும், நோயற்ற வாழ்வில் நான் வாழவேண்டும் என இராமலிங்க சுவாமி கள் கேட்டதுபோல் மன்றாடி மைந்தனாகிய செல்வச்சந்நிதியானை கேட்க வேண்டும். எமது வேண்டுதலை ஏற்று செல்வச்சந்நிதியான் எந்நிதியும் தருவான். அவனாடி சென்று எமது பாதம் படும்போது எமது வினைகள் பறந்தோடுகின்றன. எனவே சந்நிதியான் டகழ் பாட சிவவினை என்னும் உரத்தைத் தினமும் உரம் இடவேண்டும்.

சந்நிதிக் கந்தன் கழற்கோர் கவிமாலை - 59

பல்லவி

வீடிவேற அருள்டயா வேல்முருகா – வாழ்வில்
மிழிபாறி மெருகேறி மேன்மையெலாம் அடையும்
அநுபல்லவி

வழவேறு வேல்வழவில் வளத்தொண்டை மானாற்றில்
குடியேறிக் கொலுவீருந்து கோலோச்சும் குமராளம்
சரணம்

கொடியேறு தம்பமதின் குறியான இடம்வள்ளிக்
கொடியேறு முளைகாட்டிக் கொடியேறச் செய்பவனே
பாடியேறு வந்துபதம் பணிந்தீடு மழியாரின்
குடியேற அருள்வாரிக் கொடுத்தீடு குமராளம்

பொடியேறு மேனியொடு பெம்மானுன் ஈர்புறமும்
தூடியேறு இடைமாதர் குழ்ந்தீட வருபவனே
செடியேறு தீமைகள்நான் செகமதிற் புரிந்தாலும்
அடியேறு வாழ்வுவர் அலகீலுன் அருள்வாரி.

-இராசையா குகதாசன்-

போற்றித் திருவாகவல்

(தொடர்ச்சி... தோழர்)

சக்தியூர்யத்தி

(தில்லையிலருளிச் செய்யப்பட்டது)

நிலைமன்மூலவாசிரியப்பா

மஹந்த

சங்கநாற் சௌவர் பண்முதர் சு. அருளம்பலவனார் அவர்கள்

(யாழ்ப்பானம் - காராநகர்)

முவேழ் சுற்றும் முரணுறு நரகிடை
 ஆழா மேயரு ஸரசே போற்றி
 தோழா போற்றி துணைவா போற்றி
 வாழ்வே போற்றியென் வைப்பே போற்றி
 முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
 அத்தா போற்றி அரனே போற்றி
 உரையுனர் விறந்த வொருவ போற்றி
 விரிகடல் உலகின் விளைவே போற்றி
 அருமையில் எளிய அழகே போற்றி
 கருமுகி லாகிய கண்ணே போற்றி
 மன்னிய திருவருண் மலையே போற்றி
 என்னையு மொருவ னாக்கி யிருங்கழல்
 சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி

பதவுரை:-

மு ஏழ் சுற்றுமும் முரண் உறு நரகிடை- நின்னால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட வர்களது இருபத்தொரு தலைமுறையினரான சுற்றுத்தவர்களும் ஒன்றிருக்கான்று மாறுபட்ட துன்பத்தைத் தருகின்ற நரகங்களில், ஆழாமே அருள் அரசே போற்றி- ஆழ்ந்துபோகாமல் அருள்புரியும் அரசனே நினக்கு வணக்கம்; தோழா போற்றி, அன்புமிக்க அடியாரை நின்னோடொத்தவராகக் கொண்டு அருள் செய்யும் தோழனே நினக்கு வணக்கம்; துணைவா போற்றி, தன்னைத் தோழனாகப்பெற்ற அடியவர்க்கு எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் நீங்காத் துணையாயுள்ளவனே நினக்கு வணக்கம்; வாழ்வே போற்றி- அன்பர்க்கு இன்ப வாழ்க்கையை அருள்பவனே நினக்கு வணக்கம்; என்வைப்பே போற்றி- எனக்குக் கிடைத்த புதைபொருள் போன்றவனே நினக்கு வணக்கம்; முத்தா போற்றி- இயல்பாகவே பாசங்களினீங்கினவனே நினக்கு வணக்கம்; முதல்வா போற்றி- எல்லாவற்றிற்கும் முதலாயுள்ளவனே நினக்கு வணக்கம்; அத்தா போற்றி- எவ்வுயிர்க்கும் தந்தையே நினக்கு வணக்கம்; அரனே போற்றி- மும்மலங்களையும் அழிப்பவனே நினக்கு வணக்கம்; உரை உனர்வ இறந்த ஒருவபோற்றி- வாயாற் சொல்லவும் மனத்தால் நினைக்கவும் அடங்காத ஒப்பற்றவனே நினக்கு வணக்கம்; விரிகடல் உலகின்

விளைவே போற்றி- விரிகடல் குழந்த நிலவுலகின் வாழ்வின் பயனாக உள்ளவனே நினக்கு வணக்கம்; அருமையில் எளிய அழகே போற்றி- அன்பரல்லாதார்க்கு அரியனாயிருந்தும் அன்பராயினார்க்கு எளியவனாய் விளங்கும் அழகனே நினக்கு வணக்கம்; கரு முகில் ஆகிய கண்ண போற்றி- கரிய மழை முகில்போல் அருளைப்பொழியும் கண்களையுடையவனே நினக்கு வணக்கம்; மன்னிய தீரு அருள் மலையே போற்றி- கண்கள் பொழிதலால் நிலைபெற்ற திருவருள் அருவி பாயும் மலை போன்றவனே நினக்கு வணக்கம்; என்னையும் ஒருவன் ஆக்கி- ஒன்றும் போதா- நாயேனையும் எவ்வகையினால் சிறந்த அடியாருள் ஒருவனாகச் செய்து, இரு கழல் சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி- பெருமை பொருந்திய திருவடிகளை அடியேனது புன்றலையின் மேல் வைத்தருளிய வீரனே நினக்கு வணக்கம்.

முவேழ் சுற்றும்- இருபத்தொரு தலைமுறையான சுற்றும்; என்றது அடிமை கொள்ளப்பட்ட ஒரு அடியவரது இருபத்தொரு தலைமுறையினர் என்றவாறு. அன்றி முன்று பகுப்பாகிய ஏழு தலைமுறையெனக் கொண்டு அடிமைகொள்ளப்பட்ட ஒரு அடியவரது தந்தை முதலாக முன்னுள்ள ஏழுதலைமுறையிலுள்ளவரும், தாய் முதலாக ஏழுதலை முறையிலுள்ளவரும், தாம் முதலாகப் பின்னுள்ள ஏழுதலை முறையிலுள்ளவரும் எனக்கோடலுமொன்று, இன்னும் தமக்கு முன்னே பத்துத்தலைமுறையினரும் பின்னே பத்துத்தலை முறையினரும் தாழுமாக இருபத்தொரு தலைமுறை எனக் கூறுதலுமொன்று.

மரணுடை நரகு- இன்பவுலகின் மாறுபட்ட நரகு; அன்றித் துன்பத்தின் வன்மை மென்மையில் மாறுபட்ட நரகுமாகும். நரகிடை ஆழாமே அருள் அரசு- நரகங்களில் ஆழந்து போகாமல் அருள்புரியும் அரசு. “கொடுமா நரகத் தழுந்தாமே காத்தாட் கொள்ளும் குருமணியே” (ஆனந்த 4) என அடிகள் பிறிதோரிடத்து அருளியமையுங் காண்க.

இறைவனைத் தந்தையாகவும் தோழனாகவும் ஆஸிரியனாகவும் பாவித்து வழிபடும் முறையில் தோழன் ஈன்னோடொத்த இயல்பினனாதலின் தோழன் என்பதற்குத் தன்னோடொத்த வியல்பினை அருள்பவன் என்பது பொருளாகக் கொள்க.

துணை- துணைபுரிபவன். “துப்பனே சுட்டர்முடியானே துணையாளனே” (சத 98) என அடிகள் அருளியமையுங் காண்க. வாழ்வு அளிப்பவனை “வாழ்வே” என்றார். “வாழ்முதலே” “என்தன் வாழ்முதலே” (நீத 23: 39) “போற்றியென் வாழ் முதலாகிய பொருளே” (பள்ளி1) என வருவன காண்க.

வைப்பு - புதைபொருள். எய்ப்படைந்தவருக்கு அப்பொருள் பயன்படுதல்போல இறைவனும் பிறவித் துன்பத்தால் வருந்தினர்க்குப் பயன்படுதலின் “எய்ப்பினில் வைப்பே” என்றார். “காதலர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க” (அண்ட 105) “தொழும்பாளர் எய்ப்பினில் வைப்பவனே” (சத 98) என அடிகள் பிறாண்டு அருளியமையுங் காண்க.

முத்தன், முக்கத: என்னும் வட சொற்றிரிபு. விடுபட்டவன் என்பது பொருள். இறைவன் இயல்பாகவே பாசங்களினீங்கினவனாதலின் அவனை “முத்தன்” என்றார். “அத்தன் முத்தன்” (திருக்கோவை 358) என்புமி முத்தன் என்பதற்கு “இயல்பாகவே பாசங்களி னீங்கியவன்” எனப் பேராசிரியர் உரைத்தமையுங் காண்க.

முதல்வா போற்றி என்றது- எல்லாவற்றிற்கும் முதலாயுள்ளவனே நினக்கு வணக்கம் என்றவாறு. “முதல்வா போற்றி முருகவே டன்னைப் பயந்தாய் போற்றி” முன்னியா நின்ற முதல்வா போற்றி” எனத் தேவாரத்து (நாவு 219:10; 271) வருவனவங் காண்க.

இறைவன் எவ்வுயிர்க்கும் தந்தையாதலின் “அத்தன்” என்றார். “அத்தன் உலகத் துள்ளாரெல்லாருக்கும் தந்தை” எனப் பேராசிரியர் உரைத்தமையுங் காண்க. (திருக்கோவை

நாள்சூரி உ 2014 மார்கழி மாதம்

358 உரை) ஹரன் என்பது அரன் என நின்றது. பாசங்களை அழிப்பவன் என்பது பொருள். “பாசவேரறுக்கும் பழம்பொருள்” (பிடித்த 7) என வருதலுங் காண்க.

இறைவன் வாக்குக்கும் மனத்துக்கும் எட்டாதவனாதலின் “உரையுணர்விறந்த ஒருவன்” என்றார். “மாந்ற மனங் கழிய நின்ற மறையோனே” (சிவபுரா 45) “உரையுணர் விறந்துநின்று ணரவதோர் உணர்வே” (கோயில் 3) என வருவன காண்க. ஒருவன்- ஒப்பற்றவன். “ஒப்புனக் கில்லா வொருவனே” (பிடித் 5) என வருதலுங் காண்க.

விளைவு- பயன், “விளைவின் கண் வீயா விழுமந்தரும்” (குறள் 284) என்பழியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. விரிகடலுலகின் விளைவு எனப் பொதுப்படக் கூறினும் மனித வாழ்வின் பயனைக் கொடுப்பவன் இறைவனாதலின் “விரிகடலுலகின் விளைவே” என்றார்.

அன்பரல்லாதார்க்கு அருமையாய் இருந்தே அன்பராயினார்க்கு எளியனாய் விளங்கும் அழகனாதலின் “அருமையில் எளிய அழகே” என்றார்.

“பாரார் விசும்புள்ளார் பாதாளத் தார்புறத்தார்

ஆராலுங் காண்டற் கரியான் எமக்கெளிய

பேராளன்”

அம்மானை 2

“யாவரு மறிவரி யாயெமக் கெளியாய்” பள்ளி 3

“தன்னை யாவரும் அறிவதற் கரியவன் எளியவன்

அடியார்க்கு”

அதிசய 3

என இத்திருவாசகத்தும்,

“வஞ்சகர்க் கரியர் போலு மருவினோர்க் கெளியர் போலும்” நாவு 66:7

“எளியவ ரடியர்க் கென்றுமின் னம்பர் ஈசனாரே” நாவு 72:6

எனத் தேவாரத்து வருவனவுங் காண்க.

கருமுகில்- மழைமுகில். அது மழைபொழிவதுபோல அருள்பொழியுங் கண்ணண்ணுடை மையின் “கருமுகிலாகிய கண்ணை” என்றார். “கண்ணென்னாங் கண்ணேனாட்ட மில்லாத கண்” (குறள்) என்றார் திருவள்ளுவரும்.

அருளை மழையாகவும், கண்ணைக் கருமுகிலாகவும், இறைவனை மலையாகவும் உருவகஞ் செய்த முறைமைபற்றி “மன்னிய திருவருண் மலையே போற்றி” என்றார். என்னையும் என்பழி உம்மை இழிவுசிறப்பு. ஒருவனாக்கி- அடியாருள் ஒருவனாக்கி. “உனக்குரிய அன்பரில் உரியனாயினைப் பருக நின்றதோர் துப்பனே” (சத 98) “தன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங்கண்டாமே” (அதிசய 1) என வருவன காண்க.

இருங்கழல் சென்னியில் வைத்த என்றது இறைவன் அடிகளுக்குத் திருவடிதீக்கை செய்தமையைக் கூறியவாறு.

“சிவன்.... பூவாரடிச் சுவடென் றலைமேற் பொறித்தலுமே” தெள் 7

“இணையார் திருவடி யென்றலைமேல் வைத்தலுமே” பூவல்லி 1

“பெருந்துறையான், சீரார் திருவடி யென்றலை மேல் வைத்தபிரான்”

“மிதிக்குந் திருவடி யென்றலைமேல் வீற்றிருப்ப” குலா 7. (பூவல்லி 10)

என அடிகள் பிறாண்டு அருளியமையுங் காண்க. இருங்கழல் என்பழி இருமை, பெருமை என்னும் பொருட்டாய் நின்றது. “இருநிலம்” (பெரும்பாண் 29) என்பழிப்போல். சென்னி- தலை. சேவகன்- வீரன். திருவடி தீக்கை செய்து ஆட்கொள்ளும் திறமுடையார் பிற்ற எத்தேவருமின்மையின் “சேவக” என்றார்.

(தொடரும்...)

இயற்கை அமைத்துங்கள் = யார் வாறுமா?

- தீரு இ. சீவராசா அவர்கள் -

இயற்கை அனர்த்தங்கள் ஏன், எவ்வாறு, எப்போது, என்ன வடிவத்தில் ஏற்படுகின்றதென்பதை ஆராயுமுன் இயற்கையைப் பற்றிய அறிவைத் தெரிந்துகொள்வது அவசியமாகிறது. ஆதி காலந்தொட்டு முதாதையர் இயற்கையில் காணப்பட்ட மரம், தாவரம், பசு, மிருகங்கள், பொம்மைகள், பாம்பு, மலை, சூரியன் மற்றும் கோள்களென அனைத்தையும் காத்தற்கடவுளாகக் கருதி வணங்கினார்கள். இவற்றில் சில தெய்வங்களுக்கான ஆலயங்களும் வழிபாடுகளும் இன்றும் நடைபெறுகின்றன. மொத்தத்தில் மனிதன் பிரபஞ்சத்தையே வணங்கினான். இப்பிரபஞ்சத்தில் எண்ணிலடங்காத கோள்கள் காணப்படுகின்றன. விஞ்ஞானிகள் ஒரேயோரு (Milky Way) பால்வழியைத்தான் இதுவரை அறிந்துள்ளனர். ஆனால் பால்வழிகள் பல இருப்பதாகவும் அவற்றின் எண்ணிக்கையையும் விஸ்தீர்ணத்தையும் நாம் ஊகிக்கவும் முடியாதென விஞ்ஞானிகள் கூறியுள்ளனர். பிரபஞ்சத்தில் காணப்படும் கோள்களில் ஏற்படும் சிறிய மாற்றமும் எம்மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறதென்பது யாவரும் அறிந்ததே. எனவே, எமது ஆன்மாவுக்கும் பிரபஞ்சத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்புள்ளதென்பது உறுதியாகின்றது. முனிவர்களும் துறவிகளும் தியானத்திலமர்ந்து தமது ஆன்மாவைப் பிறகோள்களுடன் தொடர்புடேத்தி அவற்றின் அமைப்பு, வடிவம், இயக்கம் என்பவற்றை விபரித்துள்ளனர். வானசாஸ்திரம் உட்பட வாழ்வின் சகல துறைகளையும் உள்ளடக்கிய வேதங்களும் முனிவர்களால் ஆழ்நிலைத் தியானத்தில் செவிவழியாகப் பெறப்பட்டவையாகும். அனைத்துக் கோள்களும் அபூர்வமான சக்தியினால் ஒன்றோடொன்று

சூர்க்கப்பட்டு காலனிரண்யம் தவறாது ஒழுங்காக இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தசக்தியே பிரபஞ்சத்தின் சமநிலை பேணப்படுவதற்கும் அனைத்தினது உற்பத்திக்கும் மூலகாரணமாக அமைகின்றது. இயற்கையில் சமநிலை பேணப்படுவதற்கு உறுதுணையாக இறைவனின் படைப்புகள் அனைத்தும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதென விஞ்ஞானிகளும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.

மனித குலத்துக்கே ஆயுததான பயங்கரமான சில மிருகங்கள், பிராணிகள் பல இடங்களில் குடும்ப அங்கத்தவர்போல் பேணி வளர்க்கப்படுகின்றன. தற்போதும் தாய்லாந்தில் ஒரு பெளத்த துறவி தனது ஆச்சிரமத்தில் எத்தனையோ புலிகளை வளர்த்து வருகின்றார். சைவ உணவையே உட்கொண்டு அமைதியாக உலாவித்திரியும் புலிகள் யாருக்கும் எதுவித தீங்கையும் இழைப்பதில்லை. அத்தறவி காட்டும் அன்பெனும் சக்தி அவற்றின் வக்கிர குணத்தை சாந்தப்படுத்தி அமைதியாக இருக்கச் செய்கின்றது. மேலும் விசுவாமித்திரர், வசிட்டர், சங்கராச்சாரியார் போன்ற மஹான்களின் ஆச்சிரமங்களிலும் ஒன்றுக்கொண்டு பகையான பல மிருகங்கள் அமைதியாக வாழ்ந்ததாக அறிகின்றோம். சங்கராச்சாரியாரின் ஆச்சிரமத்தில் நோய்வாய்ப்பட்டதவளைக்கு வெயில் படாதவாறு நாகபாம்பு படமெடுத்துப் பாதுகாத்ததாக வரலாறு உண்டு. புத்தபிரானைத் தாக்கும்படி ஏவப்பட்ட யானை அவரை வணங்கிப் பின்வாங்கியது. விஸ்வாமித்திரர் இமாலயம் புறப்பட்டபோது அவரைப் பின்தொடர்ந்த ஆச்சிரம மிருகங்களைப் பார்த்து “நான் திரும்பிவர நாட்களாகும். ஆச்சிரமம் சென்று அமைதியாக இருங்கள்” என்று கூறியதும் அவை ஆச்சிரமத்துக்குத்

திரும்பிச் சென்றன. அன்பே மாஹான இதயத் தீன் மொழியை மற்றும் உயிரினங்கள் புரிந்து கொள்ளும் சக்தியைப் பெற்றிருக்கின்றன. தாவரங்கள்மீதும் ஒன்புடன் பேசும்போது அவற்றின் வளர்ச்சி அதிகமாகிறதென விஞ்ஞானம் ஏற்றுள்ளது. அன்பெனும் சக்தி அதீத பலம் வாய்ந்ததென்பதை இவை புலப்படுத்துகின்றன.

எதிர்கால சமுதாயம் சீரும் சிறப்பும் பெற்று அமைதியாக வாழுவேண்டுமென்ற நோக்கிலேயே முனிவர்களும் ரிஷிகளும் எம்மை நன்னெறிப்படுத்தும் வேதங்களைத் தந் துள்ளதால் அவற்றில் நாம் பூரண நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். நாம் ஒவ்வொருவரும் வேதமாதா, பூமாதா, தேசமாதா, கோமாதா, தேகமாதா எனும் ஐந்து மாதாக்களை ஆதார மாகக் கொண்டுள்ளோம் என வேதம் செப்புகின்றது. எமது ஜீவாதாரத்துக்கு ஆதாரமான இம்மாதாக்களைப் பாதுகாப்பது எமது தலையாய கடமையாகும். வேதமாதா ஆரோக்கியமும் அமைதியும் பெற்று வாழ எம்மை நெறிப்படுத்துகின்றது. பூமாதா எமது வாழ்வுக்குத் தேவையான அனைத்தையும் தருகின்றது. விண்வெளிக்கும் மற்றும் கோள்களுக்கும் செல்பவர்களும் பூமாதாவின் வளங்களைத்தான் எடுத்துச் செல்கின்றனர். தேசமாதாவாகிய தாய்நாடு எமக்குப் பாதுகாப்பளித்தும் எமது முன்னேற்றத்திற்கு உறுதுணையாகவும் இருக்கின்றது. கோமாதாவாகிய பசபால் தருமென ஆரம்பக் கல்வியில் அறிந்தோம். ஆனால் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் பசவில் வீற்றிருந்து எமக்கு சகல செல்வங்களையும் வழங்குகின்றனர். தேக மாதாவாகிய எம்மைப் பெற்றெடுத்த அன்னையின் முக்கியத்துவம் அனைவரும் அறிந்ததே. தாயானவர் சிறிது நோயுற்றால் நாம், எவ்வாறு ஊன் உறக்கத்தைத் துறந்து பராமரிக்கின்றோமோ அவ்வாறே வேதங்களையும் பேண வேண்டுமென ரிக் வேதம் கூறுகின்றது.

இவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கு மரபுவழியாகப் பேணப்பட்டு வந்த எமது கலாச்சாரங்களும் பாரம்பரியங்களும் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப் படுவது அவசியமாகின்றது. இதில் பிறழ்வு ஏற்படும்போது எமது ஐந்து மாதாக்களிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதுடன் இயற்கைச் சம நிலையையும் குழப்பமடையச் செய்கின்றது.

இன்று உலகத்தின் எங்கோ ஒரு மூலையில் நடக்கும் ஒரு சிறு சம்பவமும் ஒரு நிமிடத்துக்குள் உலகம் முழுவதும் பரவி விடுமௌவிற்கு விஞ்ஞானம் வளர்ந்துள்ளது. ஆனால் ஒரு மனித மனம் அமைதியடைய வேண்டுமெனில் வேதம் கூறும் நல்லதை நினை, நல்லதைப் பார், நல்லதைக் கேள், நல்லதைப் பேச, நல்லதையே செய் என்பதே சிறந்த மார்க்கமாகின்றது. மற்றவர்கள்மீது அன்பு செலுத்துவதும் அவர்களின் நலனில் அக்கறை கொள்வதும் எமக்கு அமைதியைத் தரவல்லன. இராமாயணம், மஹாபாரதம் போன்ற இதிகாசங்கள் தீய எண்ணங்களே பெரிய தவறுகளுக்கு வித்திடுகின்றன என்ற உண்மையை வலியுறுத்துகின்றன. ஒரு தீய எண்ணம் மனதில் உருவாகியதும் அதை எப்படிச் சாதிப்பதென்பதில் மனம் ஆழ்ந்து பின் எந்தவழி மூலமாகவேனும் அதை அடைய வேணுமென்றால்வா சவாலைவிட்டு எரிந்து கொண்டேயிருக்கும். இன்றைய சமுதாயத்தில் சுயநலம், பொறாமை என்பன குடும்ப அங்கத்தவரரேயே பாதிக்குமளவிற்கு தீவிரமடைந்துள்ளது. பொறாமை புற்று நோயை விடக் கொடியதாகும். மனித இயல்பைப் பற்றிய பூரண அறிவு பெற்றவனே மனிதன் ஆவான். காலில் ஒரு முள் தைத்து விட்டால் கை அதை எடுக்க விரைகின்றது. கண்கள் வலியினால் நீர் வடிக்கின்றன. காலுக்குத் தானே வேதனை என்று மற்ற அவயவங்கள் வாழாவிருப்பதில்லை. சமுதாயத் திலும் ஒரு பகுதி பாதிப்புக்குள்ளாகும்போது மற்றையோர் அனுதாபப்படுவதும் உதவிக்

கரம் நீட்டுவதும் மானுடப் பண்பு. ஆனால் இன்று ஓரிடத்தில் அன்றத்தம் ஏற்பட்டால் மற்றையோர் எமக்கல்லவே என்று வாழு விருக்கின்றனர். இன்று மற்றவர்கட்கேற்பட்ட வலி எமக்கும் ஒருநாள் வருமென ந்னைக்கத் தவறுகின்றனர். சுற்றுச்சுழலில் சமநிலை பேண்படுவதற்காக படைக்கப்பட்டுள்ள இயற் கையைக் கடவுளுக்கு அடுத்த நிலையில் வைத்துப் போற்றிப் பாதுகாப்பது எமது கடமையாகும். இன்று நகர் அபிவிருத்தி யென்ற பெயரில் எமது ஊரை, நகரை, மரங்களை, பறவைகளை, மிருகங்களை, நதி களை, மலைகளை அழித்துக் கொண்டே இருக்கின்றோம். தவிர, பேராசை பிடித்த சுயநலவாதிகள் இன்னும் எத்தனையோ அழிவுச் செயல்களில் ஈடுபடுகின்றனர். எமது ஒவ்வொரு செயலுக்கும் ஒரு எதிர்த்தாக்கம் உண்டென்பதை நாம் சதா நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

அதிகமான கைத் தொலைபேசிப் பாவனை கிளிகளை அழிக்கின்றதென விஞ்ஞானிகள் தெரிவிக்கின்றனர். மேலும் டி.வி.பி போரின் செவிப்பறையையும் வலுவிழக்கச் செய்கின்றதென மருத்துவர்கள் அழிவுறுத்து கின்றனர். மண்ணின் வளங்களை ஆய்வுக் குட்படுத்துகின்றோம் என்ற போர்வையில் பூமாதாவின் அடிவயிற்றைக் குடைந்து மண் சரிவுக்கும் நிலநடுக்கத்துக்கும் வழிவுகுக் கின்றோம். தவிர, தேவைக்கதிகமான வளங்களைக் குடைந்தெடுத்து வெளிநாடுகேட்கும் ஏற்றுமதி செய்கின்றோம். எமது கிராமப்புறங்களிலும் மூன்று தசாப்தங்கட்கு முன் எங்கும் பரந்து காணப்பட்ட பல செடிகொடிகள் இன்று அழிந்தே விட்டன எனலாம். இமாலயம் போன்ற புனித தலங்களையும் மாசுபடுத்திவிட்டோம். எவ்வரஸ்ற் மலைக்கு ஏற்பவர்கள் வழிவழியே பிளாஸ்டிக் பைகளையும் வேறு குப்பைகளையும் தொங்கணக்கில் கொட்டு கின்றனர். சுற்றுலாத்துறை அபிவிருத்தி என்ற

பெயரில் காடுகளை அழிக்கின்றனர். மலை களைக் குடைகின்றனர். மரங்கள் அழிக்கப் படும்போது நீரோட்டத்தின் வேகம் அதிகரித்து வெள்ளப்பெருக்கும் மண்சரிவும் ஏற்பட வித்திடுகின்றது. இதுபோன்ற பல நவீன செயற்பாடுகள் பல விதங்களில் இயற்கை சமநிலையைப் பாதிப்படையச் செய்தவண்ண மிருக்கின்றன. இவ்வாறாக இயற்கை அறிவிக் கும் முன்னெச்சரிக்கைகளை நாம் தொடர்ந்து அசண்டை செய்து கொண்டு இருக்க முடியாது. இந்நிலை தொடருமானால் அநேகமான உயிரினங்கள் மறைந்து சமநிலை பாதிப் படைவது தவிர்க்கமுடியாததாகின்றது. நேரம், உணவு, நீர், பணம், சக்தி என்பவற்றை வீண் விரயம் செய்வதும் மகாபாவமாகும். உலகின் பல பாகங்களில் பலகோடி மக்கள் ஒரு குவளை நீரைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குக் கூடக் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். ஆனால் நட்சத் திர விடுதிகளில் தொன் கணக்கில் சத்தான உணவு குப்பைத் தொட்டியில் போடப்படுகின்றது. நீரின் விரயத்துக்கு வரையறையே இல்லை. மனிதன் தனக்குத்தானே குழிதோண் டிக் கொண்டிருக்கின்றான். இது கூட்டாகச் செய்யும் தற்கொலைக்கு ஒப்பானதாகும். பேராசையெனும் பேய் இயற்கையையும் கடவுளையும் மறக்கச் செய்துவிட்டது.

போருக்குப் புறப்படும் அரசனின் வெற்றி அவனது குதிரைகள், தேர், சாரதி என்பவற்றில் தங்கியிருந்ததனால் அவன் அவற்றை வணங்கியே புறப்பட்டான். முதாதையர்களும் மனித குலத்துக்கு நன்மை பயக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் சுற்றாடலில் காணப்பட்ட அனைத்தையும் வணங்கினார்கள். மழை காலம் தவறாது பொழிந்தது. உற்பத்திகள் பெருகின. சமுதாயங்கட்கிடையில் ஒற்றுமையும் அமைதியும் நிலவியது. இன்று எமது ஜீவாதாரத்துக்கு ஆதாரமானவற்றை அழித்துக்கொண்டு அவை நமக்கு நன்மை பயக்க வேண்டுமென எப்படி எதிர்பார்க்க

முடியும். எமது சுற்றாடலில் கூச்சலும் குழப்பமும் நிறைந்து காணப்படும்போது நாம் அழகான மாளிகையில் அமைதியாகத் தூங்கலாமென நினைக்க முடியாது. ஒழுங்கான கலவி போதிக்கப்படாததால் கல்வியின் நோக்கம் திசைமாறி வியாபாரமாகி விட்டது. முன்னர் இந்த உடம்பு சமுதாய சேவைக் கெனப் படைக்கப்பட்டதென போதிக்கப்பட்டு சமுதாய உணர்வு ஊட்டப்பட்டது. இன்று பல்கலைக் கழகங்களும் நந்பிரஜைகளை உருவாக்குவதை விடுத்து பேராசை பிடித்த பெரியவர்களை உருவாக்குவதில் கவனம் செலுத்துகின்றன. பாக்டர், என்ஜினியர் ஆகிய பட்டங்களால் அடைய இருக்கும் சுகபோகங் கள்மீது பிள்ளைக்கட்கு ஆசைகளை வளர்த்து வரும் பெற்றோர்களும் கண்டிப்புக்குரிய வர்களே.

ஒரு சிறிய கிராமத்திற்குள் அதிகளவு வாகனங்கள் நிறுத்தப்படும்போது வெளிப்படும் புகை, சத்தம் என்பன சுற்றுச் சூழலை மாசடையச் செய்கின்றன. அதுபோல் அவரவர் தகுதிக்கேற்றவாறு சிறார்களைப் படிக்கத் தாண்ட வேண்டும். தகுதியை மீறிய ஆசையும் அதை அடைவதில் தீவிரமும் வளரும் போது சமுதாயம் பாரிய சீரழிவுகளைச் சந்திக்கின்றது. தொலைக்காட்சி நாடகங்களிலும் கேலிச் சித்திரங்களிலும் பிள்ளைகள் காலத்தைக் கழிப்பது தமது வேலைகளைக் கவனித்துக்கொள்ள வசதியாய் அமைந்து விட்டதென நினைத்து பெற்றோர் அப்படியே விட்டு விடுகின்றனர். இப்பழக்கத்துக்கு அடிமையான குழந்தை நாளடைவில் தனது வயதுக்கு ஒவ்வாதனவற்றையெல்லாம் பார்க்க உந்தப்படுமாவுக்கு நவீன தொழில் நுட்பம் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. நிறுவனங்களும் சமுதாயத்துக்குத் தேவையானவற்றை மாத்திரம் உற்பத்தி செய்யாது அதிகளவு இலாபமீட்டும் ஆசையில் உற்பத்திகளைப் பெருக்கி பின் அதீந் பிரச்சாரங்கள்மூலம்

மக்கள் மனதில் ஆசைகளை வளர்த்து விடுகின்றனர். இலாபத்தில் சொத்துக் குவிப்பதற்கும் சுகபோக வாழ்க்கைக்கும் வரையறையேயில்லை. அந்தப் பேராசை பிடித்தவனும் இறுதியில் திரும்பிப் பார்க்கும்போது தனக்கு உறுதுணையாக இருந்த சமுதாயத்திற்கு எதுவும் செய்யவில்லையேயன்றும் குவித்த சொத்துக்களும் கடந்த காலங்களும் வீண் என்பதையும் உணர்த்தொடங்குகின்றான்.

பொருளாதார நடவடிக்கைகள் அனைத்துக்கும் சுற்றுச்சூழலே ஆதர்மாக அமைந்துள்ளது. இது பாதிப்புக்குள்ளாகும்போது உற்பத்தி, அபிவிருத்தி என்பனவும் பாரிய பாதிப்புக்குள்ளாகின்றன. இயற்கை சமநிலையைப் பேணுவதில் பூட்டான் நாட்டவரை இன்று பலரும் போற்றுகின்றனர். அவர்கள் தமது நாட்டின் வளர்ச்சியை ஆயிரம்பேருக்கு எத்தனைபேர் சந்தோஷமாக வாழ்கின்றனர் என்பதன் அடிப்படையிலேயே கணக்கிடுகின்றனர். இயற்கை வளத்தின் 70%ஐப் பேணிப் பாதுகாப்பதும் இயற்கையுடன் ஒத்திசைவாக வாழுவதும் அவர்களின் முக்கிய குறிக்கோளாக விளங்குகின்றது. மற்றும் நாடுகளிலோ மனிதன் இயற்கையின் பெரும் பாகத்தை அழித்தே விட்டான் எனலாம். நல்வாழ்வு என்பது ஆகக்குறைந்தளவு தேவைகளுடன் திருப்தியாகவும் சௌகரியமாகவும் வாழ்வதாகும். ஒவ்வொரு வரும் இவ்வாறு வாழ்முயற்சிக்கும்போது எல்லோருக்கும் எல்லாம் கிடைக்கும் வாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்கும். மனக்கட்டுப்பாடுடன் சாதாரண வாழ்க்கை வாழ்ந்தால் பொருட்களின் விலையேற்றத்தையும் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம். விலையேற்றம் என்பது ஒரு பொருளின்மீது ஏற்படும் ஆசையின் தீவிரத்திலும் ஆசைப்படுவரின் தகுதியிலும் தங்கிடுள்ளது. கடையில் அழகான பொம்மையைப் பார்த்த குழந்தை அதை வாங்கித் தரும்படி அடம் பிடிக்கும்போது அதன் விலையை வியாபாரி இரண்டு மடங்கால்

அதிகரித்தாலும் நாம் வாங்கிக் கொடுக்கின் நோமல்லவா? சாதாரண மனிதனின் பார்வையில் பல இலட்சங்கள் பெறுமதியான ஒரு பொருள் ஒரு சந்தியாசியின் பார்வையில் எதுவித பெறுமதியுமற்றதாகின்றது.

உலகில் இன்று நிகழும் அனேக பிரச்சினைகள்க்கு படிப்பறிவு பெற்ற மக்களே காரணமாக அமைகின்றனர். படிப்பறிவில் குறைந்தவர்களும் படிப்பறிவு அற்றவர்களும் சுற்றுச்சூழலையோ மற்றவர்களையோ பாதிக்கும் நடவடிக்கைகளை நினைத்தும் பார்ப்பதில்லை. ஆனால் படிப்பறிவில் சிறந்தவர்கள் மிகவும் நுட்பமாக மற்றவர்களையும் குழலையும் பாதிப்படையச் செய்வதில் வல்லவர்களாயிருக்கின்றனர். இப்பிரபஞ்சம் நமக்குத் தேவையான அனைத்தையும் இனாமாகத் தந்துள்ளது. ஆனால் பேராசை மிகுந்தவர்களின் செயற்பாட்டினால் இதன் பணம் பற்றாக்குறையாகிவிட்டது. எமது ஜீவனோபாயத்துக்கு ஆதாரமாக விளங்கும் பூமாதேவியையும் அது

சார்ந்த இயற்கையையும் பாதிப்படையச் செய்தால் அதல் பாதாலத்தில் வீழ்வது தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும். எதிர்காலத்தில் பிறகோள்களில் சென்று வாழ வழிவகை தேடும் அளவுக்கு விண்ணானம் வளர்ந்துவிட்ட நிலையிலும் பஞ்சபூதங்கள் சீற்றும் கொள்ளும்போது எந்தவிதமான தொழில்நுட்பமும் அதைத் தணித்ததாகவோ அல்லது கட்டுப்படுத்தியதாகவோ வரலாறு இல்லை. எனவே மேற்கூறிய எமது ஜந்து மாதாக்களையும் பேணிப்பாதுகாக்கும் நோக்கில் எமது ஒவ்வொரு நடவடிக்கையையும் மேற்கொண்டு இயற்கை அன்றதங்களைத் தவிர்ப்போமாக. “காலாய நமக” என்பது வேதம். கடவுளே நேரமாகும். இப்பிறப்பு எடுத்ததன் நோக்கத்தை உணர்ந்து நேரத்தை வீணடிக்காது ஒவ்வொரு கணத்தையும் பிரயோசனமான தாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். நன்றே செய்ய வேண்டும். அதையும் இன்றே செய்ய வேண்டும்.

சந்தியே ந்மர்த்

நிம்மதி யொன்றுக்காய் நீள் நிலமோ
தம்நிதியைக் கொட்டிச் செலவழிக்கின்றது
சந்தியில் கிடைக்கும் நிம்மதியை உலகில்
எந்தியாலும் எங்குமே பெறமுடியாது?

இடாம்பீகத்தில் உலகம் தவிக்கிறது முருகா
இந்த உலகத்தை யாராலும் திருத்த முடியாது.
அடாவடித்தனமும் எல்லை மீறிவிட்டது
அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பும் போய்விட்டது.

வேண்டத்தக்கது நீயறிந்தும் முருகா
விளையாட நீயும் எண்ணிவிட்டாய்!
ஆண்டவா, நாம் அடிமைகளாகிவிட்டோம்.
அடுத்தது என்ன நடக்கும்? நீதான் துணை.

-கே.எஸ். சிவஞானராஜா-

அநுவாக்ரிநாதர் அநுளிய கந்தராநுபுதி

(தொடர்ச்சி...)

-வாரியார் சவாமிகள் -

46. எந்தாயும் எனக்கருள் தந்தையுநீ
சிந்தாகுல மானவை தீர்த்தெனையாள்
கந்தா கதிர்வே லவனே உமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநா யகனே.

பசுவுரை

கந்தா- கந்தக் கடவுளே! கதிர் வேலவனே- ஓளி நிறைந்த வேலாயுதரே! உமையாள் மைந்தா- உமாதேவியின் திருக்குமாரரே! குமரா- குமரா மூர்த்தியே! மறை நாயகனே- வேதங்களுக்குத் தலைவரே! எம் தாயும்- எங்களுக்கு அன்னையும், எனக்கு அருள் தந்தையும் நீ- எனக்கு அருள் புரிகின்ற தந்தையும் நீர்தான். சிந்தை ஆகுலம் ஆனவை- அடியேநுடைய மனக்கவலைகள் அனைத்தையும், தீர்த்து எனை ஆள்- ஒழித்து ஆண்டருள்வீராக.

பொழுப்புரை

கந்தக் கடவுளே! ஓளிமிக்க வேலாயுதரே! பார்வதி தேவியின் பாலகரே! குமார மூர்த்தியே! வேதங்கட்குத் தலைவரே! எங்கள் தாயும், எனக்கு அருள் புரிகின்ற தந்தையும் நீர்தான். மனக்கவலையனைத்தையும் மாற்றி என்னை ஆட்கொண்டருளுவீராக.

வீரவுரை

எந்தாயு மெனக்கருள் தந்தையு நீ:-

இறைவன் எல்லாவுயிர்கட்கும் அம்மையும் அப்பனுமாக இருந்து அருள்புரிகின்றான்.

“அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே”	-திருவாசகம்
“அப்பன் நீ அம்மை நீ அய்யனு நீ”	-அப்பர்
“தொடர்ந்து நின்ற தாயானை”	-(வாயானை) அப்பர்
“ஸன்றானுமாய் எனக் கெந்தையுமாய் உடன் தோன்றினராய்” - அப்பர்	
“தாயும் நீ தந்தையும் நீ சங்கரனே”	-சம்பந்தர்
“எவ்வுயிர்க்குந் தாயானானை”	-சேக்கிழார்

இதில் ஒரு நயம் உள்ளது. தாயைக் குறிக்கும்போது எம் தாய் என்றார். எம் - பன்னைம்.

தந்தையைக் குறிக்கும்போது எனக்கருள் தந்தை என்றார். எனக்கு ஒருமை.

பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்கள், பக்குவப்படாத ஆன்மாக்கள் எல்லாவற்றுக்கும் இறைவன் பொறுவாக அன்னையாக இருந்து தண்ணருள் புரிகின்றான்.

இருவினையொப்பு, மலபரிபாகம், சத்திநிபாதம் என்ற நிலைகளையடைந்து, பக்குவம் எய்திய ஆன்மாக்களுக்கு மட்டும் சிறப்பாகத் தந்தையாக இருந்து இன்னருள் புரிகின்றான் எனவுணர்க. அதனால் தாய் என்றபோது மற்ற ஆன்மாக்களையும் உடனாக்கி “எந் தாய்” என்றனர்.

பக்குவம் எய்திய தனக்கு அவன் தந்தையாக நிற்கின்றான் என்பதைக் குறிக்க “எனக்கருள் தந்தையு நீ” என்றார்.

சிந்தாகுலமானவை தீர்த்தெனையாள்:-

சிந்தை ஆகுலம்- சிந்தாகுலம். துன்பம் இரு வகைப்படும். ஒன்று உடம்புக்கு வருவது, மற்றொன்று உள்ளத்தில் வருவது.

உடம்புக்கு வரும் துயரங்களை ஒருவாறு நாமே தீர்த்துக்கொள்ளலாம். வெயிலின் கொடுமை, குளிர்ந்த அறையில் இருந்தால் தீரும். மழையின் கொடுமையைக் குடையாலும், சிறிய வெயிலைக் குடையாலும், குளிரைக் கம்பளத்தாலும், பசியை உணவாலும், தாகத்தைக் குளிர்ந்த நீராலும் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்.

மனக் கவலையை அறிவின் முதிர்ச்சியாலும் அறிவு வடிவாய் ஆண்டவனாலுமே தீர்க்க முடியும்.

தனக்குவமை யில்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்

மனக்கவலை மாற்ற ஸரிது.

-திருக்குறள்

“புந்திக்கிலேசமும் காயக்கி லேசமும் போக்குதற்கே”

-கந்தரலங்காரம் (60)

“ஆவியீரைந்தை அபரத்தே ஸவுத்தோதில்

ஆவியீரைந்தை அகற்றலாம்”

-இராமலிங்க சுவாமிகள்

ஆவி- உயிரைக் குறிக்கும் எழுத்தாகிய, ஈரைந்து பத்து. தமிழ்க் கணக்கில் பத்து “ய”, அபரம்- பின். ய என்ற எழுத்தை சிவ என்பதற்குப் பின் வைத்து “சிவய” என்று ஒதினால், ஆவியீரைந்தை அகற்றலாம். ஆவி பத்து. ஆ என்ற எழுத்துடன் பத்தைச் சேர்த்தால் ஆபத்து; வி என்ற எழுத்துடன் பத்தைச் சேர்த்தால் விபத்து என்றாகும். ஆபத்து உடலுக்கு வருவது, விபத்து உயிருக்கு வருவது; எனவே ஆபத்து, விபத்து என்ற இருவகைத் துன்பங்களும் நீங்கும்.

சிந்தாகுலம் ஆனவை: சிந்தாகுலமானவை- என்ற சொற்றொடரை மால் நவை என்று பதச்சேதம் செய்து, மால்- மயக்கத்தையும், நவை- துன்பத்தையும் தீர்த்தருள் என்றும் கொள்ளலாம்.

கந்தா:-

பகைவரையடக்குபவன்.

கதிர் வேவவனே:-

வேலினால் அஞ்ஞான இருளை நீக்குபவன்.

உமையாள் மெந்தா:-

என்றும் இளமையாக இருப்பவன்.

குமரா:-

உலக மாயையை ஒழிப்பவன்.

மறைநாயகனே:-

வேதங்கட்டுத் தலைவன்.

வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்
மாதின் நாயகன் மாதவர் நாயகன்
ஆதி நாயகன் ஆதிரை நாயகன்
பூத நாயகன் புண்ணிய மூர்த்தியே

-அப்பர்

கஞ்சுரை

கந்தக் கடவுளே! தாயும் தந்தையும் ஆகிய நீ என் மனக்கவலையை மாற்றியருள்.

(தொடரும்...)

இளமையில்ருந்து.....

“தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்”

“இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து”

“ஜந்தில் வளையாதது ஜம்பதில் வளையுமா?”

இவ்வாறான முதுமொழிகள் எமக்கு உணர்த்தி நிற்பது என்ன? சிறுவயதிலிருந்து நாம் நல்ல பழக்கவழக்கங்களை ஒழுகிவரல் வேண்டும். அதிகாலையில் எழும்புதல், காலைக் கடன் முடித்தல், காலைக் குளிப்பு, காலை மாலை தியான வழிபாடு, உண்மை பேசுதல், பிற்பொருள் நாடாமை, சூழலைச் சுத்தமாக வைத்திருத்தல், சுத்தமான ஆடைகளை அணிதல், காலையில் கற்றல், உணவை விரயமாக்காதிருத்தல், புறங்கூறாமை, வீண்பொழுது போக்காமை, மற்றையோருக்கு இடையூறாயிருக்காமை, உரியநேர முகாமைத்துவம், உதவும் மனப்பாங்கு, உடற்பயிற்சி, பிரயோசனமான பொழுதுபோக்கு, அளவான உணவு, போதுமென்ற மனம் இன்னோரன்ன விடயங்களை இளம் வயதிலிருந்தே ஒழுகி வந்தால் எமது வாழ்வு சுபீட்சமடையும் என்பதில் ஜயமேது?

“விளையும் பயிரை முளையிலே தெரியும்”

-ஐ.மி. ஆண்தல்-

தீணால்கள்
தீணாலை

ஜனவரி	19 தெ	05 திங்கள்	நபினாதிவு முத்துக்குமாரசவாமி
பெப்ரவரி	07 தெ	24 சனி	சண்டீசரர்
பெப்ரவரி	11 தெ	28 புதன்	திருநீலகண்டர்
பெப்ரவரி	27 மாசி	15 வெள்ளி	தாயுமானவ சவாமிகள் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்

இலங்கையில் தொன்மையும் சிறப்பும் கொண்டது திரெளபதை அம்மன் வழிபாடு

- செல்வக்காந்தீமதீ பொன்னையா அவர்கள் -

கிழக்கிலங்கையில் கண்ணகி வழிபாடு முக்கியத்துவமும் முதன்மையும் பெற்றது போல வடமேல் மாகாணத்தில் திரெளபதை அம்மன் வழிபாடு காலத்தால் முற்பட்டதாகக் கணிக்கப்படுகிறது. இதிகாசத்தில் ஊற்றுக் கண்ணாக நிகழ்வது இவ்வழிபாடாகும். திரெளபதை வழிபாட்டை புத்தளம் மாவட்டத் தில் இந்து சமூக வாழ்வோடு ஒன்றிய வழி பாட்டுடன் காணலாம். தாய்மைப்பேறு வாழ் வியலில் நம் முன்னோர்கள் தெய்வீக உணர்வைக் கொண்டவர்கள். இதன் பின்னர் இந்து வெளி நாகரிகத்திலிருந்து இன்று வரைக்கும் சக்தி வழிபாடானது இரண்டறக் கலந்துள்ளது. தாய்மைப்பற்று பெண் வழித் தொடர்பு என்பது சமூக கட்டமைப்பில் முன்னுதான் மானதுபோல சக்தி வழிபாடுகள் தொன்மையும் பாரம்பரியமும் கொண்டதாகவும் அமைந்துள்ளது.

சங்ககாலத்தில் அரும்பிய சக்திவழி பாடு தமிழ்நாட்டைத் தொடர்ந்து இலங்கைத் தீவிலும் பரவியுள்ளது. இதனால் இலங்கையிலும் காளி, தூர்க்கை, கண்ணகி, மாரியம் மன் போன்ற வழிபாடுகள் பிரசித்தி பெற்றதை நாம் அறியக்கூடியதாய் உள்ளது.

இவ்வழிபாடுகளில் திரெளபதை அம்மன் வழிபாடும் ஒன்றாகும். இதிகாசங்களில் ஒன்றான மகாபாரத யுத்தகளத்துக்கு வித்திட்டவெள் இந்தத் திரெளபதையே. துரியோதனால் அவமானப்பட்டதற்காகவே யுத்தம் மூண்டது என்பது பாரதக்கதையின் அடிநாதமாக இருந்துள்ளது. கற்புக்கரசியாக பார்போற்றும் நாயகியாக உத்தமப் பெண்ணாக அவதரித்தாள் என்பதை நாம் அறியக்கூடிய

தாயுள்ளது. மகாபாரதக்கதையின்படி தருமன், வீமன், அருச்சனன், நகுலன், சகாதேவன் ஜவரும் சகோதரர்கள். இவர்கள் பஞ்ச பாண்டவர் எனப்படுவர். இவர்கள் ஜவரும் திரெளபதி என்னும் பெண்ணை மணந்தனர். வருடந் தோறும் சித்திரை வருடப்பிறப்பன்று திரெளபதை அக்கினியில் மூழ்கி ஒவ்வொருவருடத்திலும் ஒவ்வொருவரோடு வசிப்பாள். ஜயமுனி என்பவரால் இயற்றப்பட்ட பாரதத்தில் பஞ்சபாண்டவர் ஜவரும் சிவபெருமானின் அம்சங்கள். திரெளபதை உமாதேவியாரின் அம்சமாகும்.

மகாபாரதத்தில் கூறப்படும் தெய்வீக சக்தி வாய்ந்த திரெளபதாதேவி பூர்வீகத்தில் முதலில் இந்திர சேனை என்னும் நளாயினி யாகத் தோன்றி மௌத்கலை முனிவரை மணந்து உலகத்தாருக்கு தெரியும் வண்ணம் தன் இல்லற வாழ்வை நடாத்தி ஸ்திரிகளது பதிவிரதா தன்மையை விளங்கக் காட்டினாள் என்றும் பின் பாஞ்சால இராஜனுக்காக அக்கினியில் தோன்றி பாண்டவரை மணந்து துரியோதனாதியோரை வதைத்தனர்.

திரெளபதி இரு அவதாரங்களிலும் அக்கினியில் தோன்றி தன் கற்பின் மகிமையைக் காட்டி, வருடந்தோறும் தன் மகிமையைக் காட்டி வந்தாள். இதைத் தீமிதிப்பு விழாவாகக் கொண்டாடினார்கள். திரோபதாதேவிக்கு ஆலயம் அமைக்கப்பட்டு விழாக் கொண்டாடத் தொடங்கினர். ஈழத் திருநாட்டில் திரெளபதை அம்மன் திருத்தலங்கள் மூன்று பிரபலம் பெற்று வருகிறது. அவை உடப்பு திரெளபதை அம்மன், முந்தல் திரெளபதை அம்மன், பாண்டிருப்பு திரெளபதை அம்மன் ஆலயம்.

மகாபாரத இதிகாசக்தை மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் செல்ல வேண்டி தாசன் என்னும் மாழுனி தனது பரிவாரங்களுடன் கடல் மார்க்கமாக வந்து பாண்டிருப்பை அடைந்தான். அதை பிறகு திருக்கோயில் சென்று மகாபாரதக் கதையின் தாற்பரியத்தை எடுத்துச் சொல்லி வந்தான். வட இந்தியா விலிருந்து வந்தவன் தாசன் என்பதை அறிந்து மட்டக்களப்புச் சிற்றற்றசன் ஆன மாருத சேனன் உடைய புத்திரன் எதிரமன்ன சிங்கன் தாசனைக் கண்டு அவன் நிலையை அறிந்து கொண்டான். தாசனின் நோக்கத்தை அறிந்து கொண்ட மன்னன் அதற்கேற்ப உகந்த

இடத்தைக் கண்டு பிடித்து பாண்டிருப்பில் தான் கொண்டு வந்த திரெளபதை பாண்ட வர்கள் சிலையை வைத்து வழிபட்டு வந்தான். இதை அறிந்த கண்டி மன்னன் விமல தர்மகுரியன் அம்மனைத் தரிசித்து பரிசுப் பொருட்களை வழங்கிவிட்டுச் சென்றான் என்று கல்வெட்டு ஒன்று கூறுகின்றது. அந்தக் கல் வெட்டில் இவ்வாலயத்தில் 18 தினங்கள் உற்சவங்கள் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. பாண்டிருப்பு ஆலயம், உடப்பு ஆலயம், முந் தல் ஆலயம் முன்றிலும் தீழிதிப்பு கொண்டாடப்படுகிறது.

அள்ளியே வழங்கும் அன்னசாகரம் வாழ்க; வளர்க!

சந்தியான் கோவிலிலே சந்தியான் ஆச்சிரமச் செந்தமிழின் சைவகலை பண்பாட்டு முன்னவராம் “மோகனதாஸ்” சுவாமிகளின் சூடர்விளிபட்டதுமே மோகனமாய் “ஞான்சுடர்” மாதமொரு சிவநெறியாய் மலரவே.

சந்தியான் ஆச்சிரமச் சைவகலை பண்பாடு பொன் நிதியமாகப் போற்றுதலால் - மென்பொதிகை “ஞான்சுடர்” விளக்காய் ஞாலத்து மக்களது மூலமலம் அறுக்கும் முக்கண்ணன் பஞ்சாட்சரமே.

விருந்தும் மருந்துமாய் “ஞான்சுடர்” அமைந்து மருந்தும் விருந்துமாய் உணவு சீருடை தந்திருந்து சைவகலை பண்பாட்டுப் பேரவையிலே சிறுவர் சைவ கலை கற்று யர்தல் கண்டோமே சந்தியில்.

வீடற்றோர் தங்குமிடம் நோயற்றோர் வாழ்விடுதி நாட்டத்தால் உலகோர் சுற்றுலாக் கோட்டமிதில் சந்தியான் சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையின் முன்னிலையாய் “ஞான்சுடர்” ஓளிவீசும் மாண்போடு.

மேன்மைகொள் சைவநீதி “ஞான்சுடராலே” பரவ ஞாலம் மேன்மை பெற்று நாளும் வாழ்க; மேலும் மேன்மை கொள்ளும் பேரவை வளர்க; என்றும் வயிற்றாற அன்னம் அள்ளியே வழங்கும் அன்ன சாகரம் நெடிது வாழ்க!

அ. சுப்பிரமணியம்

இமாபதி சிவாம்

தொடர்ச்சி...

அருவிய

திருவாருடபயன்

(விரிவான பொருளைக்கும் தெளிவுறையும்)

முனைவர் ஒ. ஆனந்தராசன்

16. உயிர் அநியுந்தன்மை உடையதே
ஒளியும் இருஞும் உலகும் அலர்கண்
தெளிவுஇல் லெனில் என்செய.

பொருள்:

விழித்திருக்கின்ற கண்ணிடத்தில் காணும் தன்மை இல்லையாயின், ஒளியும், இருஞும் உலகும் ஆகிய மூன்றும் இருந்தும் அக்கண்ணிற்கு என்ன பயன்? அவை யாதொரு பயனையும் செய்யா.

சொற்பொருள்:

அலர்கண்- விழித்திருக்கின்ற கண்ணிடத்தில், தெளிவு- காணும் தன்மை, இல்லனில்- இல்லையென்றால், ஒளியும் இருஞும் உலகும்- ஒளியும், இருஞும், உலகும் ஆகிய மூன்றும், என்செய?- என்ன பயனைச் செய்ய இருக்கின்றன. (யாதொரு பயனையும் செய்யா.)

ஷளக்கம்:

கண்ணுக்குக் காணும் தன்மை இருப்பதனாலேயே இருள் அதனைத் தடைசெய்து மறைக்கிறது. விளக்கொளி அவ்விருளை நீக்கிக் காணும் தன்மையை விளங்கச் செய்கிறது. அவ்வாறு விளங்கிய கண்ணுக்கு உலகம் புலப்பட்டு நுகர்ச்சிப் பொருளாகிறது.

கண்ணுக்குக் காணுந் தன்மை இல்லையெனில், இருள் அதனை மறைப்பதால் ஆவதென்ன? ஒளி அதற்குக் காட்டினாலும் என்ன பயன் விளையப் போகிறது? உலகினாலும் அதற்கு ஒரு பயனும் இல்லை. இதனால், கண் காணுந்தன்மை உடையது என்பது விளங்கும்.

இதுவரை கூறி வந்தது உவமையே. இவ்வுவமை மட்டுமே செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வுவமையால் ஆசிரியர் உணர்த்த வரும் கருத்தை நாம் வருவித்துக்கொள்ள வேண்டும். அக்கருத்து வருமாறு:

கண் போல இருப்பது உயிர். கண்ணுக்குக் காணுந் தன்மை உண்டு. அதுபோல உயிருக்கு அறியும் தன்மை உண்டு.

உயிர் அறிவுப் பொருளாக இருப்பதனாலேயே அதன் அறிவை ஆணவமாகிய அகவிருள் மறைத்து நிற்கிறது. ஐம்பொறிகள் அம்மறைப்பை நீக்கி அதன் அறிவை விளங்கச் செய்கின்றன. அவ்வாறு விளங்குகிற உயிரறிவுக்கு உலகம் நுகர்ச்சிப் பொருளாகின்றது.

நாள்சூரி 2014 மார்க்கிழமீ மலர்

உயிருக்கு அறிவு இல்லையாயின், உயிர் சடமாயின், ஆணவ மலமறைப்பினால் அதற்கு ஆவதொன்று இல்லை. சடமாகிய அதற்கு ஜம்பொறிகள் உணர்த்தினாலும் அறிவு உண்டாகாது. ஆதலால் ஜம்பொறிகளாலும் அதற்கு ஆவதொன்றில்லை. உயிர் சடமாயின் உலகினாலும் அதற்கு ஒரு பயனும் இல்லை.

அறிவுடைய பொருளே நன்மை தீமைகளை அடைய முடியும். உயிரானது ஆணவம், ஜம்பொறிகள், உலகு ஆகிய இவற்றால் நலம் தீங்குகளை அடைந்து வருதல் கண்கூடு. ஆதலால் உயிர் அறிவுடையதே என்பது விளங்கும்.

முந்திய செய்யுளில் உயிர் சித்து அன்று எனக் கூறினார். அப்படியென்றால் அதனை அசித்து (சடம்) எனக் கூறலாமா? என்பதற்கு விடையாக, இச்செய்யுளில் உயிர் அசித்தும் அன்று என வலியுறுத்தினார். எனவே, உயிர் சித்தா? அசித்தா? என வினவவார்க்கு, இரண்டும் அல்ல என்பதே விடையாகின்றது.

சைவ சித்தாந்த மரபின்படி, குறைபாடு என்பதே இல்லாத அறிவே சித்து எனப்படும். அம் முறையில் இறைவன் ஒருவனே குறைபாடு ஒன்றும் இல்லாத பேரறிவினை உடையவன். ஆதலால் அவனே சித்து எனப்படுகிறான்.

ஒன்று ஒன்றாய் அறிதல், அவ்வாறு அறியும் போதும் தொடர்ச்சியாய் அறியாது விட்டுவிட்டு அறிதல், அறிந்ததனை மறத்தல், தானே அறியாது அறிவிக்க அறிதல் என்பன போன்ற குறைபாடுகளைல்லாம் உயிரறிவிற்கு உண்டு. அதுபற்றி உயிரைச் சித்து எனக் கூறுதல் பொருத்தமில்லை.

இனி உயிரை அசித்து (சடம்) என்றலும் பொருந்தாது. அசித்தாயின் அதற்கு எக்காலத்திலும் அறிவுண்டாகாது. ஆனால், உயிர் ஜம்பொறி முதலிய கருவிகளோடு கூடி அறிவு விளங்கியும், உலகை நுகர்ந்தும் வருகிறது. ஆதலால் உயிர் அசித்துப் பொருஞும் அன்று.

உயிர் சித்தும் அன்று, அசித்தும் அன்று எனில் அதனை வேறு எவ்வாறு கொள்வது எனில், அவ்விரண்டிற்கும் இடைப்பட்டதாய் “சித்சித்து” என நிற்கும் எனக் கொள்ளல் வேண்டும்.

“உயிர் சித்சித்து” என்பதற்கு, சித்தும் அன்றாய் அசித்தும் அன்றாய், சித்தோடு கூடி சித்தாயும், அசித்தோடுகூடி அசித்தாயும் நிற்பது என்பது பொருளாகும்.

கட்டு நிலையில் உயிர் அசித்தாகிய ஆணவம் முதலிய பாசங்களோடு கூடி அறியாமையுடைதாய் அசித்தாய் நிற்கிறது. முத்தி நிலையில் அவ்வறியாமையின் நீங்கிச் சித்தாகிய சிவத்தோடு கூடி ஒரு நிலைப்பட்ட அறிவுடைதாய் சித்தாயே நிற்கும்.

மேற்கூறிய விளக்கத்தால், இறைவன் சித்து; பாசம் அசித்து; உயிர் அவ்விரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட சித்சித்து என்பது தெளிவாகும்.

17. உயிர் சதசத்தாய் நிற்பது

சத்து அசத்தைச் சாராது; அசத்து அறியாது; அங்கன் இவை உய்த்தல் சதசத்தாம் உயிர்.

பொருள்:

சத்தாகிய முதற்பொருள் அசத்தாகிய உலகத்தை அறிந்து அனுபவியாது. அசத்தாகிய உலகம் அறிவற்ற சடம் ஆதலின் அது சத்தாகிய முதற்பொருளை அறியாது. இந்நிலைமையில்

இவ்விரண்டினிடத்தும் தனது அறிவைச் செலுத்தி அனுபவிப்பது உயிரேயாகும். அவ்வுயிர் சத்தும் ஆகாமல் அசத்தும் ஆகாமல் சதசத்தாய் நிற்கும் இயல்பினது.

சொற்பொருள்:

சத்து- சத்தாகிய முதற்பொருள், அசத்தை- அசத்தாகிய உலகத்தை, சாராது- அறிந்து அதனிடத்தில் அழுந்தாது, அசத்து- அசத்தாகிய உலகம், அறியாது- அறிவற்றது ஆகலின் அது சத்தாகிய முதற்பொருளை அறிந்து அனுபவியாது, அங்கண்- அந்நிலைமையில், இவை- சத்து, அசத்து ஆகிய இவ்விரண்டினிடத்தும், உய்த்தல்- தனது அறிவைச் செலுத்தி நிற்றலால், உயிர் சதசத்தாம்- உயிர் சத்தும் ஆகாமல், அசத்தும் ஆகாமல் இவ்விரு தன்மையும் உடையதாகிய சதசத்தாய் நிற்கும்.

விளக்கம்:

சத்து, அசத்து:

எவ்வித மாற்றமும் எய்தாமல் என்றும் ஒரு தன்மையதாய் நிற்கும் பொருளே சத்து எனப்படும். தமிழ் நூலார் அதனை மெய்ப்பொருள் என்றும், செம்பொருள் என்றும் வழங்குவர். அவ்வாறு நிற்பது சிவமாகிய முதற்பொருள் ஒன்றேயாகும். அதுவே சத்து எனப்படுகிறது.

இனி, தோற்றக் கேடுகளை உடையதாய், மாறுதல் அடைவதாய் உள்ள பொருள் அசத்து எனப்படும். அதனை நிலையாப் பொருள் என்று குறிப்பிடலாம். உலகம் அத்தகைய அசத்துப் பொருளாய் இருப்பது கண்கூடு.

சத்தாகிய சிவம் ஆனந்தப் பொருளாய் விளங்குவது. எனவே அது நுகர்ச்சிக்குரிய பொருள் என்பது விளங்கும். அசத்தாயிய உலகம் அறிவற்ற சடமாய்த் துன்பத்திடையே சிறிது இன்பமும் தருவது. அதுவும் நுகர்ச்சிப் பொருள் என்பது வெளிப்படை.

சத்து, அசத்தைச் சாராது:

அசத்தாகிய உலகம் நுகர்ச்சிப் பொருள் எனில், அதனை அறிவதும் நுகர்வதும் எது? சத்தாகிய சிவமே அதனை அறியும் என்று கொள்ளலாமா? அவ்வாறு கொள்வது பொருந்தாது. ஏனெனில், அசத்துப்பொருளை அறிதல் என்றால், இது இன்னது என்று சுட்டியறிந்து, அறியப்பட்ட அப்பொருளிடத்தில் அவ்வறிவு அழுந்தி விடுதலாகும். அழுந்தி விடுதலாவது, அறிவு அப்பொருளின் வசப்பட்டு விடுதல்; அப்பொருளோடு ஒன்றிப் போதல்.

இவ்வாறு ஒன்றொன்றாகச் சுட்டியறிந்து அதில் அழுந்திவிடும் இயல்பு சத்தாகிய சிவத்திற்கு இல்லை. அஃது எல்லாவற்றையும் ஒரு காலத்தில் ஒருங்கே அறிந்து நிற்பது. ஆதலால் ஒவ்வொன்றாகச் சுட்டியறிதல் என்னும் குறைபாடு அதனிடத்து இல்லை. மேலும் அழுந்தி விடுதல் என்பதும் ஒரு குறைபாடே. அழுந்தி விடுதல் என்றால் அறியப்படும் பொருளின் வசப்பட்டு விடுதல் என்று மேலே குறிப்பிட்டோம். தன்வயம் உடைய முதற்பொருளாகிய சிவம் இவ்வாறு இன்னொன்றுன் வயப்படுதல் இல்லை. அஃது எல்லாப் பொருள்களையும் அறிந்து நிற்பினும் எப்பொருளிலும், அது தோய்வின்றி நிற்கும். தோய்வு இன்றி நிற்பதனால் அதற்கு நுகர்ச்சி என்பது இல்லை. இதனால், சத்தாகிய சிவம் அசத்தைச் சுட்டியறியாது என்பதும், அசத்தின் வசப்படாது என்பதும், அசத்தை அனுபவியாது என்பதும் விளங்கும்.

அசத்து அறியாது:

அசத்தாகிய உலகத்தைச் சத்தாகிய சிவம் அறிந்து சாராது என்பது சரிதான். இனி, சத்தாகிய சிவமும் நுகர்ச்சிப் பொருள்தானே. அதனை அறிவதும் நுகர்வதும் எது? அசத்தாகிய உலகம் அதனை அறியும் என்று கொள்ளலாமா? எனில், அதுவும் பொருந்தாது. ஏனெனில், அசத்தாகிய உலகம் அறிவற்ற சடம் ஆதலின் அது யாதொன்றையும் அறிய மாட்டாது என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

இரண்டையும் அறிவது உயிர்:

இதுகாறும் கூறியவற்றால் சத்தும் அசத்தும் ஆகிய இரண்டும் நுகர்ச்சிப் பொருள்களாக இருப்பினும், மறுதலைப்பொருள்களாகிய அவை தம்முள் ஒன்றையொன்று அறிந்து நுகரா என்பது தெளிவாகிறது. அவ்வாறாகவே, அவ்விரண்டையும் அறிந்து நுகரக்கூடிய மூன்றாவது பொருள் உள்ளது என்பது புலனாகும். அதுவே உயிர்.

ஓர் எடுத்துக்காட்டை நோக்குவோம். ஒளி, இருள் என்ற இரண்டு பொருள்கள் உள்ளன. அவை மறுதலைப் பொருள்கள். ஒளி இருளைச் சாராது. இருள் ஒளியைச் சாராது. தம்முள் ஒன்றையொன்று சாராத ஒளியையும் இருளையும் பொருந்தி நிற்பதாகிய மூன்றாவது பொருள் உண்டு. அதுவே கண். இந்தக் கண் போன்றது உயிர்.

சத்தையும் அசத்தையும் அறிந்து பயன்கொள்வது உயிரே எனில், அந்த உயிரைச் சத்து, அசத்து என்ற இவ்விரண்டில் எந்த வகையிலே சேர்ப்பது? உயிரைச் சத்து என்பதா? அசத்து என்பதா? என வினவலாம். இரண்டும் அல்ல என்பதே அதற்கு விடையாகும்.

உயிர் சத்து ஆகாமை:

மேலே சத்து, அசத்து ஆகிய இரண்டின் இயல்புகளை அறிந்தோம். சத்து அசத்தைச் சுட்டியறியாது என்றும், அனுபவியாது என்றும் கூறினோம். உயிர் சத்தாக இருக்குமானால், இவ்விலக்கணப்படி, அசத்தை அறியாது இருத்தல் வேண்டும்; அனுபவியாமல் இருத்தல் வேண்டும். ஆனால், நடைமுறையில் உயிர் உலகமாகிய அசத்தைச் சுட்டி அறிகிறதே; அசத்தில் அழுந்தி இன்ப துன்ப நுகர்ச்சியைப் பெறுகிறதே. இதனால் உயிர் சத்து அன்று என்ற உண்மை விளங்குகிறது.

உயிர் அசத்து ஆகாமை:

இனி அசத்து அறிவிலது ஆகவின் அது சத்தை எக்காலத்திலும் அறிய மாட்டாது என்று கூறினோம். உயிர் அசத்தாக இருக்குமானால், இவ்விலக்கணப்படி, சத்தை அறியாதும் அனுபவியாதும் இருத்தல் வேண்டும். ஆனால், உயிர் படிப்படியாகப் பக்குவம் பெற்றுச் சத்தாகிய சிவத்தை அறிந்து அனுபவிப்பதை உயர்ந்தோர் வாழ்க்கையில் காண முடிகிறதே. இதனால் உயிர் அசத்து அன்று என்ற உண்மை விளங்குகிறது.

சதசத்து:

உயிர் சத்தும் அன்று, அசத்தும் அன்று எனில், அதனை எவ்வாறு அழைப்பது; உயிர் மேலான பொருளாகிய சத்தும் அன்று; கீழான பொருளாகிய அசத்தும் அன்று;

இவ்விரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட பொருளாய் நிற்பது; இவ்விரண்டினிடத்தும் தனது அறிவைச் செலுத்துவது அது பற்றி உயிர் சதசத்து எனப்படும்.

“உயிர் சதசத்து” என்பதற்கு, சத்தும் அன்றாய் அசத்தும் அன்றாய், சத்தோடு கூடிச் சத்தாயும் அசத்தோடு கூடி ஒசத்தாயும் நிற்பது என்பது பொருளாகும்.

அசத்தாய் நிற்றல்:

உயிர் அசத்தோடு கூடி நிற்கும்போது அசத்தின் தன்மையைப் பெற்று விளங்கும். எவ்வாறு எனில், உயிருக்குத் தோற்றும் அழிவு என்பன உண்மையில் இல்லை. ஆனால், உடம்பாகிய அசத்திற்குத் தோற்றமுண்டு; அழிவுண்டு. உயிர், தான் தோன்றி நின்று அழிவுதில்லையாயினும் அசத்தாகிய உடம்போடு கூடி நின்று உடம்பிற்குரிய தோற்ற அழிவுகளைத் தன்னுடையனவாகக் கொண்டு நிற்கிறது. உடம்பிற்கு வரும் மெலிவு, நலிவு, பசி, தாகம் முதலிய தன்மைகளைத் தன்னுடையனவாகக் கொண்டு உடம்பாகவே நிற்கிறது. இதுவே அசத்தோடு கூடி அசத்தாய் நிற்றல்; அசத்தின் தன்மையைப் பெறுதல்.

சத்தாய் நிற்றல்:

இனி அசத்தினை விட்டுச் சத்தாகிய சிவத்தோடு கூடிநிற்கும்போது சத்தாகிய சிவத்தின் தன்மையைப் பெற்றுவிளங்கும். அஃதாவது, அசத்தின் சார்பினால் வந்த பிறப்பு, இறப்பு முதலிய தன்மைகள் நீங்கிச் சிவத்தைப்போல என்றும் ஒரு தன்மைத்தாய் விளங்கி, நிலைத்த இன்ப வாழ்வைப் பெறும். இருளில் நின்ற கண் விளக்கொளியோடு கலந்து இருளை நீக்கிக் கொள்வதுபோல, உயிரும் சத்துடன் நின்று அசத்தின் தன்மையை நீக்கிக் கொள்ளும். இதுவே சத்தோடு கூடிச் சத்தாய் நிற்றல்; சத்தின் தன்மையைப் பெறுதல்.

இவ்வாறு தான் சார்ந்த பொருளின் தன்மையையே தன் தன்மையாகக் கொள்ளும் இவ்வியல்பு “சார்ந்ததன் வண்ணம் ஆதல்” எனப்படும். இது உயிருக்குரிய முதன்மையான சிறப்பியல்பாக உள்ளது.

மேற்கூறிய விளக்கத்தால், இறைவன், சத்து; பாசம் அசத்து; உயிர் அவ்விரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட சதசத்து என்பது தெளிவாகும்.

(தொடரும்...)

எல்லாம் அவனே

சந்நிதி வேலன் சந்நிதி வந்தபின்
 சாத்திரம் ஏதும் பார்ப்ப தில்லை
 எந்த விதமா ஈசம்பிர தாயமும்
 இங்கு எவரும் சொல்வ தில்லை
 சிந்தையில் வேலன் திருவடி ஓன்றே
 சிரமேற் கொண்டு வணங்கிடு வார்கள்
 சொந்த பந்தம் எல்லாம் அவனே
 துணையாய் நின்று காத்திடு வானே
 -வ. யோகானந்தசிவம்-

திருக்கோவையார் காட்டும் உவமைச்சிறப்பு

- ஜனகா சீவசப்பீரமணியம் அவர்கள் -

மணிமணியான வாசகங்களால் பாடும் திறமை உடைய மாணிக்கவாசகர் இறைவனின் வேண்டுகோளிற்கிணங்க பாடப்பட்ட நூலே திருக்கோவையார் ஆகும். தமிழ்ச் சிற்றிலக்கிய வகைகள் தொண்ணுாற்றாறுஞுள் கோவையும் ஒன்றாகும். இத் திருக்கோவையார் அகத்திணைக்குரிய இலக்கணங்களைக் கொண்டு கட்டளைக் கலிப்பாவால் பாடப்பட்டதாகும். திருக்கோவையை திருச்சிற்றம்பலக் கோவை என்றும் அழைப்பர். இந்நாலை நோக்குகின்றபோது பேரின்பப் பொருளாகிய திருச்சிற்றம்பலப் பெருமான்மீது பாடப்பட்டுள்ளது. முத்தி நிலையினை அறிய விரும்பும் ஆன்மாவுக்கு அது இத்தகையது என உணர்த்த முடியாத ஒருவன் பெத்த நிலையின் தன்மையைக் கொண்டே அதன் திறம் உணர்த்துவான்போல சிற்றின்ப வாயிலாக உணர்த்தியுள்ளார் என்பது புலனாகின்றது.

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் அகத்திணை, புறத்திணை பொருள் மரபைப் பின்பற்றியுள்ளன. இம்மரபு நிலை திரியாமல் அணிகளையும் ஆங்காங்கே கையாண்டு சிறந்த இலக்கியமாகத் திகழ்கின்றது. திருக்கோவையார் தான் கூறுவந்த பொருளைச் சிறப்பாகப் புரிய வைப்பதற்கு அதிகமான உவமைகளைக் கையாண்டுள்ளார்.

தலைமகளின் அழகிய தோற்றுத்தைக் கண்டும் அவயவங்களின் பேரழகைக் கண்டும் தலைவன் இயற்கைப் புனர்ச்சியின்போது வியப்பு எதுகின்றான். இதனை விளக்குவதற்கு ஒரு வல்லிக்கொடியானது தாமரை, காவி, குமிழ், கோங்கு, காந்தள் என்பவற்றை உறுப்பாகக் கொண்டு அசைந்து விளங்குவதுபோல தலைமகன் கண்ட தலைமகள் அழகான உறுப்புக்களையெல்லாம் தன்னகத்தே கொண்டு அசைந்து விளங்குகின்றாள் எனவும் அழகு மிகுதியால் கண்டார்க்கு வேட்கையை உண்டாக்குவாள் என தலைமகன் தலைமகளிற்கு கூறுவதாக கூறுகின்றார். தலைமகனின் சிறப்பைக் காட்டுவதற்கென்றே பலவகையான சிறப்புக்களை உவமை அணியினுாடாக விளக்குகின்றார்.

அழகான இயற்கையோடு இணைந்து நிற்கும் தலைமகள், ஓப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத தலைமகனையும் அவன் இடத்தையும் அறியாதவள் ஆயினும் தலைமகன் தலைமகளைக் காணும் நேரம் பல தோழிகள் சூழ்ந்திருக்க நல்கூந்தாரின் செல்வ மகளை எனக்குத் தந்துதவியது தெய்வத்தின் கருணை என்றெண்ணி தெய்வத்திற்கு நன்றி கூறுகின்றான். நன்றி கூறுமிடத்து

“வளைபயில் கீழ்க்கடனின்றிட மேல்கடல் வானுகத்தின்

துளைவழி நேர்கழி சேந்தென” (பாடல் - 6)

என தம் இருவரையும் கூட்டிவைத்த விதியின் திறத்தை உணர்த்துகின்றான். மாணிக்கவாசகரும் கற்பவர்களுக்கு விதியின் திறத்தை உணர்த்த வேண்டியே இச்சிறந்த உவமையைக் கூறி விளக்குகின்றார்.

பாங்கர் கூட்டத்தின் கண் தலைமகனைக் கண்ட பாங்கன் அவன் தோள்கள் வாடியிருத்தல் கண்டு இதற்கென்னே காரணமென வினாவுகின்றபோது

“கோம்பிக் கொதுங்கிமே யாமஞ்சை குஞ்சரங் கோளிமைக்கும் பாம்பைப் பிடித்துப் படங் கிழித்தாங்கு....”

மான்மட நோக்குடையாளின் விழியாகிய வலைக்கு ஆளாகி இவ்வாறாயினேன் என்றான். இவ்விடத்து தலைவனின் பெருஸூரையையும், தலைமகள் அஞ்சவேண்டிய இடத்து அஞ்சம் நிலையினையும், அவளின் சாதுவான தன்மையையும் அறியக்கூறி அத்தகைய தன்மையினால் தலைமகன் வருத்தப்பட்டான் என்பதை அறியவைக்கின்றார்.

நான் நாட்டத்தின் கண் தலைமகஞும் தோழியும் உள்ள வழியில் தலைமகன் கண்ணியும் தலையும் ஏந்திய வண்ணம் குறையிரந்து நிற்க அவளின் தன்மையைக் குறிப்பால் உணர்ந்தாள் தோழி. தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் இன்பதுன்பம் ஒன்றாகியதால் உயிரும் ஒன்றேன உணர்ந்து தோழி வியப்படைகின்றாள். இதனை,

“காகத் திருக்கண்ணிற் கென்றே மணிகலந் தாங்கிருவர்
ஆகத்து ளோருயிர் கண்டனம.....”

என மாணிக்கவாசகர் கூறுகின்றார். இப்பாடலினுடோக தலைவன் தலைவியருக் கிடையேயான ஒத்த தன்மையைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றார்.

ஆற்றாமை மிக்க தலைமகன் தோழியிடம் குறை வேண்டி நிற்க அவள் அதை முடித்திலளாகையால் மடலூர்ந்தாயினும் இக்குறையை முடித்துக் கொள்வேன் எனக்கூற தோழி உன் குறையை முடித்துத் தருவேன் எனக் கூறுகின்றாள். அதன்பின் அக்குறையை முடிக்கவேண்டி தலைவியின் தன்மையை குறிப்பாலுணர்ந்து அவன் குறையைக் கூறுகின்றாள். அதனைக் கேட்ட தலைமகள் பெரு நானுடையன் ஆகையால் நிலங் கிளைந்து நின்று ஒன்று கூறுவதுபோல் வேறொன்று ஏஞ்சித்துக் கூறுகின்றாள். இதனை,

“..... ஒன்று காட்டாமற் றாங்கதுங் காட்டிடென்று
வரங்கிடந் தான்தில்லை யம்பல
முந்நிலம் மாயவனே”

எனப் பாடல் கூறுகின்றது. தலைமகனை மாயவனாக உவமித்துத் தன் கருத்தைக் கோழியியும்படி கூறுகின்றாள். இரு திருவடிகளையும் வணங்குகின்றவனாகிய எனக்கு ஒரு திருவடியைக் காட்டினாய். மற்றத் திருவடியையும் காட்டுவாய் இறைவா என மாயவன் தில்லையம்பல முன்றவில் வரங்கிடந்ததைப்போல் பாங்கர் கூட்டம் முடிந்த தலைமகன் ஆயர் கூட்டத்தை விரும்பி வருகின்றான் எனக் கூறுகின்றாள். இதனை மாணிக்க வாசகர் விளக்க வேண்டி

“கழுநீர் மலரிவள் யானதன் கண்மது விப்பிரியாக்
கொழுநீர் நூப்பரு கும்பெரு நீர்மை யளிக்குமே”

என அவள் அழகிய கழுநீர் மலராகவும் தான் இன்பமாகிய தேனைப் பருகும் வண்டாகவும் உவமை கொண்டு தன்னுள் மகிழ்ந்து கூறுகின்றான். இரவுக்குறியை வேண்டி நின்ற தலைமகனுக்குத் தோழி வழியினருமை சாற்றுகின்றாள். இதைக் கேட்ட தலைமகன் ஆற்றாமை தோன்ற வருந்துகின்றான்.

“..... கொடுங்குன்றின் நீள்குடுமி
மேற்றேன் விரும்பு முடவனைப்போல

மெலிய தென்சே
ஆற்றேன் அரியவைக்கு
நீவைத்த அன்பினுக்கே”

என வளைந் ந உயர்ந்த உச்சி மலையிலுள்ள தேனுக்கு முடவன் ஆசைப்பட்டாற்போல தான் அடைந்த ரயிய தலைமகளின் அருமையை விளக்கினான்.

களவுக் காலத்தில் தலைமகளைப் புணர்ந்த தலைமகன் யாரும் அறியா யாமத்து அவன் தேசத்துக்கு உடன் போகவிரும்பி நின்றாள். இதை அறியாத மகட்போக்கிய செவிலி எங்கும் தேடி அலைகின்றாள். அவர்களின் சுவடுகளைக் கண்டு சுரத்தின் வழி கண்டாரை வினாவுகின்றாள். அப்பொழுது சென்றவர்களைப் போல் தம்மில் புணர்ந்த இருவர் அவ்வழியே வருகின்றனர். அவர்களைக் கண்டு என்னால் தேடப்பட்டவர்கள் மீண்டு வருகின்றனர் என மகிழ்ந்து பின் அவர்களைல்ல என அறிந்து அவர்களை நோக்கி நீவிர வந்த வழியே உங்களைப்போல் இருவர் செல்கின்றனரோ என வினாவுகின்றாள். அதைக்கேட்ட நாயகன்

“.....ஆழியன் னானைக் கண்டேன..... எனவும்,

நாயகி,

“தூண்டா விளக்கனையா யென்னை

யோ அன்னை சொல்லியதே” எனக் கூறுகின்றாள்.

அதாவது நாயகன் சிங்கத்தைப் போன்ற தலைவனைக் கண்டேன். நாயகியே அவனோடு சென்றாளைக் கண்டால் இவ் அன்னையிடம் கூறு என நாயகியை நோக்கிக் கூறு என்பதில் இருந்து ஆண் தன் மனைவியை விட பிறர் மனையை நோக்காது இருப்பதும் தலைமகளும் தன் தலை மகனை அன்றிப் பிற ஆடவரை நோக்காது இருப்பதும் ஆண் பெண்ணிற்கான கற்புநெறியைப் புலப்படுத்துகின்றது.

தலைவனும் தலைவியும் திருமணங்கு செய்த பின்னர் செவிலி அவர்களைக் காண வருகின்றாள். அப்பொழுது அவளை நோக்கித் தோழி

“வேரியுஞ் சந்தும் வியல்தந் தெனக் கற்பின் நிற்பரன்னே”

எனக் கூறுகின்றாள். தாமரைப் பூவிலுள்ள தேனும் சந்தன மரமும் தம்மிலொத்து விளங்கினாற் போலத் தலைமகன் நாயகியின் கற்பிடத்து நிற்பன் இதை நீ காண்பாயாக எனக் காட்டினாள். இதனால் தனக்கேற்ற சிறந்த ஒரு தலைவனைத் தலைமகளைடந்தாள் என்பதைச் செவிலியறிந்து கொள்கின்றமையைப் புலப்படுத்துகின்றாள்.

பகை தணிவினைப் பிரிவிடத்துத் தலைமகனின் பிரிவு கேட்டு மிகவும் வருந்துகின்றாள் தலைவி. அவளின் வருத்தத்தைக் கண்ட தோழி

“காரணி கற்பகங் கற்றவர்
நற்றுணை பாண ரொக்கல்
சீரணி சிந்தா மணியணி
தில்லைச் சிவனடிக்குத்
தாரணி கொன்றையன் தக்கோர்
தஞ்சங்க நிதிவிதி சேர்
ஊருணி உற்றவர்க் கூரன்மற
நியாவர்க்கும் ஊதியமே”

எனத் தலைமகனின் ஊதியம் எடுத்தியம்பி அவள் ஊடல் தீர்ந்து அவனோடு சேர்ப்பன் என்றாள். இதன்மூலம் தலைவனின் ஊதியம் எடுத்தியம்பி ஊடல் தீர்த்து அவனோடு சேர்க்க முயன்றாள். ஊதியச் சிறப்பை கூறுவதற்கு பல உவமைகளை எடுத்துக் காட்டுகின்றார். பிரதியுபகாரம் நோக்காது கொடுக்கும் காரென்றும், வேண்டியவர்க்கு வேண்டியன் ஈடும் கற்பகமென்றும் நூலறிவால் ஏனையோருக்குத் துணையாயிருந்து அறிவுரை கூறுவில்லை நான்றுணையென்றும் இசையுணர்வானும் சுற்றுத்தாரால் விரும்பப்படும் தகைமையானும் பாண்ரொக்கல் என்னும் நினைத்தவற்றைக் கொடுத்தலின் சிந்தாமணி என்றும் சான்றோர்க்கேற்ற நிதி போன்றிருத்தலின் தக்கோர் தஞ்சங்க நிதியென்றும், தமக்கு நன்மை செய்பவர்களுக்கும் தீமை செய்பவர்களுக்கும் தப்பாது பயன் கொடுத்தலின் விதியென்னும் சுற்றுத்தார்க்கு வேண்டியன் செய்தலின் ஊருணி சேர் உற்றார்க் கென்றும் பல உவமைகளால் அலன் பயன் கூறகின்றார்.

இவைபோன்ற சிறந்த உவமைகளால் வெளிப்படைக் கருத்துக்களைக் கற்பவர்க்கும் கேட்பவர்களுக்கும் உணர் வைக்கும் தன்மையைக் காணலாம். இந்நால் மட்டுமன்றி அவர் பாடிய பாமாலைகள் யாவற்றிலும் உவமைகள் எடுத்தாண்டிருக்கலைக் காணலாம்.

மாணிக்கவாசகர் கூறுவந்த கருத்துக்களை மிக இலகுவாக வெளிப்படுத்தும் திறனை உவமைகளே கொண்டுள்ளன. இந்நால் சிற்றின்பத்தினுடாக பேரின்பமாகிய திருவருளைச் சென்றடைதலையே நோக்காகக் கொண்டுள்ளது.

யீராமனா நினைவுவைக்கள்

15. சர்வக்ஞ ரமணன்

“பலராம ரெட்டியார் பல ஆண்டுகளாக ஆச்ரமத்தில் வசித்து வருபவர். பகவானின் ‘மரண’ அனுபவத்தைக் குறித்து அவர் ஒரு சம்பவத்தை நினைவு கூற்றந்தார்.

ஒரு குளிர் கால மாலைநேரம், ஆற்றரை மணிக்கு, வேதபாராயணம் ஆனபின், பகவான் சோபாவில் நன்றாகச் சாய்ந்துகொண்டு வழக்கம்போல் கை கால்களை நீட்டிவிட்டுக்கொண்டது. அப்படிச் செய்துகொண்டே, திடீரென்று ஒரு பிரமேயமுமின்றி தன்னிச்சையாக பேச ஆரம்பித்தது. ‘எனக்கு சாக்ஷாத்காரம் பெற இருபது நிமிடமாயிற்று என்கிறார்கள், அது தப்பு! சில கஷ்ணங்களுக்குப் பிறகு ‘ஒரு கஷ்ணம் இருக்கலாம்’, என்றது, உடனே தன்னை மீண்டும் திருத்திக்கொண்டு ‘அதுவும் சரியில்லை, டைம் எங்கே அதிலே?’ என்றது.

இதைக் கேட்டதும் நான் மனதுக்குள் நினைத்தேன். பகவான் ஏன் இதைச் சொல்ல வேண்டும்? சாதாரணமாக பகவான் எதையும், கேட்காமல் தானாகச் சொல்வதில்லை. அதனால் உள்ளிருந்து ஏதோ ஒரு தூண்டுதலின் பேரில்தான் அது இப்படிச் சொல்லியிருக்க வேண்டும். பகவானின் ஆன்ம சாக்ஷாத்காரத்தில் ‘காலம்’ எங்கு நுழைந்தது?”

* * * * *

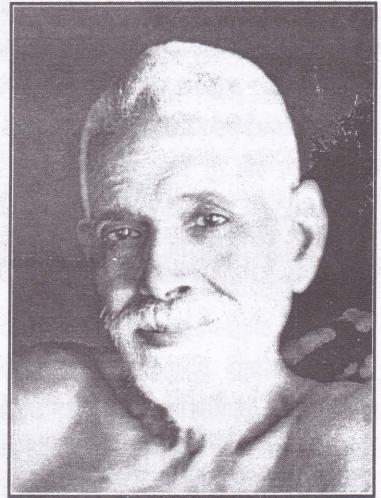
தபஸ் ஸ்வாமி எனக்குத் தெரிவித்த தகவல்கள் பின்வருபவை:

“நான் பகவானருகில் இருந்தபொழுது, மகாத்மா காந்தி சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட விபரம் ரேடியோவில் அறிவிக்கப்பட்டது. அன்றிரவு ஊரில் ஜாதிக் கலவரங்கள் நிகழ்ந்தன. மறுநாள் தீவைப்பு, கொள்ளையடித்தல் முதலியன ஊருக்குள் நிகழவே, சர்வாதிகாரி எங்களில் சிலரை இரவில் யாரும் ஆச்ரமத்துக்குள் நுழையாமல் பாரா கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்.

மறுநாள் நாங்கள் பகவான் சந்திதியில் உட்கார்ந்து இருந்தபோது, திடீரென வெளியில் ‘அவர்களைப் பிடி, விடாதே’ என்றெல்லாம் கூச்சல்கள் கிளம்பின. ஒரு பெரிய கூட்டம் ஆச்ரமத்தை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது. யாரும் உள்ளே நுழையாதபடி சேலம் ராஜகோபாலய் யர் கதவுகளையும், ஜன்னல்களையும் மூடினார். ஆச்ரமம் வழியாகச் சில முஸ்லீம்களைத் தூர்த்திக்கொண்டு சில இந்துக்கள் தெருப்பக்கம் ஓடினார்கள்.

தன்னைச் சுற்றியிருந்த அத்தனை கூச்சல் குழப்பத்திலும் பகவான் சலனமின்றி அமைத்தியாகப் ‘புரூப்’ திருத்திக்கொண்டிருந்தது. ஞானி தன்னைச் சுற்றி நிகழும் எதுவாயினும் (உச்சிமீது வானிடிந்து வீழுகின்ற போதிலும் - என்பதுபோல்) அதனால் பாதிக்கப்படுவதில்லை என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன்.

மற்றொரு நிகழ்ச்சி நினைவுக்கு வருகிறது. பகவானுக்கு கான்சர் என்று தெரிந்துவிட்டது. ஒருநாள் பகவான் விசுவநாத சுவாமியைப் பார்த்து, ‘யோக வாசிட்டத்தின் ஒரு செய்யுளில்

ஞானிக்கு எந்தக் கஷ்டத்தாலும் பாதிப்பு இருக்காது என்று வருவது ஞாபகம் இருக்கிறதா? என்று கேட்டது. அவருக்கு அது நினைவுக்கு வரவில்லை. எனக்கும் ஞாபகம் இல்லை. பகவான் அந்தப் புத்தகத்தை எடுத்து வரச்சொல்லி, குறிப்பிட்ட பாகத்தை வாசிக்கச் சொல்லி எங்களுக்கு அதைத் தெரியப்படுத்தினார்.

எவன் தன்னை சர்ரத்திலிருந்து, (சர்ரம் தான் என்ற பாவத்திலிருந்து) முக்தனாகவிடுப்பவனாகப் பார்க்கிறானோ, அவன் தன் உடலைத் துண்டாக வெட்டினாலும் அறிய மாட்டான், குற்கண்டைக் காய்ச்சினாலும் பொழுத் தாலும் இனிமை குன்றாததுபோல், எப்படி மனைவி சதாகாலம் மனதில் கணவனின் பிரேமையிலேயே திளைத்துக் கொண்டிருந்தாலும், வீட்டு வேலைகளைக் குறைவின்றிச் செய்வதுபோல், ஞானி என்ன செய்து கொண்டிருந்தாலும் இடைவிடாது தன் நிலையிலேயே திகழ்கிறான்.

கிறிஸ்து சிலுவையிலறையாக பட்டும் பாதிப்பின்றி இருந்தார். சிலுவையிலறையும் அந்தக் கொடுரப் பாவச்செயலுக்குப் பொறுப் பானவர்களை நினைத்து பரிதாபப்பட்டு, அவர்களை மனிக்கும்படி கடவுளை வேண்டினார். ஏனெனில், அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது.

* * * * *

கனகம்மா, முருகனார் சொன்னதாக கீழ்க்கண்ட தகவலைத் தெரிவித்தார்.

“தென்னிந்தியாவில் புகழ்பெற்ற ஒரு சுவாமியின் சிஷ்யரொருவர் பகவானின் தரிசனத்துக்காக வந்திருந்தார். கொஞ்சம் தயங்கியபடி, அவர் தன் குருவின் ஒரு கட்டளையைப் பற்றி பகவானிடம் தெரிவித்தார்! ஒவ்வொரு சிஷ்யனும் இத்தனை ஆயிரம் நாமூஜபம் தினம் செய்து அதன் பலனை குருதட்சணையாகக் குருவுக்கு அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்பதுதான் அது. தாங்கள்

அதைத் தவறாமல் நிறைவேற்றுவதாயும் சொன்னார்.

பகவான் புன்னகையுடன் சொல்லி யது. ‘அப்படியா! இது யோசிக்கப்பட வேண்டியதுதான். குருவுக்கு ஒரு சிரமமுமின்றி எத்தனை ஸாபம்!’ பகவான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே முருகனார் ஹாலுக்குள் நுழைந்தார். அவரிடம் திரும்பி பகவான், ‘உமக்குத் தெரியுமா, ஒய்? அவருடைய குரு, தன் சீடர்கள் ஒவ்வொருவரையும் இத்தனை ஆயிரம் நாமஜபம் செய்து, அதன் பலனை குருவுக்குக் காணிக்கையாக அர்ப்பணித்து விடவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டிருக்கிறாராம். அசலை வைத்துக்கொண்டு வட்டியை குருவுக்குக் காணிக்கையாகத் தருவதுபோல, இது எப்படி இருக்கிறது?’ என்றது.

முருகனார் கண்களில் நீர் ததும்ப பதிலளித்தார். ‘பகவானே, அவர்கள் குரு எவ்வளவோ மேல். அவர் அசலை விட்டு, வட்டியைத்தான் கேட்கிறார். ஆனால், இங்கு இந்த குரு (பகவானைச் சுட்டிக் காண்பித்து) அசலையே விழுங்கவிடுகிறது. பின் வட்டி ஏது? அசலும் வட்டியும் ஒரேயடியாகக் கொள்ளள அடித்தவிடுகிறதே’ என்றார். கவியின் ஆழந்த கருத்துப் பொதிந்த ஹாஸ்யத்தையும் உண்மையையும் பகவான் ரசித்துச் சிரித்தது, இனிமை ததும்ப.

* * * * *

அண்ணாமலை சுவாமி பகவானது ஒவ்வொரு வாக்கினையும் நேர் உபதேசமாகக் கொள்பவர். ஒருநாள் அவரும், பகவானும் ஆசரமத்திற்குப் பின்புறமுள்ள ஒடைஓரமாக, பலாக்கொத்தை நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தனர். தலைக்கு மேல் தழைத் திருந்த ஒரு மரக்கிளையை அண்ணாமலை ஸ்வாமி பார்க்கவில்லை. ஆனால் அது அவரைப் ‘பார்த்தது’. நெற்றியில் குத்திய இடத்தில் தேய்த்துக்கொண்டே, ‘நான் திரும்பியதும் அந்தக் கிளையை வெட்டி விடுகிறேன்’

என்றார். பகவான் பாதி கேஸ்யாக, உன் நெற்றியில் பட்டபிறகுதானே இதைச் செய்யத் தோணுகிறது? என்றது. எதிர்காலத்தில் அதி கம் கவனமாக இருக்கவேண்டுமென்பது அதன் அர்த்தம் என்று அவர் புரிந்துகொண் டார். ஒரு தீபாவளியன்று ஆச்சர்மத்தில் பலத்த விருந்து நடந்தது. அண்ணாமலை சுவாமியும் மற்றவர்களைப் போலவே அளவுக்கதிகம் சாப்பிட்டு விட்டார். பின்னர் ஓய்வு நேரத்தில் பகவானிடம் போய் வயிறு கணமாக இருப்ப தாக முறையிட்டார். பகவான் சிரிக்கும் கண் களுடன், ‘இதற்கு ஒரு மருந்திருக்கிறது’ என்று சொல்லி, நாலு நீள சதுரக் கான்கிரீட் கட்டைகளைக் கொண்டு வரச் சொன்னது. பழைய ஹாலின் கிழக்குப்புற ஜன்னலின் கீழ், கிணற்றுருகில், ஒரு ளாந்தர் கம்பம் புதைக் கக்கூடிய அளவுக்குச் சதுரமாக இடைவெளி நடுவில் விட்டு அந்தக் கட்டைகளைப் புதைக் கச் சொன்னது. கற்கள் சேருமிடங்களில் சிற்றாவு கூட இடைவெளியில்லாமல், வெளிப் புறமெல்லாம் ஒரே சீராக இணையும்படி செதுக்கி, பகவானின் மேற்பார்வையில், சுடும் வெய்யிலில் செய்த இந்தக் கடும்வேலை முடியுமுன்பே சாப்பாட்டு மணி எப்போது அடிக்கும் என்று எதிர்பார்க்க ஆரம்பித்து

விட்டேன் என்றார் அண்ணாமலை சுவாமி. பகவான் அவர் செய்த வேலையைப் பார்வையிட்டு மெச்சியது.

* * * * *

‘திரோபாவம்’ - மறைக்கும் அல்லது மறங்கும் சக்தி தீயது, விலக்க வேண்டியதாக எண்ணப்படுவது. பகவான் எப்படி இதை விளக்கினார் என்பதை குஞ்சஸ்வாமி தெரிவித்தார்.

“கடவுள் தயாமுற்தியாதலால் மனிதர் களிடமிருந்து கடந்தகால (முற்பிறவி) அறிவை மறைத்தருளினார். அவர்கள் முற்பிறவியில் நல்லவர்களாக இருந்திருந்தால் கர்வம் உண்டாதல் கூடும். வேறுவிதமாக இருந்தால் தாழ்மை, வருத்தம் முதலியன ஏற்படும். நமக்கு இந்த நிகழ்காலம் நன்றாகத் தெரிந்து விட்டதா என்ன, இறந்த காலத்தை உணர விரும்புவதற்கு? எதற்காக மேலும் மேலும் துன்புற வேண்டும்? உறக்கம் எப்படி உயிர் களுக்குப் புத்துயிர் அளிக்கிறதோ, அதின்றி சீக்கிரமே வாழ்க்கை சகிக்க முடியாததாகி விடுமோ, அது போன்றதே இந்தத் திரோபாவ மூம். கடவுளின் மற்ற தொழில்களான சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்ஹாரம், அனுக்கிரகம் போலவே இதுவும் முக்கிய தொழிலைச் செய்கிறது.”

(தொடரும்...)

ஆன்மிக வாழ்க்கைக்கு மௌனம் மிக முக்கியம்

மனிதன் 90 சதவீதம் பேசுபவனாகவும், 10 சதவீதம் கேட்பவனாகவும் இருக்கிறான் என்று சாத்திரத்தில் கூறப்படுகின்றது. இதற்கு மாறாக வீண் பேச்சுக்களை அறவே தவிர்ப்பது பயனுள்ளவற்றை மட்டும் பேசுவது, குறைந்த பேச்சு ஆகியவை ஆன்மிக சாதனைக்கு உதவிக்கரமாக இருக்கும். “வாயுள்ள பிள்ளை பிழைக்கும்” என்று உலக வழக்கில் சொல்வதுண்டு. ஆனால் தவ வாழ்க்கையிலோ ஓயாமல் பேசிக்கொண்டிருப்பதால் அழிவுதான் ஏற்படும். மௌனத்தின் ஆழத்தில் மூழ்கி இறைவனைச் சிந்திக்கத் தெரிந்தவன் ஞானியாவது தின்னனம். மௌனம் என்பது ஞான வாழ்வு இது நமது கவிச்சக்கரவர்த்தினி ஒளவையின் அமுதமொழி. மனிதர்களிடம் பேசுவதற்கு நாக்கு வேண்டும். இறைவனிடம் பேசுவதற்கு இதயம் வேண்டும். இறைவனை நோக்கிச் செல்லச் செல்ல இயல்பாகவே பேச்சு குறைகிறது. நல்ல சாதகர் ஒருவரிடம் பேச்சுக் குறைவது, அவர் இறைவனை நோக்கிச் செல்ல ஆரம்பித்திருக்கிறார் என்பதற்குரிய முதல் அடையாளமாகும். “இறைவனின் பெருமைகளைப் பற்றிப் பேசுவும், கேட்கவும் செய். சமய நால்களைப் படிப்பதிலும் இறைவன் நாமத்தை ஜெபிப்பதிலும் அவன் புகழ் பாடுவதிலும் ஈடுபடு”

வலம்புரி சுப்ரஸ்தீன் மக்ஷம்

-தீரு க. ஜெயராமக்குருக்கள் அவர்கள் -

கார்மேக வண்ணன் மகாவிஷ்ணு, பிரசன் வதனத்துடன் கமல நயனங்களுடன் பவளம்போர்ல் சிவந்த இதழ்களுடன் வலம்புரிச் சங்கின் ஓளிமிகுந்த கழுத்துடன் நிர்மலமான பீதாம்பரங்களுடன் கிரீட, ஹார, கேழுர, கடகாதி திவ்ய மங்கள அணிமணி ஆபரணங்களுடன் கோடானு கோடி அடியார்கள் தஞ்சம் கிடக்கும் தாமரைத் திருவடிகளுடனும், வெல்லுதற்கரிய வீரக் கழல்களுடனும் வைகுண்டத்தில் எழுந் தருளியிருப்பதாக விஷ்ணு புராணம் கூறுகிறது.

திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தபோது வெளிப்பட்ட பல மங்கலப் பொருட்களில் வலம்புரிச் சங்கும் ஒன்று. தெய்வீகத் தன்மை பொருந்திய வலம்புரிச் சங்கை, மகாவிஷ்ணு தன் இடக்கரத்திலும், சக்கரத்தை வலக்கையிலும் தாங்கியதால் சங்கு - சக்கரதாரியாக மாறினார்.

ஆயிரம் சிப்பிகளுக்கு இணையானது ஒரு இடம்புரிச்சங்கு என்றால், ஆயிரம் இடம்புரி சங்குகளுக்கு இணையானது ஒரு வலம்புரிச் சங்கு என்று கூறுவார்.

வலம்புரிச் சங்கினுள் இருக்கும் நத்தை உயிருடன் இருக்கையில், ஆயிரம் இடம்புரிச் சங்குகள் புடைகுழ வலம் வருவதாகக் கூறப்படுகிறது. எனவே சங்குகளின் அரசனாகவே வலம்புரிச் சங்கினைக் கூறமுடியும்.

வலம்புரிச் சங்கு, செல்வவளம் மிக்கவனாகப் புகழப்படும் இந்திரனைவிட அதிக செல்வநிலை பொருந்தியது.

தோஷங்களில் கொடுமையானது பிரம்மஹத்தி தோஷம் என்பதை அறிந்திருப்போம். ஆனால் இந்தத் தோஷத்தையும் நீக்கும் ஆற்றல் வலம்புரிச் சங்கிற்கு இருப்பதாக தர்ம சாஸ்திரம் கீழ்க்கண்ட ஸ்லோகத்தில் கூறுகிறது.

பொதுவாக வலம்புரிச் சங்கு கடலில், அதாவது உவர்நீரில் உருவாகக் கூடியது. ஆனால் நன்னீரில் அதாவது குளத்து நீரிலும் வலம்புரிச் சங்கு உருவாகிறது. அவ்வகை வலம்புரிச் சங்கு மிகவும் ஆற்றல் பொருந்தியதாகவும், அற்புதப் பொருளாகவும் விளங்குகிறது.

சுத்தமான வலம்புரிச் சங்கின் உள்ளே மெல்லிய கோடு இருக்கும். சங்கினைக் கையில் பிடித்துப் பார்த்தால் அதைக் காணமுடியும். அவ்வகைச் சங்குதான் முதல்தரமானது. அது அல்லாமலும் வலம்புரிச் சங்குகள் கிடைக்கின்றன.

வலம்புரிச் சங்கன் மக்களைகள்

- * வீட்டில் வலம்புரிச் சங்கு வெறும் அலங்காரத்திற்காக மட்டும் வைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவ்வீட்டில் குபேரனும், மகாலட்சுமியும் நித்திய வாசம் புரிவார்கள்.
- * வலம்புரிச் சங்கை வீட்டில் வைத்துப் பூஜித்தால், செல்வம் இழந்து - செல்வாக்கு இழந்து போனவர்கள்கூட, இழந்ததை இழந்த இடத்திலேயே மீண்டும் பெற்றுமுடியும்.
- * முயற்சித்த காரியங்களிலிருந்த தடை, தொழில் ரீதியான தடை, உத்தியோகத்தில் வருமானக் குறைவு, குடும்பத்தில் நிலவும் சண்டை சச்சரவுகள் அனைத்தும் நீங்கும்.
- * பிறருக்கு உதவி செய்யும் அளவிற்கோ, கடன் கொடுக்கும் அளவிற்கோ செல்வநிலை உயரும்.
- * வலம்புரிச் சங்கை வீட்டிலோ, தொழில் செய்யும் இடத்திலோ வைத்துப் பூஜித்தால் செல்வம் பெறுகும்.
- * வலம்புரிச் சங்கில் ஊற்றப்படும் நீர், அது எந்தவகை நீராக இருந்தாலும் புனிதம் அடைகிறது. தினமும் இச்சங்கில் தண்ணீர் வைத்து, அதில் துளசியைப் போட்டு, அந்தத் தண்ணீரைப் பருகி வந்தால் ஆயுள் விருத்தியாகும்.
- * புத்திர காரகனான குருவுக்கு பஞ்சமி, திதியன்று வலம்புரிச் சங்கில் பால் வைத்து பூஜித்தால் குழந்தைப் பாக்கியம் இல்லாதவர்களுக்கு குழந்தைப் பாக்கியம் கிட்டும்.
- * பிறந்த குழந்தைகளுக்கு வலம்புரிச் சங்கில் பால் வைத்து, அந்தப் பாலைப் புகட்டினால் குழந்தை ஆரோக்கியத்தோடு இருக்கும். கூடவே கண்திருஷ்டி, பாலாரிஷ்டம், முடிமாந்தம் அணுகாது.
- * செவ்வாய் தோழி உள்ளவர்கள் வலம்புரிச் சங்கில் பால் வைத்து 27 செவ்வாய்க் கிழமைகள் அம்மனைப் பூஜித்தால் எல்லாத் தோழங்களும் நீங்கித் திருமணம் நடைபெறும்.
- * வலம்புரிச் சங்கு இருக்கும் வீட்டை பில்லி, சூனியம், செய்வினை, ஏவல் கோளாறுகள் அணுகாது.
- * சங்கினால் அர்ச்சிப்போர் ஏழு பிறவிகளில் செய்த வினைகள் நீங்கும் என்று ஸ்காந்தம் கூறுகிறது.
- * சங்கில் பாலை நிரப்பி இறைவனை நீராட்டினால் ஆயிரம் யாகங்கள் செய்த பலனை அடையலாம்.

இவ்வாறு சிறப்புப் பொருந்திய வலம்புரிச் சங்கினை வணங்கி உய்வு பெறுவோம்.

உயிர்முச்சு

இறைவன் என உயிர்முச்சாக்டும். குரு அளித்த மந்திரம்தான். நம்மைத் தூய்மைப்படுத்த வல்லது. அம்மந்திரத்தை ஒது ஒது அது இறைவனுடன் நம்மைச் சேர்க்கும் பாலமாகிறது.

வாழ்க்கை எனும் ரயில் பயணத்தில் இறைவன் பச்சைக்கொடி காட்டுக் கொண்டிருக்கும் வரை நமது முச்சக்காற்று நம் உயிரைக் காத்து வருகிறது. அவனது இச்சைமாறி அது சிவப்புக் கொடியானால் இந்த உடலைவிட்டு உயிர் பிரிகிறது.

நமது உயிர் காக்கும் கவசமாக நமது நாடு நரம்புகளில் இருந்து இறை நாமத்தால் நிரப்ப வேண்டும்.

பகவானுக்கும் அவனது திருநாமத்திற்கும் வித்தியாசமே கிடையாது.

-கோபரம்-

நாவலர் பக்கம்:

(தொடர்ச்சி...)

செவு சமய விளா விடை

-ஆழமுகநாவலர்-

359. தீஷாகரு, வித்தியாகரு முதலாயினார் சீவபதமடைந்துவிடன், யாது செய்தல் வேண்டும்? வருஷந்தோறும் அவர் சிவபதமடைந்த மாச நஷ்டத்திரத்திலாயினும் திதியிலாயினும் அவரைக் குறித்துக் குருபூசை செய்துகொண்டு வரல்வேண்டும்.

360. இன்னும் எவ்வெவருக்குக் குருபூசை செய்வது ஆவசியகம்?

பல அற்புதங்களைச் செய்து தமிழ் வேதத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருளி, சைவசமயத்தைத் தாபித்தருளிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் முதலிய சமய குரவர் நால்வருக்கும், அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருடைய மெய்யன்பையும் அவ்வன்புக்கு எளிவந்தருளிய சிவபெருமானுடைய பேரருளையும் அறிவித்து அவரிடத்தே அன்புதிக்கச் செய்யும் பெரியபுராணத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய சேக்கிழார் நாயனாருக்கும், பதி, பசு, பாசம் என்னுந் திரிபதார்த்தங்களின் இலக்கணங்களை அறிவிக்கும் சைவசித்தாந்த நாலுணர்ச்சியை வளர்த்தருளிய மெய்கண்டதேவர் முதலிய சந்தான குரவர் நால்வருக்கும், தமிழ் வழங்கும் நிலமெங்கும் நல்லறிவுச்சுடர் கொளுத்தி அருளிய தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனாருக்கும் இயன்றமட்டும் குருபூசை செய்துகொண்டே வருவது ஆவசியகம்.

361. இந்நாயன்மார்களுடைய குருபூசைத் தினங்கள் எவை?

1. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்	-	வைகாசி - மூலம்
2. திருநாவுக்கரச நாயனார்	-	சித்திரை - சதயம்
3. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்	-	ஆடி - சுவாதி
4. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்	-	ஆணி - மகம்
5. சேக்கிழார் நாயனார்	-	வைகாசி - பூசம்
6. மெய்கண்ட தேவர்	-	ஜூப்பசி - சுவாதி
7. அருணந்தி சிவாசாரியார்	-	புரட்டாதி - பூரம்
8. மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியார்	-	ஆவணி - உத்தரம்
9. உமாபதி சிவாசாரியார்	-	சித்திரை அத்தம்
10. திருவள்ளுவ நாயனார்	-	மாசி - உத்தரம்

362. குருபூசைக்குத் தக்க பொருளில்லாதவர்கள் யாது செய்தல் வேண்டும்?

குருபூசை செய்யப்படும் தானத்திலே தங்கள் தங்களால் இயன்ற பதார்த்தங்கள் கொண்டுபோய்க் கொடுத்துத் தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும். அதுவும் இயலாதவர்கள் கறி திருத்துதல் முதலிய திருத்தொண்டுகளேனுஞ் செய்தல் வேண்டும்.

363. குருபூஜை எப்படிச் செய்தல் வேண்டும்?

திருக்கோயிலிலே சிவலிங்கப் பெருமானுக்கும், அந்நகஷத்திரத்திலே சிவபதம் அடைந்த நாயனார் திருவுருவம் உள்ளதாயின் அதற்கும் விழேச பூசை செய்வித்துத் தரிசனம் செய்துகொண்டு, தம்மிடத்துக்கு அழைக்கப்பட்டும், அழைக்கப்படாததும் எழுந்தருளி வந்த சிவபக்தர்களை அந்நாயனாராகப் பாவித்துப் பூசித்துத் திருவழுது செய்வித்துச் சேஷம் புசித்தல் வேண்டும். (சேஷம்- எஞ்சியது)

364. சேஷம் எத்தனை வகைப்படும்?

பாத்திர சேஷம், பரிகல சேஷம் என இரண்டு வகைப்படும் (பரிகலம்- குருமார் உண்கலம்)

14. மாகேசுவர பூசையியல்

365. மாகேசுரபூசை யாவது யாது?

ஆசாரியர், நிருவாண தீஷ்விதர், விசேஷ தீஷ்விதர், சமய தீஷ்விதர் என்னும் நால்வகை மாகேசுவரர்களையும் விதிப்படி பூசித்துத் திருவழுது செய்வித்தலாம். (மாகேசுவரர்-மகேசுவரனை வழிபடுவோர்)

366. மாகேசுவர பூசையால் விளையும் பலம் ஏற்பவருடைய உயர்வு தாழ்வுகளினால் வேறுபடுமா?

ஆம். வைதீகப் பிராமணர் ஆயிரம் பேருக்கு அன்னதானம் செய்த பலமும் சமய தீஷ்விதர் ஒருவருக்கு அன்னதானம் செய்த பலமும் ஒக்கும். வைதீகப் பிராமணர் பதினாயிரம் பேருக்கு அன்னதானம் செய்த பலமும் விசேஷ தீஷ்விதர் ஒருவருக்கு அன்னதானம் செய்த பலமும் ஒக்கும். வைதீகப் பிராமணர் லக்ஷம் பேருக்கு அன்னதானம் செய்த பலமும் நிருவாண தீஷ்விதர் ஒருவருக்கு அன்னதானம் செய்த பலமும் ஒக்கும். வைதீகப் பிராமணர் கோடிபேருக்கு அன்னதானம் செய்த பலமும் சைவாசாரியர் ஒருவருக்கு அன்னதானம் செய்த பலமும் ஒக்கும்.

367. மாகேசுவர பூசைக்குப் பாகங் செய்பவர்கள் எப்படிப் பட்டவர்களாய் இருத்தல் வேண்டும்?

சம சாதியர்களாய்ச் சிவதீஸை பெற்றவர்களாய், நித்திய கருமம் தவறாது முடிப் பவர்களாய், சுசியிடையவர்களாய், மாகேசுவர பூசைக்கு உபயோகப்படுமவைகளை மாகேசுவர பூசை நிறைவேறு முன் புசிக்க நினைத்தலும் செய்யாதவர்களாய் இருத்தல் வேண்டும். இவ்வியல்பில்லாதவர்களாலே சமைக்கப்பட்டவை தேவப் பிரீதியாகா, இராக்ஷதப் பிரீதியாகும்.

368. மாகேசுவர பூசைக்கு விலக்கப்பட்ட பதார்த்தங்கள் யாவை?

உள்ளி, வெள்ளுள்ளி, உருண்டைச் சுரைக்காய், கொம்மடிக்காய், செம்முருங்கைக்காய், தேற்றங்காய், அத்திக்காய், வெண்கத்தரிக்காய், பசளை, வள்ளி, கொவ்வை என்பவைகளாம்.

(தொடரும்...)

நல்ல சமயி ஆவேரம்

-தீருமதி புக்தவதி சண்முகலீங்கம் அவர்கள் -

நீண்ட நாட்களாகவே என். மனதில் அடிக்கடி எழும் ஒரு கேள்வி. சமயி என்பவன் யார்? என்பது பற்றியதே. தினமும் அதிகாலை யில் எழுந்து குளித்து தோய்த்துல்ரந்த ஆடை யுடன் ஆலயம் சென்று தரிசனம் செய்பவரா? உத்தாளனமாகவோ, திரிபுண்டரமாகவோ திரு நீற்றைப்பூசி மந்திரங்கள் சொல்லி அனுஷ்டானம் செய்பவரா? காவிவேட்டி உடுத்து உருத்திராட்ச மாலை அணிந்து பக்திப் பாசுரங்கள் பாடுபவரா? நான்கைந்து மூட்டை அரிசி அவித்து அன்னதானம் வழங்குபவரா? செவிப் பறை வெடிக்கும் அளவுக்கு உச்ச ஸ்தாயி யில் பக்திப் பாடல்களை ஓலிபெருக்கியில் உரக்க ஓலிக்கச் செய்பவரா? நாலு கூட்டு மேளத்துடன் சுவாமிக்குச் சிறந்த சாத்துப்படி அலங்காரங்கள் செய்து வான வேழக்கை, பாட்டுக் கோஷ்டி சகிதம் ஊரே வியக்கும் வண்ணம் திருவிழா செய்பவரா? இப்படி இப்படி இன்னும் இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ கேள்விகள்.

இதுபற்றி நான் என் நண்பர்களுடன், உற்றார் உறவினர்களுடன், எனக்கு நெருக்க மானவர்களுடன் உரையாடி இருக்கிறேன். விவாதித்ததும் உண்டு. ஓவ்வொருவரும் தத்தமது கோணத்தில் நின்று பதிலளிப்பார்கள். அதில் எனக்கு பூரண உடன்பாடு இல்லை. இது சார்பாகச் சமயப் பெரியார்களும் தத்துவ ஞானிகளும், பல்துறை அறிஞர்களும் பல் வேறு கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் பகுத்தும் தொகுத்தும் ஆராய்ந்தபோது, உள்ளும் பூரமும் ஒத்த நல்ல குணங்களை உடையவனே - வளர்ப்பவனே உண்மையான சமயி ஆகிறான் என்ற முடிவுக்கு வந்தேன்.

இந்த முடிவு தொடர்பாக அடுக்கடுக் காக மேலும் பல வினாக்கள். நாம் உள்ளும் புறமும் ஒத்த நல்ல குணங்கள் உடையோ ராய் உள்ளோமா? உள்ளும் புறமும் ஒத்தல் ஒன்றுபடல் என்றால் என்ன? நல்ல குணங்கள் என்றால் என்ன? திரிகரண சுத்தியுடன் நாம் எக்காரியத்தையும் செய்ய வேண்டும். நினைப் பதையே சொல்ல வேண்டும். சொல்வதையே செய்ய வேண்டும். அநாக்கில் நஞ்சும் நுனி நாக்கில் அமிரதமுமாகச் செயற்படக்கூடாது.

நல்ல குணங்கள் என்றால் என்ன? கடவுள் பக்தி உடையோராய் இருத்தல், சகல உயிர்களிடமும் அன்பு கொள்ளுதல்-இரங்குதல், பெரியோர்களை மதித்தல், முதி யோரை அரவணைத்தல் செய்ந்னால் மறவா திருத்தல், தன்னை நாடிவரும் இரவலர்க்கு இன்முகத்துடன் தன்னால் இயற்றதைக் கொடுத்து தன்னம்பிக்கை உடையோராயும் தளர்விலா மனத்தினராயும் செயற்படல்..... என்றெல்லாம் கூறிக்கொண்டே செல்லலாம்.

இத்தகைய நற்குணங்கள் உடைய வராய் நம் இளம் சமுதாயத்தை எவ்விதம் கட்டி எழுப்பலாம்? இதில் யாரெல்லாம் பங்காளி கள். இவ்வாறு மீண்டும் கேள்விக் கணைகள். இளமைப் பருவம் இனியது. மிகப் பெறுமதி மிக்கது. துடிப்பும் விழிப்பும் கொண்டது. இளமையில் மனதில் பதியும் காட்சிகள், கருத்துக்கள், நிகழ்வுகள் என்றென்றும் அழியாது நிலைத்து நிற்கும். இந்தவகையில் சிறுபராயத்திலிருந்தே நல்ல விழுமியக் கருத்துக்களை, கதைகளை அவர் தம் மனதில் பதிக்க வேண்டும். இதில் பெற்றோர்க்கும் கணிசமான பங்குண்டு. ஒருநாளில் ஒருபொழுதாவது குடும்பத்தார் அனைவரும் கூடி அளவளாவி நல்ல

கருத்துக்களை பரிமாறி சுழுங்காகி இயல்பு நிலையை ஏற்படுத்தலாம்.

பாடசாலையைப் பொறுத்தவரை இதில் காத்திரமான பங்குண்டு. பாடசாலை யில் கல்விச் செயற்பாடுகளுடன் இணைந்த இணைப்பாடச் செயற்பாடுகளால் இதனைச் சாத்தியமாக்கமுடியும். மெய்வன்மைப் போட்டி கள், சாரணியம், நடனம், இசை, நாடகம் முதலிய அழகியல் கல்விசார்ந்த செயற்பாடுகள் உடல் வலுவையும் உள்ச் செழுமையையும் தரவல்ளன. மாணவர் மனங்களை நெகிழி வித்து மகிழ்வித்து செழுமையுறச் செய்வன. படித்த பூதங்களாக இல்லாத சமூகத்துடன் இசைவாக்கமுள்ள பிரஜைகளாக ஆக்குகின்றன.

எனது ஆசிரிய சேவையில் நீண்ட நாட்களாக கலைத்துறைசார் செயற்பாடு களுக்குப் பொறுப்பாசிரியராக இருந்தமையால் இதனை நன்கு அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. பாடசாலையில் காலத்திற்குக் காலம் நடைபெறும் சமய விழாக்கள் முத-

தமிழ் விழா, பரிசளிப்புவிழா ஆகியவற்றில் நாடகங்கள், நடனம், பேச்சு, பாடல் என பல்வேறு நிகழ்வுகள் இடம்பெறுகின்றன. ஒவ்வொரு நிகழ்வும் ஏதோ ஒரு வகையில் பங்குபற்றுவோரை வளப்படுத்துகின்றது. இதில் நாடக ஆற்றுகை விசேட கவனத்திற்குரியது. கட்டுல, செவிப்புல சாதனமாக திகழ்ந்து பங்குபற்றுவோரின் பல்வகை ஆளுமைகளை விழுமியங்களை வளர்த்துக்கிறது. நாடகம் வெளிக்கொணரும் சமய இலக்கிய சமூக விழுமியக் கருத்துக்களுடன் கூட்டுப் பொறுப்பு, தலைமைத்துவப் பண்பு, சபை அஞ்சாமை, சகிப்புத் தன்மை இன்னோரன்ன சிறந்த பண்புகளும் இயல்பாக இணைந்து அவர்களை ஆற்றுப்படுத்துகின்றன. சமூகப் பொறுப்பு வாய்ந்த நற்பிரஜையாக்குகிறது. அரிசசந்திரன் நாடகத்தைப் பார்த்த பின்பு சத்திய வழியில் ஒருக்கவேண்டும் என்ற மன வைராக்கியம் தனக்கேற்பட்டதென மகாத்மா காந்தி கூறி யதையும் நினைவில் கொள்வோம். நாமும் நல்ல சமயி ஆவோம்.

பல விஷயங்களில் பலநும் வானம்பாடியே!

ஒரு சமயம் ஒரு பெட்டி நிறைய புழுக்களுடன் ஒருவன் போய்க்கொண்டிருந்தான். அவனை ஒரு வானம்பாடி நிறுத்தி, “அந்தப் பெட்டியில் நீ என்ன வைத்திருக்கிறாய்?” என்று கேட்டது. தன்னிடம் புழுக்கள் சில இருப்பதாகவும், அவற்றைச் சந்தையில் விற்று அதற்குப் பதிலாய் சில சிறங்களை வாங்க விரும்புவதாகவும் அவன் கூறினான். அதற்கு அந்த வானம்பாடி, “என்னிடம் நிறைய இறகுகள் இருக்கின்றன. நான் அவற்றிலிருந்து ஒன்றைப் பிடிங்கி உனக்குத் தருகிறேன். அதனால் புழுக்களைத் தேடி நான் அலைவது மிச்சமாகும்” என்றது.

அவனும் வானம்பாடியிடம் சில புழுக்களைத் தந்தான். வானம்பாடியும் தன் ஒரு சிறகைத் தந்தது. பல நாட்கள் இப்படியே இருவரும் தந்து கொண்டார்கள். கடைசியில் வானம்பாடிக்கு இறகுகளே இல்லாமல் போய்விடும் நாள் வந்தது. கடைசியில் அதனால் பறக்கவே முடியவில்லை. அதனால் புழுக்களை வேட்டையாட முடியவில்லை. அது தோற்றுத்திலும் அசிங்கமாகத் தோன்றத் தொடங்கியது; பாடுவதையும் மறந்து விட்டது; கடைசியில் இறந்தும் போய்விட்டது.

இதுவே நமது வாழ்விலும் உண்மையல்லவா? பல தடவை நாம் சுலபமான வழியைத் தேடுகிறோம்; அதுவே உண்மையில் கடினமான வழியாக முடிந்துவிடுகிறது.

-இராமகிருஷ்ண விஜயம்-

நித்திய அன்னப்பணிக்கு உதவிபுரிந்தோர் விபரம்

பொ. குமரன்	மீசாலை	2000. 00
நாகலிங்கம் செல்வராணி குடும்பம்	கரணவாய் தெற்கு	3000. 00
நாகமணி குமாரசாமி	ஏழாலை வடக்கு	2000. 00
சி. கந்தசாமி நினைவாக க. செந்தாரன் மூலம்	நவாலி	5000. 00
கணேசமுர்த்தி மங்களேஸ்வரி	அளவெட்டி	10000. 00
Dr P. சிவபாலன்	உரும்பராய்	5000. 00
திருமதி ரிச்சேட்	மாணிப்பாய்	3000. 00
வன்சிகா சிவயீ		
யோகத்ரவினி		
தில்லைநாதன் குடும்பம்	துண்ணாலை	3000. 00
த. யோகநாதன் மடத்ரம் ஆதீனம்	அச்சவேலி	5000. 00
சி. குணரத்தினம்	அச்சவேலி	5000. 00
மகேஸ்வரி, பரமேஸ்வரி நினைவாக		
சாந்தநாயகி செல்லத்துரை மூலம்	உரும்பராய்	15000. 00
கமலாதேவி சிவகுமாரன்	கண்டா	15000. 00
தி. தயாபரன் தேவராஜா குடும்பம்	கரணவாய்	5000. 00
R. குகேந்திரன்	சங்கானை	1முடை அரிசி
திருமதி கா. சிவனேசன்	கந்தரமடம்	2000. 00
சி. கெளரி	யாழ்ப்பாணம்	1முடை அரிசி
S. நாகராசா	ஏழாலை மேற்கு	500. 00
பா. நிரஞ்சன்	யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
க. செங்கமலம்	உரும்பராய் தெற்கு	1000. 00
கோணேஸ்வரன் கார்த்திகன்	கண்டா	1000. 00
M. மோகனராசா	யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
திருமதி தயானி தேவதாஸ்	இடைக்காடு	2000. 00
திருமதி நவரட்னராஜா குடும்பம்	பருத்தித்துறை	20000. 00
வாகினி ஜீவாகரன் குடும்பம்	நல்லூர்	2000. 00
S. பிரபாகரன்	கொழும்பு	500. 00
கண்ணன் ஸ்ரோரஸ்	திண்ணைவேலி	1முடை அரிசி
மழவராஜர் அன்னசத்திரம்	புத்தூர்	5000. 00
பொ. கெங்காதரன்	கைதடி	2000. 00
நடராஜா கெளரி	கொழும்பு	10000. 00
இ. திருக்குமரன்	சங்குவேலி	1000. 00

காலச்சுடர் எ 2014 மார்க்கட்டு மறை

S. ராஜி		நல்லூர்	5000. 00
க. வசந்தன்		மிருசுவில்	10000. 00
R. பிழேம்நாத்		வல்வெட்டித்துறை	1000. 00
க. கண்ணன்		வல்வெட்டி	2000. 00
இ. செந்தூரன், பே. குமரதேவன்		சிறுப்பிட்டி	2000. 00
திருமதி வை. பொன்னுராஜா		வட்டுக்கோட்டை	1000. 00
க. சந்திரகுலசிங்கம்		கோண்டாவில்	5000. 00
ஈசன் பிரவீனா, ஈசன் கிஷானா		சண்டிலிப்பாய்	5000. 00
க. நிருஜா		நல்லூர்	10000. 00
திருமதி செல்வக்காந்திமதி ஆசிரியர்		மீசாலை	1100. 00
ச. விள்சேந்திரராஜன்		நல்லூர் 3முடை அரிசி, 1முடை பருப்பு	
பாபு வெதுப்பகம்		புண்ணாலைக்கட்டுவன் 2முடை அரிசி	
மணியம் இன்பெக்ஸ்		யாழ்ப்பாணம்	10000. 00
T. குகநாதன்		லண்டன்	1முடை அரிசி
K. சுதாகரன்	சாரையடி	புலோலி	500. 00
ஆ. மகேந்திரன்		சிறுப்பிட்டி	20k பருப்பு
வனிதா சுரேந்திரகுமார்		மல்லாகம்	5000. 00
சுஜிந்தன் நிறோசா		உரும்பராய்	10000. 00
R. விஜயகுமார்		லண்டன்	1000. 00
கா. அரியரட்னம்		லண்டன்	1000. 00
சபா. இராஜேந்திரன்		வல்வெட்டித்துறை	1000. 00
ச. சாரதாதேவி		கந்தரோடை	2000. 00
K. துவியந்தி		யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
கு. வக்சலாதேவி		கொட்டாஞ்சேனை	3000. 00
துர்க்கா மரக்காலை		சண்டிலிப்பாய்	1000. 00
முருகேசு செந்திராசா		கரணவாய் மேற்கு	5000. 00
நவரத்தினம் விங்கேஸ்வரி		சுழிபுரம் (பிரான்ஸ்)	2000. 00
ஜெயகணேசா ஸ்ரோர்ஸ்		பருத்தித்துறை	1முடை அரிசி
வை. சிவசக்தி.		குரும்பசிட்டி	1000. 00
திரு ஜெயம் குடும்பம், சரஸ்வதி		நாகர்கோயில்	1000. 00
சின்னையா இராஜதுரைசிங்கம்		பரந்தன்	5000. 00
S. ஸ்ரீரங்கநாயகி தாதி உத்தியோகத்தர்		யாழ்ப்பாணம்	2000. 00
ம. சிவயோகசுந்தரம்		அமெரிக்கா	10000. 00
ஜெயக்குமார் பாமினி	சுதுமலை	மானிப்பாய்	20000. 00
இ. தன்பாலசிங்கம்		சங்கானை	10000. 00
திரு சுரேஷ்குமார் குடும்பம்		நவாலி	2000. 00
ஸ்ரீ சிவராம் மருத்துவமனைவீதி		யாழ்ப்பாணம்	2புட்டி பருப்பு
செல்வராசா செந்தில்குமரன்		பண்டத்தரிப்பு	5000. 00
		(தொடரும்...)	

பயனில் சொல்லாடை

-தீரு ஆர்.வி. கந்தசாமி அவர்கள் -

பயனுள்ள சொற்களைப் பேசுவதன்மூலம் நாம், வாழ்க்கையை அன்புசார் உறவுகளுடன் மகிழ்ச்சியாகக் கழிக்கவும், சிறப்பாக வாழுவும் முடிகிறது. மாறாகப் பயனற்ற சொற்களைப் பேசுவதனுடாகப் பிறர் மனதை நோவச் செய்யவும், பகைமையை வளர்க்கவும், வாழ்க்கையில் பல்வேறு துன்பங்களை அனுபவிக்கவும் ஏதுவாகின்றது. நாம் வாழ்க்கையிற் சிறந்து விளங்க வேண்டுமானால் பயனில்லாதவற்றைக்கூறி, எமது காலத்தையும், சக்தியையும் வீணாடிக்கக் கூடாது. மேலும் தேவையற்ற கோள் சொல்லல், புறங்கறுதல், பொய் சொல்லல் முதலான தீய செயல்களால் பிறருடன் எதிர்ப்பையும் பகைமையையும் தேடிக்கொள்கின்றோம். ஆதலால் நாம் எமது வாழ்வின் குறுகிய காலத்தில் நல்லவற்றைப் பேசி நன்மதிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

நாம் எல்லோரும் அளவுக்கு அதிகமாகவே பேசுகின்றோம். அதில் பயனற்ற சொற்கள் அதிகம் உள்ளன. நம்முடைய பேச்சினால்தான் பல தகராறுகளும் தவறுகளும் ஏற்படுகின்றன. அதனால் எதிரிகள் பலரைத் தேடிக் கொள்ளுகின்றோம். எமது நந்தபெயரைக் கெடுத்துக் கொள்ளுகின்றோம். எனவே எமது நெஞ்சத்தில் “நல்லன பேசுவோம்” என்னும் வைராக்கியத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்று ஒவ்வொரு மனிதனின் துன்பத்திற்கும் காரணமானவற்றுள் பெரும்பங்கு வகிப்பது இனியன பேசாமையாகும் என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும்.

நமது பேச்சில் முக்கியமான நான்கு அம்சங்களை நிலை நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

1. முதலில் எவர் மனத்தையும் புண்படுத்துவதாகவோ, அவர்களைப் பழிப்பதாகவோ, நிந்திப்பதாகவோ எமது பேச்சு அமையக்கூடாது.

2. இரண்டாவதாக உள்ளதை உள்ளபடி கூறும் சத்தியங் கொண்டதாக, மனத்துக்கண் மாசற்றதாக எமது பேச்சு அமைய வேண்டும்.

3. மூன்றாவது கேட்பவர்களுக்கு விருப்புடையதாகவும், இன்பத்தை அளிப்பதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

4. நான்காவதாக, நமது பேச்சானது கேட்பவர்களுக்கு நன்மை அளிக்க வேண்டும். ஆதலால் இந்த நான்கு அறவியற்பன்புகளை மறந்துவிட்டுப் பேசி, அநாவசியமான தொல்லைகளுக்கு ஆட்பட்டுப் பின்னர் வருந்தக்கூடாது.

இவற்றை முன்னிறுத்தியே தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர், தமது உலகப் பொதுமறையாகிய திருக்குறள் நூலின் அதிகாரம் இருபதில் “பயனில் சொல்லாமை” என்னுந் தலைப்பில் பத்து அரும் பெரும் குறள்களினுடாக யதார்த்தமான அரிய கருத்துக்களைத் தந்துள்ளார்.

“பயனில்சொல் பாராட்டு வானை மகனெனல்

மக்கட் பதடி எனல்”

என்ற குறள்மூலம் பயனில்லாத சொற்களைப் போற்றிப் பேசுபவனை மனிதன் என்று கொள்ளாதீர். அவனை மக்களுக்குள்ளே பயனற்ற பதர் என்று சொல்வீர் என்னும் பொருளை

உணர்த்தியுள்ளார். அதுபோலவே அதிகாரத்தின் முதற் குறளில் “பல்லார் முனியப் பயனில் சொல்லுவான், எல்லாரும் எள்ளப்படும்” என்கிறார். பலரும் வெறுக்கத்தக்க பயனில்லாத சொற்களைப் பேசுவன், எல்லோராலும் இகழப்படுவான் என்பது நடைமுறையில் நாம் கண்ட உண்மையாகும். இனிமையான நல்ல சொற்கள் இருக்கும்போது, பயனற்ற, வீணான சொற்களைக் கூறுவதை வள்ளுவார்:

“இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று”

(இனியவை கூறல் அதிகாரத்தில்) என்கிறார். சுவைமிகுந்த பழம் இருக்கக் கூடிய தாகக் கசக்கின்ற காயைப் பறிந்து உண்ணல் போன்றது, பயனுள்ள சொற்களை விட்டு விட்டுப் பயனற்ற சொற்களைப் பேசுவதாகும். ஆனபடியால் நாம் வள்ளுவன் வகுத்த வழி யில் வாழப்பழகிக்கொள்ள வேண்டும். ஆன் மீக, அற நால்களைப் படித்து, வாழ்வின் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொண்டு பயனுற வாழ வேண்டும். இறையன்பும், பெரியோர் ஆசியும், பெற்றவர் உளங்கசிந்து மகிழச்செய்திறனும் வாய்க்கப்பெற்று வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டும். வாழ்க்கை என்பது பிறருக்காக நாம் வாழ்வதே ஆகும்.

தன்னலமற்ற தியாகமாகும் மற்றுவரை நோகடிக்காது வாழ்தலாகும். மனிதனாக வாழ தல் என்பது மனித நேயத்துடன் வாழ்தலாகும். எந்தப் பெரிய தகுதியுடைய மனிதனா யிருந்தாலும் முதலில் மனிதமான்பு மிக்குற்ற வனாய் விளங்கல் வேண்டும். இதனாற்றான் “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்றார்

அப்பரடிகள். “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்றார் திருமூலர். வள்ளாலார் “வாடிய பயிரைக் கண்டபோது வாடினேன்” என்றதும், “எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப் பது வேயல்லாமல் வேறொன்றறியேன் பரா பரமே” எனத் தாயுமானவர் புகன்றதும் இத ணையேதான். பிறருக்கு உதவுகின்ற பிறவுயிர களை நேசிக்கின்ற மனமே உலகில் பெரி யது. அதனைத் தரச் செய்வதில் பயனுள்ள சொற்களைப் பேசுவதும் ஒன்றாகும்.

எனவே “சொல்லுக சொல்லிற் பய னுடைய சொல்லஞ்க சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்” எனும் வள்ளுவார் வாசகத்தின்படி பய னுடைய சொற்களையே என்றைக்கும் சொல்லு வோம். பயனற்ற சொற்களைச் சொல்லா திருப்போம். இதனால் எம் வாழ்நாளெல்லாம் நன்மையே உண்டாகும். துன்பமே இன்ப மாகும். உறவின் நன்மைகள் எல்லாம் நம்மை நாடிவரும். “நாவினாற் சுட்டவடு” ஏற்படாதவாறு எமது சொற்களைப் பயன்படுத்துவோமாக.

ஆண்மிக் சிற்சுனை

ஒருவரிடம் ஆன்மிக சிந்தனைகள் சீராக மலர்ந்து வருகிறது என்பதற்கு மௌனம் நல்ல ஒரு அடையாளம். ஆன்மிக வாழ்க்கையில் முதல்படியே மௌனம்தான். வீண் பேச்சுக்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டோழிந்து கடவுளை நினை என்று மகாங்கள் உபதேசிக் கிறார்கள். வெற்று ஆரவாரம் பேச்சுக்களிலேயே பெரும்பாலானவர்களின் பொழுது வீணாக் கப்படுகிறது. வளவள என்று வீண்பேச்சில் ஈடுபடுவது ஆன்மிக சாதனையைப் பெரிய அளவில் கட்டாயம் பாதிக்கும். ஆதலால் பிறரிடம் பேசும்பொழுது அவர் எவராயினும் தெரிந்து தெளிந்து, பயனுடைய சொற்களையே பேசுவேண்டும். பேச்சுக் குறையக் குறைய என்ன அலைகள் ஓய்ந்து மனம் இறைவனிடம் ஒடுங்கும். எனவே எந்த அளவுக்கு மௌனத்தைக் கடைப்பிடித்து கடவுள் சிந்தனையில் ஆழ்ந்து ஈடுபடுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு ஆன்ம நலன் பெறலாம்.

வள்ளலார் பாடல்களில் சைவசித்தாந்த சிந்தனைகள்

- தீரு கு. கோபீராஜ் அவர்கள் -

வள்ளலார் திருவாசகத்தை வழிபடு நூலாகக் கொண்டார். வழிபடு கடவுள் முருகன்: குரு- திருஞானசம்பந்தர்: வழிபடு நூல்- திருவாசகம். இவ்வமைப்பை ஒன்பதாம் வயதிலேயே தனக்குத்தானே ஏற்படுத்திக் கொண்டார். இது இளைஞர் ராமலிங்கனை பின்னாளில் அருட்பிரகாச வள்ளலாராக பிரகாசிக்கச் செய்தது. வள்ளலாரை உருவாக்கிய நூல்கள் திருக்குறள், திரு வாசகம், திருமந்திரம் ஆகும். 9 வயதில் கடவுளின்மீது கவிபாடத் தொடங்கிய வள்ளலாருக்கு திருவாசகம் முழுவதும் மனப்பாடம் ஆகும். இல்லறத்தை விரும்பாத இவருக்குப் பெற்றோர் வற்புறுத்தி திருமணம் செய்தனர். முதல் இரவில் மனப் பெண்ணை அருகில் இருத்தி இரு வரும் இரவு முழுவதும் திருவாசக முற்றோதலில் ஈடுபட்டனர். இதுவே வள்ளலாரின் இல்லறமாகும். திருவாசகம் உருக்கத்தில் சிறந்தது திருஅருட்பா. இரக்கத்தில் சிறந்தது.

“கேழில் பரஞ்சோதி” கேளில் பரம்கருணை என்றார் மாணிக்கவாசகர். இப் பரஞ்சோதி பரங்கருணையை அருட்பெரும் சோதி, பெருங்கருணை என்றார் வள்ளலார். சோதி என்பது கடவுளின் வடிவம். கருணை என்பது குணம். கருணையைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தால் சோதியாகிய கடவுளைக் காணலாம். திருவாசகம் பாடும் அனுபவத்தை திருவருட்பாவில் “வான் கலந்த மாணிக்கவாசக நிலைக்கத்தை நான் கலந்து பாடுங்கால் நந்கருப்பஞ் சாற்றினிலே தேன் கலந்து பால் கலந்து....” என்றார்.

சாதி மதம் முதலிய வேற்றுமைகளை எல்லாம் தவிர்த்து ஆன்மனேய ஒருமைப்பாட்டு உரிமையை கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்றார். பக்தி, ஜீவகாருண்யம், சீர்திருத்தம் ஆகிய மூன்றும் வள்ளலாரிடம் நாம் காண்பதாகும். இம் மூன்றையும் விபரிக்கிறார் வள்ளலார். ஆனால் இதன் “கரு” திருவாசகமாகும். இதில் இருந்து உருவானதே சமய சன்மார்க்கமாகும். இந்தவகையில் வள்ளலாரை ஒரு சைவசித்தாந்தியாக நோக்கலாம். இவரது பாடல்களில் சித்தாந்த கருத்துக்கள் தேங்கி உள்ளன.

இறைக் கொள்கை

வள்ளலாரின் சன்மார்க்க நெறிப்படி இறைவன் ஒருவனேயாவான். அவன் “அருட்பெருஞ்சோதி” என அழைக்கப்படுகிறான். சமயம், தத்துவம், அனுகமுடியாது ஆனால் அனுபவத்தால் மட்டும் உணர்க்கூடிய இறைவனை “சிவம்” என்றார் வள்ளலார். சைவசித்தாந்தத்தில் கூறப்படும் “பரமசிவம்” என்பது பரவெளியில் நடமாடும் இறைவனின் இடதுகால் சிறுவிரலில் ஓட்டிய தூசியில் ஒரு சிறு துகளே என அனுபவத்தால் உணர்ந்து வள்ளலார் கூறுகிறார்.

இறைவனை ஒளியாகக் காண்கிறார். ஜீவாத்மா பரமாத்மாவினுள் இருக்கும். உயிருக்குள் உயிராக இருக்கும் இறையை உணர்ந்து, தனக்குள் உள்ள உள்ளுளியாக இறைவன் இருப்பதை உணர்கிறார். இவ் உள்ளுளி “அருட்பெருஞ்சோதி” ஆகும். இதை

நான்சீகாப்ர் டை மார்க்கிட்டு மேற்கூர்

“சோதியுட் சோதியுட் சோதி என்னெச்

சிவவெளிக்கு ஏறுஞ் சிகரத்தில் ஏற்றிச்....” என்றார்.

இதையே சம்பந்தர் தனது திருமணத்திற்கு வந்தோரை சோதியில் கலந்து உள்ளுளி உனரச் செய்தார். இதையே,

“காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஒதுவார் தமை” என்கிறார் சம்பந்தர். மேலும் இச்சோதியே சிற்றம்பலத்தில் நடனமாடும் எம்பெருமான் என தெளிவுபடுத்துகிறார். இதையே

“என்றன் அப்பனை சிற்றம்பலத்து என்

அருட் பெரும் சோதியை பெற்றேன்...” என்றார்.

மனம், வாக்கு, காட்சி முதலிய அளவைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட நிர்க்குணமுடைய இறைவனை சித்தியார்,

“மறையினான் அயனான் மாலான்

மனத்தினான் வாக்கான் மற்றுப்...” என்கிறது.

இறைவன் அன்பர்க்கு அன்பன், தனது அடியார்க்கு அடியன். இறைவனின் திருவருள் எல்லை இல்லாதது. ஆன்மா பக்குவம் அடையும்போது இறைவன் தானே வந்து ஆட்காள்வான்.

“எங்குதான் நிறைந்துசிவன் நின்றானாகிப் என தொடங்கி

சோதிக்கு சோதியாய் தோன்றிலேன் காணே” (என்பது சித்தியார்)

சோதி வழவின்னாகிய இறைவன் தனக்கு சோதியை நல்கியதை,

“அமரரும் முனிவரும் அதிசயித்திடவே

அருட்பெருஞ் சோதியை அன்புடன் அளித்தே...” என்கிறார்.

அச்சோதியைப் பெற்றதால் பயன் என்ன? வெயில் ஓளியால் பொருட்கள் கெடாதவாறு பதப்படுத்தல்போல இறை ஓளியால் ஆன்மா பதப்படுகிறது.

“தன்னையே எனக்கு தந்து அருள்ஓளியால்

என்னை வேதித்த என்தனி அன்பே...”

சைவசித்தாந்தத்தில் இறைவன் குணம் குறிக்கோடு படியிறங்கி வந்து ஆன்மாவை பதப்படுத்துகின்றார். பதப்படுத்தும் உத்திகளாக சைவ நாற்பாதங்கள் குருவிங்க சங்கம வழிபாடு, தீட்சை முறை, சிவசின்னம் தரித்தல், சிவாலய தரிசனம் ஆன்ம விடுதலையாகக் கொண்டு இருவினையொப்பு, மலபரிபாகம், சத்தினிபாதம் அடைய இறைவன் துணை செய்கின்றார்.

தாயாகவும், தந்தையாகவும் அருட்பெரும் சோதியாகிய அமிழ்தத்தை தனக்குத் தந்து, அழிவற்றதோர் “மரணமிலாப் பெருவாழ்வு” நல்கியதை,

“அருட்பெரும் சோதி என் அம்மை யினோடு அறிவு ஆனந்தமாம்

அருட்பெருஞ் சோதி என் அப்பன் என் உள்ளத்து அமர்ந்து அன்பினால்...”

என்கிறார்.

இறைவன் எங்கும் கலந்து உள்ளதானது,

இசையில் பண்ணும் ஓசையும் போல, பழமும் சுவையும்போல, ஓன்றில் ஒன்று பிரிக்க முடியாது உள்ளது. இதையே “பண்ணையும் ஓசையும் போலப் பழமதுவும் எண்ணும் சுவையும்போல் எங்குமாம்....” என சித்தியார் கூறுகிறது.

நூன்சுடற் கூடு 2014 மார்க்டுமிழல்

அருட்பெரும்சோதி தத்துவம்

சோதியானது (ஆன்மா) சோதியை (இறைவன்) நாட்சோதித்துணையால் (அருளால்) சோதியானதே (இறைமை) “அருட்பெருஞ் சோதி தத்துவம்” எனத் தோன்றுகிறது.

இதையே மாணிக்கவாசகர் “சோதியுட் சுடரே சூழ் ஒளி விளக்கே” எனக் குறிப்பிட்ட துடன், தாயுமானவர் “அங்கிங்கு எனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்த மூர்த்தியாகி அருளொடு நிறைந்தது எதுவோ அதுவே இறை” என்றார். வள்ளலார் “சோதி” என்பதை குறியீட்டு வடிவாக காண்கிறார்.

“அன்புருவம் பெற்றதன் பின் அருளாருவம் அடைந்து பின்னர்
இன்புருவம் ஆயினை நீ....”

அன்புருவம்- சுத்ததேகம், அருளாருவம்- பிரணவதேகம், இன்புருவம்- ஞானதேகம் என்பர் வள்ளலார். இறைவனோடு இரண்டறக் கலத்தல் என்றார். இவ் ஞான தேகத்தை சைவசித்தாந்தம் “முத்தி” என்கிறது. சைவசித்தாந்த முத்தி என்றால் ஆன்மா மும்மலங்களில் இருந்து நீங்கி திருவருளினால் இறைவனை சேருதலே முத்தியின்பம். ஆன்மா அவத்தைகள் கேவலம், சகலம், சுத்தம் இதில் சுத்தாவத்தையே முக்திநிலை ஆகும்.

இதைச் சிவப்பிரகாசம்,

“நாடிய சுத்தினி பாதம் நாலுபாதம்
நண்ணும் வகை எண்ணரிய ஞானபாதம்....”

இவ்வகையில் ஆன்மா இறைவனோடு அருகில் இருப்பது சாமிபம். ஆன்மா இறையுலகில் இருத்தல் சாலோகம், இறைவன் உருவில் இருத்தல் சாருபம். ஆன்மா இறைவனோடு இரண்டற இருத்தல் சாயுச்சியம் ஆலோ.

சீவன்முத்தர்

பரமுத்தியை குறிக்கோளாகக் கொண்டு இருந்தாலும் ஆன்மாக்கள் உடலோடு கூடிய நிலையிலேயே இவ் உலகில் வாழும் காலத்திலேயே முத்தியை பெற்றுமுடியும் என்ற உயர் கருத்தை சைவசித்தாந்தம் முன்வைக்கிறது. பொதுவாக சைவ மரபில் நாயன்மார்கள் ஆவர். இவர்கள் முழுமையாக மலபந்தங்களில் இருந்து விடுபடும்போது தேகம் நீங்கி விதேக முத்தி அடைவர். இதனைச் சித்தியார்

“மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகு சுத்தினிபாத

மேவுதலும் ஞானம் விளைந்தோர் குருவினருளால்...”

வள்ளலார் ஓர் ஜீவன்முத்தர். இறைவனை பாடிப்பரவி தவப்பயனால் உள்ளுளி பெற்றவர். சாகாத நிலையினைப் பெற எண்ணுவோர் பெறுகின்ற கல்வியினை தரமறிந்து கற்க வேண்டும். இறுதியில் தாம் இறவாத வரம் பெற்றதாக வள்ளலார் கூறுகிறார்.

..... கற்பகோடியினும்

வயத்தெரா சாகாவரமும் எனக்கே

வழங்கிடப் பெற்றனன்.... என்றார்.

மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு பற்றி வள்ளலார் பேரானந்த நித்திரை என்றும் கூறுவர். இதில் எதனாலும் அழியாத அருளைப் பெற்றவர் என்பதை திருவருட்பா,

“காற்றாலே டுயியாலே ககமைதனாலே
காலைலே புன்னாலே கதிராகி யாலே.....
எனத் தொடங்கி என்னான்று அழியாதே விளங்கு
மெய்யளிக்க வேண்டுமென் நேன் விசைத்தளித்தான் எனக்கே என்றார்.

இறந்தவரைக் கண்டு அழுது புலம்பும் மக்களை,

“இறந்தவரை எடுத்திடும் போது அரற்றுகின்றீர் உலகர்

இறவாத பெரும் வரம் நீர் அடையமாட்டார்” இறந்தவரை எழுப்பும் திறனை தான் பெற்றதாக கூறினாலும் எழுப்பித் தருவதாக ஒரு பாடலிலும் கூறவில்லை. அவுட்ரிமை இறைவனுக்கு உண்டு.

“செத்தாரை எல்லாம் திரும்ப எழுப்புதல் இங்கு எத்தால் முடியும் எனில் எம்மவரே சித்தாம் அருட்பெருஞ்சோதி அதனால் முடியும்.

நமது தலைவராக கடவுளை நாம் அடைய அவர் எழுந்தருளி இருக்கும் கோட்டையின் சாவியாகிய அருள் வேண்டும். இவ் அருளை அன்பினால் அல்லது வேறு வகையினால் அடைவது அரிது. ஜீவகாருண்யம் என்பது ஜீவன்களின் தயவு. பசியென்கிற விஷம் தலைக்கேறின் சீவன் மயங்கும் தருணத்தில் ஆசாரத்தால் அவ்விஷத்தை இறக்கி மயக்கம் தெளியச் செய்வதே ஜீவகாரியம் ஆகும். பசியென்று பல ஏழை மக்களை பாய்ந்து கொல்லச் சென்றால் அதைக் கொன்று இரட்சிப்பதே ஜீவகாரியம். பசி, கொலை, பிணி போன்ற எந்தத் தடைகளையும் நிவர்த்திப்பதே ஜீவகாருண்யம் ஆகும். இதன் இன்னொரு பகுதி புலால் மறுத்தல். ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் இல்லாமல் தவம், விரதம், தியானம், ஞானம் முதலியன செய்கின்றவர்கள் கடவுள் அருளுக்கு சிறிதும் பாத்திரம் ஆகுமாட்டார்கள்.

ஆன்ம ஒழுக்கம் பற்றி பேசிய அடிகள் “யானைமுதல் எறும்பு ஸநாகத் தோன்றிய சர்ரங்களிலுள்ள ஜீவான்மாவே திருச்சபையாகவும் அதனுள் பரமான்மாவே பதியாகவும் கொண்டு யாதும் நீக்கமற எவ்விடத்தும் பேதமற்று எல்லாந் தானாக நிற்றல் என்று கூறுகின்றார். இதில் பசித்திரு விழித்திரு தனித்திரு என்றார். “பசித்திரு” என்றால் உண்ணாமல் இருப்பதல்ல. உயிர் தரிக்க உண்டால் போதும் காந்தி எப்போதும் பசித்திருக்குமளவு சிறிய உணவு கொள்வாராம். வள்ளளார் பிள்ளைப் பருவம் முதல் பசித்திருப்பாராம்.

திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீர் முனிவர் பற்றிக்கூறுமிடத்து “நன்பகற் பகலுடன் கழிந்த உண்டியர்” என்றார்.

“சோந்றிலே விருப்பஞ் குழந்தீட ஒருவன்
துன்னுதற்றவமெலாம் சுருங்கி
ஆற்றிலே கரைந்த புளியெனப்போம்...”

எல்லா உயிர்களும் ஈசன் கோயில் எனவே உயிர்களை கொல்லக் கூடாது. “ஆருயிர் கொல்லாமேயேன் அறிவினை அறிந்த நல்லோர் தீமெனம் அடக்கவல்லர்..... மாமிசம் தின்போர் எல்லாம் மானிடப் புலையர்தாமே”

தனித்திரு தனித்திருத்தல் பேரின்பம் பயக்கும் என்றார். இதற்கு காட்டைத்தேடி ஓடத் தேவையில்லை. மக்களிடையே வாழ்ந்து தொண்டாற்றி அடிக்கடி உள்ளுளி பெருக்க தனித்திருத்தல் அவசியமாகும்.

விழித்திரு சாகாநிலை பெற்ற சித்தர்கள் துக்கமொழிந்தவர்களாய் சதாகாலமும் பேரின்பம் அனுபவிப்பர். துக்கத்தை ஒழித்தால் ஆயுள் பெருக்கும் மந்தம் அகலும். 1நாள்

$2\frac{1}{2}$ நாழிகைக்கு தூங்கப் பழகினால் அவன் 1000 ஆண்டுகள் ஜீவிதத்திருப்பான். காந்தி 3 மணித்தியாலத்திற்குமேல் தூங்கியதில்லை

“தூங்குக நீ என்கின்றாய் தூங்குவனே எனது

துரைவரும் ஓர் தருணம் இதில் தூக்கமுந்தான் வருமேன்...”

இப் பசித்திரு, விழித்திரு, தனித்திரு எனும் மந்திரத்தை தாடுமானவர் கடைப்பிடித்ததால் தானே குறிப்பின்போது “கனல்வாதை வந்தெய்தின்” பூசிக்க வேண்டும் என்றா.

முடிவாக வள்ளலார் பாடல்களில் இறைக் கொள்கை, ஆன்மா, உடலகச் செய்திகள் உலகம், முத்தி பற்றிய செய்திகள் அதிகளவு தேங்கிக் கொண்டதை அறியலாம்.

அஞ்சலித்து நீற்கன்றோம்!

“மீரியபெத்த” என்னும், அழகுமிகும் கிராமமதை,

பாரிய மண்சரிவு வந்து பாழடைய வைத்ததுவே!

ஊரிலுள்ள பலபேரும் உயிரோடு புதையுண்ட

பேரிழப்பால் நம்நாடு பெருந்துயரம் கொண்டதுவே!

காட்டு நிலங்களினைக் கடின உழைப்பாலே

தோட்டங்களாக்கித், , தொழில் வளங்களைப் பெருக்கி

நாட்டிற்கு வருவாயை ஈட்டியுமே தந்தவரை

காட்டு வெள்ளம் மண்ணோடு காவு கொண்டு போனதுவே!

தொழில் செய்யும் இடங்களிலே தொன்றுதொட்டு ‘லயன்’களிலே

வழிவழியாய் வாழ்ந்தவரை, வந்த மண் சரிவு பெரும்

அழிவுக்குள்ளாக்கியதால் ஆரூயிர்கள் மாண்டனவே!

விழிகளில் கண்ணீர் வழிய வேதனையைத் தந்ததுவே!

பட்ட மரம்போல நின்ற பலபேரைத், தங்களது

இட்டமுள்ள உறவினரை இழந்து தவித்தோரை

கட்டியணைத்தே கண்கள் கலங்கி அழுவோரை, இங்கு

விட்ட கொடும் மண்சரிவே! விரக்தியை நீ தந்தனையே!

உற்றார், உறவினர், ஊற்மக்களை இழந்து

வற்றாத துயருடனே வாழுமெங்கள் மக்களுக்கு

நற்பணிகள் நாம் செய்வோம்! நானும் துயர் பகிரவோம்

மற்றவர்க்குமாய் வாழும் மனப்பாங்கை கொண்டிடுவோம்!

மாண்டு மண்ணுள் புதைந்திட்ட மனிதப் பிறப்புகளை

தோண்டி எடுக்கின்ற தூர்ப்பாக்கிய நிலைமை இங்கு

மீண்டும் வராதிருக்க மேலான எங்களது

ஆண்டவனே அருள் தருவாய்! அஞ்சலித்து நிற்கின்றோம்.

கி. குலசேகரன் -

சுத்திரகல்வி மூலம்

-தீரு சீவ மகாலீங்கம் அவர்கள் -

ஆன்மா பற்றிய சித்தர்களின் கொள்கை

01) ஆன்மா அழிவற்றது.

உடம்பு அழிவிற்குரியது; ஆன்மா அழிவற்றது என்ற கருத்தினைச் சித்தர்களும் தமது பாடல்களில் முன்வைக்கிறார்கள். ஆன்மா நீரில் நனைவதில்லை; நெருப்பில் ஏரிவதில்லை; வெயிலில் காய்வதில்லை; குளிரில் நடுங்குவதில்லை. இவை அனைத்தும் தேகத்துடன் பந்தப்பட்ட ஆன்மாவிற்கு உரியவை என்று கீதையில் கிருஷ்ண பரமாத்மா அருச்சனனுக்கு விளக்குகின்றார். உடம்பை விட்டுப் பிரிந்த உயிர் தாம் செய்த கன்ம வினைகளுக்கு ஏற்ப மறுபிறவியினை எடுக்கும் என்றே சைவ சித்தாந்த தத்துவம் கூறுகிறது. பஞ்ச பூதங்களாலான உடம்பைவிட்டு உயிர் பிரிந்த பின்பு உடம்பு இயங்காப் பொருளாக வெறும் சடமாக மாறிவிடுகிறது. இதனைச் சவம், பிரேதம், பினம், மையம் எனப் பல பெயர்களால் நம்மவர்கள் அழைப்பார்கள்.

உடலின் உள்ளே இருந்து இயங்குகின்ற உயிரைத் திருமூலர் கூத்தன் என்றே குறிப்பிடுகின்றார். உயிராகிய கூத்தன் போன்னின்பு இந்த உடல் பெறுமதியற்றதாகி விடுகிறது. இந்த உடற்கூட்டைக் காக்கை கொத்தினால் என்ன? கண்டவர் பழித்தால் என்ன? எல்லாமே எதுவித பிரயோசனமும் அற்ற செயல்களாகவே காணப்படுகின்றன.

காக்கை கவரிலென்? கண்டார் பழிக்கிலென்?

பால்துளி பெய்யிலென்? பல்லோர் பழிச்சிலென்?

தோற்பையுள் நின்று தொழிலறச் செய்துாட்டுங்

கூத்துன் புறப்பட்டுப் போன இக் கூட்டையே

-திருமந்திரம்-

உடம்பிற்கு உருவம் உண்டு. இதனைத் தூலசரீரம் என்பர். உயிருக்கு உருவம் இல்லாததால் இதனைச் சூக்கும் சரீரம் என்பர். அழிவில்லாத உயிர் உடம்பின் உள்ளே நின்று இயக்கும் பொழுதே சீவனைச் சிவமாக்குவதற்கான ஞானத்தைப் பெறல் வேண்டும் என்கிறார் சிவவாக்கியர்.

ഉമ്പ് ഉയിർ എടുത്തതോ ഉയിർ ഉമ്പ് എടുത്തതോ

உடம்பு உயிர் எடுத்தபோது உருவம் ஏது செப்பவீர்

உடம்பு உயிர் இறந்தபோது உயிர் இறப்பது இல்லையே

உடம்பு மெய்மறந்து கண்டு உணர்ந்து ஞானம் ஒதுமே.

ஆன்மா அழிவதில்லை என்பதை நமது நாட்டின் சித்தபுரங்கிய தவத்திரு யோகர் சவாமிகளும் தனது நற்சிந்தனைப் பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

“ஆன்மா அழியாதென்று அன்றெனக்குச் சொன்ன மொழி நான் மறந்து வேவேனோடி கிளியே நல்லூரான் தஞ்சமடி”

02) கள்ளப் புலன்களை ஞானப் புலன்களாக மாற்றுதல்.

அறிவித்தால் அறியும் தன்மை உடையது ஆன்மா. பொறிகளின் துணையினால் தான் ஆன்மா அறிவைப் பெறுகிறது. பொறிகளின் துணையினால் அறிவைப் பெறும் ஆன்மாவை அறிவான பொருள் என்று கூறுவது பொருந்தாது என உமாபதி சிவாசாரியார் திருவருட்பயனில் கூறுகின்றார்.

பொறியின்றி ஒன்றும் புணராத புந்திக்கு
அறிவென்ற பேர் நன்றா.

உயிரைப் பார்ப்பான் என்றும், உடம்பை ஆருயிரின் வீடாகிய அகம் என்றும், உடம்பில் உள்ள மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவிகளாகிய ஜம்புலன்களைப் பாலைத் தரும் பசு என்றும் திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார். மேய்ப்பதற்கு இடையன் இல்லாத பக்களைப் போல ஜம்புலன்களைக் கட்டிக்காவாது போனால் அவை வெறிகொண்டு அலைந்து திரியும். ஞானத்தால் புலன்களை அடக்கிக் காத்தோமானால் இந்தப் பக்களுக்கு வெறி அடங்கிவிடும். வெறி அடங்கிவிட்டால் இந்த ஜந்து பக்களும் ஞானப்பாலைச் சொரியும். கள்ளப் புலன்கள் ஜந்தும் ஞானப் புலன்களாக மாறிவிடும்.

பார்ப்பான் அகத்திலே பாற்பசு ஜந்துண்டு
மேய்ப்பாருமின்றி வெறித்துத் திரிவன
மேய்ப்பாரு முண்டாய் வெறியு மடங்கினால்
பார்ப்பான் பசு ஜந்தும் பாலாச் சொரியுமே

-திருமந்திரம்-

புலன் போன போக்கில் போகவிடாது மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்தி அகவிசாரனை செய்தால் ஆன்மாவில் சிவஷுளி பிரகாசிக்கும். சீவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூக்கும் நிலை ஏற்படும். காற்றின் வேகத்திற்கேற்ப நீண்ட கயிற்றில் அசைந்து ஆடிப் பறக்கும் பட்டம் போலப் புலன்களின் ஈர்ப்புக்கு ஆளாகி அலையும் ஆன்மாவை ஞானக் கண்ணால் பார்த்து ஒருமுகப்படுத்தல் வேண்டும் என்பதைச் சிவவாக்கியிரின் பின்வரும் பாடல் விளக்குகிறது.

பட்டமும் கயிறுபோல் பறக்க நின்ற சீவனை
பார்வையாலே பார்த்து நீ படுமுடிச்சு போட்டா
திட்டவும் படாதடா சீவனை விடாதடா
தட்டா நீ சிக்கெனக் களவறிந்த கள்வனை

03) உள்முகமான தேடலின் அவசியம்

மனித உயிர்கள் அவற்றின் இயல்புகள் பற்றிய கருத்துக்களை அகப்போய்ச் சித்தர் தமது பாடல்களின் ஊடாக விளக்கியுள்ளார். உப்பு கடல் நீரிலிருந்து தோன்றி மீண்டும் நீரிலேயே கரைவதைப் போன்று இறைவனிடமிருந்து உயிர்கள் தோன்றி மீண்டும் இறைவனிடமே கலக்கின்றன என்று கூறுகின்றார். உயிர் சாந்தியற்று அலையும் தன்மை கொண்டது. ஒருநிலைப்பட்ட பயிற்சியின் ஊடாக உயிர் இறைவனை உணரவும் இறைவனோடு கலக்கவும் முடியும் என்கிறார். இறைவனில் இருந்து வந்தாலும் இறைவனின் அனுபவத்தை உணராமல் இருப்பதுவே உயிரின் இயல்பாக உள்ளது. மனித உடலில் வந்து பிறந்தபோது அது புலன்களின் வழிச்சென்று துன்புறுகின்றது என்பதை,

வானம் ஓடிவரில் அகப்போய்
 வந்தும் பிறப்பாயே
 தேனை உண்ணாமல் அகப்போய்
 தெருவோடு அலைந்தாயே

என அகப்போய்ச் சித்தர் தனது பாடலின் ஊடாக விளக்குகின்றார்.

இறைவனை அடைவதற்கு உள்முகமான தேடல் ஒன்று தான் சிறந்தது. உயிர் இறைவனை அடைய வேண்டும் என்று எண்ணுகிறபோது இயலாமையால் ஏற்படும் தாழ்வு மனப்பான்மை உயிருக்கு ஏற்படுகிறது. நெஞ்சம் செய்வதறியாது திகைக்கிறது. மனத்தின் இந்த இயல்பினை எடுத்துக் கூறித் தெளிவு பெறவேண்டும் என்பதை அகப்போய்ச் சித்தர் வற்புறுத்துகிறார்.

“மோனம் என்பது ஞானவரம்பு” என்றே தமிழ் முதாட்டி ஓளவையாரும் குறிப்பிடுகின்றார். ஆசைச் சங்கிலி தூள் தூளாக அறுந்தால் பேசா அநுபுதியாகிய மெளனநிலையைப் பெறலாம்.

“ஆசா நிகளம் துகளாயின பின்
 பேசா அநுபுதி பிறந்ததுவே

என முருக மந்திரமாகிய கந்தர் அநுபுதியும் இதனை வெளிப்படுத்துகின்றது. மெளனநிலைதான் ஞான நிலைக்கு ஆதாரம். இறைவனை அடைவது எளிது; மலைக்க வேண்டாம். எதுவும் கூறாமல் இருந்தாலே இறைவனை அடையலாம் என்பதை

நெஞ்சண்ண வேண்டாமே அகப்போய்
 நாயகன் தாள் பெறவே
 நெஞ்ச மலையாதே அகப்போய்
 நீ ஒன்றும் சொல்லாதே
 என அகப்போய்ச் சித்தர் தனது பாடலின்மூலம் விளக்குகிறார்.

94) உயிர் பிரிந்த பின்பு உடலின் நிலை

உயிர்போன பின்பு மனிதர்கள் தாங்கி நிற்கும் உடல் பெறுமதியற்ற பொருளாகி விடுகிறது. உயிர்போன பின்பும் பெறுமதி மிக்கதாகப் பணத்திற்கு விலைபோகும் உடல்கள் பல இவ்வுலகிலே காணப்படுகின்றன. ஊன் வகை உணவுகளை உண்பவர்கள் யாரும் உயிரோடு எதையும் விழுங்குவதில்லை. உயிர்போன உடலைத் தான் பதப்படுத்தி வாய்க்கு ருசியாக உண்கிறார்கள். தனது வயிற்றையே புதைகுழியாக்கி வாழும் மனிதனின் உயிர்போன பின்பு அந்த உடலின் பெறுமதியாது? உடலில் இருந்து உயிர் பிரிந்து சென்றதும் ஊரவர்கள், உறவினர்கள் வந்து ஒன்று கூடுகிறார்கள். கதறி அழுகிறார்கள். உயிர் இருக்கும்வரை அன்போடு அழைத்த பேயரை மறந்து விடுகிறார்கள். பினம் என்ற அஃறினைப் பெயரைத்தான் சுட்டி நிற்கிறார்கள். சுடுகாட்டுக்கு உடலை எடுத்துச் சென்று தீயில் சுடுகிறார்கள். சாம்பலையும் நீரில் கரைத்துவிட்டு இறந்தவரின் நினைப்பை மறந்து வீடு திரும்புகின்றார்கள். இவ்வாறு உயிர்போன உடலிற்குச் செய்யப்படும் செயற்பாடுகளை எல்லாம் கூறி நிலையாமைக் கருத்தினைப் பின்வருமாறு திருமந்திரம் விளக்குகின்றது.

ஊரெல்லாம் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டு
 பேரினை நீக்கி பினம் என்று பேரிட்டு

குறையங் காட்டிடைக் கொண்டுபோய் சுட்டிட்டு

நீரினில் மூழ்கி நினைப் பொழுந்தார்களே

மனைவி மக்கஞ்சனும் நிறைந்த செல்வ வளத்துடனும் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் காலத்திலே யமதூதாகள் வந்து உயிரை எடுத்ததும் உடல் செயலற்றுவிடும் என்ற உண்மையை உணராமல் பலரும் தவிக்கின்றார்கள் என்ற வாழ்வியல் இண்மையைச் சிவவாக்கியர் தனது பாடலின் ஊடாக வெளிப்படுத்துகின்றார்.

மாடுகள்று செல்வமும் மனைவி மைந்தர் மகிழவே

மாடமாளிகைப் புறத்தில் வாழுகின்ற நாளிலே

ஓடிவந்து காலதூதர் சடுதியாக மோதவே

உடல்கிடந்து உயிர் கழன்று உண்மை கண்டும் உணர்கிலீர்

கடுவெளி என்பது வாக்கும் மனமும் கடந்த நிலையில் உள்ள பரவெளி. இந்நிலையைப் பாடுவதனால் சித்த புருஷர்களில் ஒருவர் கடுவெளிச் சித்தர் என்ற பெயரினைப் பெற்றார். அரிய மாணிடப் பிறவியை எடுத்த மனிதன் அதனைச் சரியாகப் பயன்படுத்தாமல் அதனைக் கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்டு உடைக்கின்றான் எனக் கவலையோடு பாடுகின்றார். ஒரு தாயானவள் தனது பிள்ளையைப் பத்து மாதம் கருவிலே சுமந்து பெற்று எடுக்கிறாள். இறைவன் தாயின் கர்ப்பத்திலே வளரும் சிகவிற்கு உயிரைக் கொடுத்து இப்புழிக்கு அனுப்பி விடுகிறான். பிள்ளை வளர்ந்துவரும் காலத்தில் ஓவ்வொரு பருவத்திலும் வெவ்வேறு விதமான மயக்கங்களுக்கு உட்பட்டு தான் எடுத்த மாணிடப் பிறப்பைச் சிதைத்தும் சீரழித்தும் விடுகிறான் என்பதைக் கடுவெளிச் சித்தர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

நந்தவனத்திலோர் ஆண்டி - அவன்

நாலாறு மாதமாய்க் கூயவனை வேண்டிக்

கொண்டு வந்தான் ஒரு தோண்டி - மெத்தக்

கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்டுடைத்தாண்டி

உயிர் உடலில் இருக்கும் வரையும்தான் உடலின் செயற்பாடுகள் எல்லாம் இடம்பெறும். உயிர் உடலை விட்டு நீங்கியதும் உடல் வாடி வதங்கிவிடும். கூத்தன் ஆகிய உயிர் போனபின்பு இந்த உடல் பெறுமதியற்ற பொருளாக மாறிவிடும். இறைவனோடு இணைகின்ற முத்தி மார்க்கத்திலே நாட்டம் கொண்டால் ஆண்மா என்றும் ஆனந்தக் களிப்பில் நிலைத்து நிற்கும்.

ஆண்மாவால் ஆடிடு மரட்டந் - தேகத்

தான்மா அற்றபோதே யாழுடல் வாட்டம்

வான்கதி மீதிலே நாட்டம் - நாஞும்

வையிலுனக்கு வருமே கொண்டாட்டம்

-கடுவெளிச் சித்தர்-

உயிர் உடலை விட்டுப் பிரிவதற்கு முன்பு ஆண்ம ஞானத்தைப் பெறல் வேண்டும். இவ்வாறு பெற முயற்சி செய்யாமல் பாம்பின் வாயில் தேரை அகப்பட்டதுபோல வாழ்நாளை வீழ்நாளாக்கி விட்டேனே என்று பட்டினத்தார் கழிவிரக்கம் கொண்டு பாடுகின்றார்.

அற்புதமாய் இந்த உடல் ஆவி அடங்குமுன்னே

சந்குருவைப் போற்றித் தவம் பெற்று வாழாமல்

உற்பத்தி செழிபொன் உடைமை பெரும் வாழ்வை நம்பிச் சர்ப்பத்தின் வாயில் தவணை போல் ஆணேனே.

சித்தர்கள் அனைவரும் பொதுமக்களை நாடிச்சென்று அவர்களுக்கு நேரும் உடல் நோய், அகநோய்க்களை நீக்கி அறியாமை அகற்றி, அச்சத்தைப் போக்கி அமைதியையும் இனப்பத்தையும் அவர்கள் வாழ்வில் நிலை நிறுத்தினார்கள்.

05) சித்தர்கள் காட்டும் தவப்பயிற்சி

உலகில் அமைதி நிலவையும், மக்கள் மனதில் மகிழ்ச்சி தோன்றவும், பிரச்சினைகள் மறையவும் செல்வத்தையும், பதவியையும், அதிகாரத்தையும் வழங்குவதன்மூலம் ஏற்படுத்த முடியாது. மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்துவதன் மூலமும், தவப்பயிற்சியை வழங்குவதன் மூலமும் தான் நிறைவேற்ற முடியும். உலகம் முழுவதும் தற்காலங்களில் பயிற்சி நிலையங்கள் வாயிலாக இலவசமாகவும், கட்டணத்திற்கும் தவப்பயிற்சி வழங்கப்பட்டு வருகிறது. யோகா, தியானம், நிஷ்டை, மௌனம் போன்ற பல பெயர்களில் இப்பயிற்சி நடைபெற்று வருகிறது. இப் பயிற்சிக்கு மூலமானவர்களாகச் சித்தர்களே திகழ்கின்றார்கள்.

நாட்டத்தைப் பற்றி நடுவனை சேர்வோர்க்கு
வாட்டங்கள் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
வாட்டங்கள் ஏதுக்கடி

-குதம்பைச் சித்தர்-

தவப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் ஞான ஒளியினைப் புருவநெற்றியில் காண்பார்கள் என்கிறார் குதம்பைச் சித்தர். அகத்திலே ஞான ஒளியினைப் பெற்றவர்களின் உள்ளத்தில் துன்பம் என்பதோ, குழப்பம் என்பதோ, குறை என்பதோ காணப்படாது என்கிறார். இவர்கள் வாழ்க்கையில் எதனைக் கண்டும் பயப்படமாட்டார்கள். ஞான நல்லறத்தோடும், வீரச் சிந்தனை யோடும் எதனையும் வெற்றி காண்பார்கள். தவத்தின் பயனால் எதிரில் வரும் யமனையும் வெல்லும் ஆற்றலைப் பெறுவார்கள்.

மனிதன் நாறாண்டுகள் தான் வாழ்முடியும் என்று நம்புகிறான். ஆனால் சித்தர்கள் நோய்நொடியின்றி யாதோரு துன்பமும் இல்லாமல் முன்வினைகள் ஏதும் வருத்தாமல் வாழலாம் என்கின்றனர். இளமையுடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் யோகப்பயிற்சியின் மூலமும், காயகல்ப பயிற்சியின் மூலமும் பல ஆண்டுகள் வாழலாம் என்று கண்டிந்துள்ளனர்.

தியானம் என்பது உணர்வும், நினைப்பும் ஒன்றி இருக்கும் நிலை ஆகும். தியான நிலையில் உணர்வுகள் ஆண்மீகமயமாய் இருக்கும். தூய அறிவுச் சுடராய் விளங்கும் புலன் களாற் காணமுடியாத முழுமுதற்பொருளாம் பூரணத்தை தியானம் உணர்த்தும்.

தியானத்தில் அமர்ந்தபின் கண்கள் இரண்டையும் முற்றாக முடிவிடாமல் நடுமூக்கில் வைத்திடல் வேண்டும். அப்படி வைத்தால் அது தியானத்திற்கு அனுகூலமாக இருக்கும். உடலுக்கு அழிவு வராது. எவ்வித வாட்டமும் அதற்கு ஏற்படாது. மனம் தறிகெட்டு ஒடுவதும் இல்லை. வெளியுலக உணர்வு ஏற்படாது. நான் என்ற அகங்காரமும் அடங்கி நிற்கும். எவ்வித வேட்கையும் தோன்றாது. தேட்டமும், விருப்பமும், இச்சையும், தேடுதலும் இல்லை. இந்நிலையில் ஆன்மா சிவசொருபம் ஆகும்.

நாட்டம் இரண்டும் நடுமூக்கில் வைத்திடில்
வாட்டமும் இல்லை மனைக்கும் அழிவில்லை

ஓட்டமும் இல்லை உணர்வில்லை தானில்லை
தேட்டமும் இல்லை சிவனவனாமே

-திருமந்திரம்-

தியானத்தின்மூலம் மனதை சிலைப்படுத்தி முறைப்படுத்தினால் நோய் நொடியில்லாமல் உடம்பு பல நூற்றாண்டுகள் நிலைத்திருக்கும் என்பது சித்தர்கள் கண்ட சிந்தனையாகும்.

வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்களும் தியானப் பயிற்சியினால் மாணவர்களின் படைப்புத் திறன், மன உறுதி, மதிநுட்பம், மற்றவர்களை மதிக்கின்ற பெருந்தன்மை, பொறுமை, ஏற்புத்திறன், மற்றவர்களோடு இணைந்து வாழும் தன்மை ஆகிய உயர் விழுமியங்கள் ஏற்படும் என்கிறார்.

(தொடரும்...)

சூற்றுவாய் எமைச் தினம்

ஆற்றங் கரையோரம் அன்னதானக் கந்தனாய்
வீற்றிருந் தருளும் வேலவா - சூற்றுவன்
காலால் உதைத்தென் கனத்தவயிர் பறித்திடாதுன்
வேலால் நீயும் விரட்டு

சந்திதியிற் குடியமர்ந்த சண்முகக் கடவுளே
எந்திதியும் தந்தருளும் ஏந்தலே - வெந்துயர்
தீர்ந்திட உந்தன் திருத்தலம் வந்தோம்
சூர்வேலால் என்றுக் கார்

எப்பிணையும் தீரும் எத்துயரும் போயகலும்
அப்பனே யுந்தன் ஆற்றில் - தப்பாமல்
நீராடி வந்தால் நீள்புவி தன்னில்
போராடும் நிலையும் போகும்

ஆறுபடை வீடுதனில் அமர்ந்த முத்துக்குமரா
வீறுகொண்டு பகையழித்த வேலவா - பேறுபல
தந்தருளும் சண்முகனே தந்திமுகன் சோதரனே
உந்தனடி பணிந்தோம் உவந்து

அல்லவுற்று உந்தன் ஆலயம் வருவோர்தம்
தொல்லைகள் தொலைந்தே தீரும் - பல்லோரும்
போற்றுமுயர் வேலவா புகர்முகன் சோதரா
தேற்றிடுவாய் எமைத் தினம்

செ. சுதாகரன்.

சடையம்மாவு நல்லூராறு

-தீரு த. நாகராசா அவர்கள் -

பாரதகண்டத்தில் பல்வேறு ஞானிகள் தோன்றி தமது சித்தின் பெருமையால் பல் வேறு அற்புதங்களை நிகழ்த்திக்காட்டி மக்களின் வாழ்க்கையினை வளம்பெறச் செய்துள்ளனர். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் பதினெண் சித்தர்கள் தோற்றும் பெற்றுப் பல்வேறு அற்புதங்களை நிகழ்த்திக் காட்டி மக்களின் வாழ்க்கையினை வளம்பெறச் செய்துள்ளனர். குறிப்பாக மேற்குறிப்பிட்ட சித்தர்களுள் அகப்பைச் சித்தர், குதம்பைச் சித்தர், பாம்பாட்டி சித்தர் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். இவர்களைப்போலவே ஈழவள நாட்டிலும் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும் கடையிற் சுவாமிகள், செல்லப்பா சுவாமிகள், யோகர் சுவாமிகள் தோற்றும்பெற்று தாங்களின் சித்தின் பெருமையால் பல்வேறு தத்துவக் கருத்துக்களை மக்களுக்கு எடுத்தியம்பியுள்ளனர். ஆனால் சடையம்மாவென்ற பெண் சித்தரும் 19ஆம் நூற்றாண்டில் தோற்றும் பெற்று சித்துக்களை நிகழ்த்தியுள்ளார். ஆனால் அவரைப் பற்றிய செய்திகளை அல்லது சித்தினை யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் கவனி யாமல் இருப்பது மிகவும் கவலைத்தரும் நிகழ்வாகும்.

பெண் சித்தர் வரிசையில் இவர் மட்டும் நல்லூரில் தோற்றும்பெற்று முருகனுக்காகவே தனது வாழ்வினைத் தியாகம் செய்தவர். திருமணம் செய்தபொழுது தனது கணவன் சித்தசுவாதீனமுற்றவராக இருந்தபொழுது 40 நாட்கள் நல்லூர் சென்று முருகனிடம் முறையிட்டு பைரவ சந்திதானத்தில் 40 நாட்கள் நோய்தீரவேண்டி இருவரும் தவமிருந்து இறுதியாக முருகன் அருளினால் கணவனின் சித்தசுவாதீனத்தை நீக்கி வைத்தார். திருமணம் முடிந்த காலத்தில்

தன்னை முருகன் அழைக்கின்றார் என்று அடிக்கடி கூறுவாராம். அதற்கமைய இல்லறத்தை துறுந்து நல்லூரானிடம் தன்னை ஒப்புவித்தார்.

இவரைப்பற்றி சில அற்புத நிகழ்வுகளை பலர் இப்போதும் பேசிக்கொள்வர். இவர் மக்களிடம் பொருள்வேண்டி நல்லூரில் மடம் அமைத்து தனது பணியை ஆரம்பித்தார். பசித்துவரும் ஏழைகளுக்கு அன்னதானப்பணியைச் செய்தார். சில சமயங்களில் நல்லூரானின் பூசை முடிந்து (அதிகாலை) ஜயர் கதவைத் திறக்கும்பொழுது பாற்செம்புடன் உள்ளிருந்து வருவாராம். அப்படியான சித்தும் இவரிடம் காணப்பட்டது. இவர் அமைத்த மடத்தின் உப்பரிகையில் நின்று கதிர்காமத்தை தொழுது வேண்டியபொழுது கதிர்காமத்தில் நிற்பாராம். இவருக்குப் பெரும் துணையாக இருந்தவர் குருசாமியாகும். இவரும் சடையம்மாவிடம் சேர்ந்து இறைபணி செய்ததாக வரலாறு உண்டு. ஒருமுறை அவரது பிள்ளை இறந்து விட்டது. வரும்படி அவரது உறவினர்கள் வேண்ட “அவன் கொடுத்தான் அவன் எடுத்தான்” என்று கூறி னாராம். இவரது வனப்பைப் பார்த்து ஆசைகொண்டு ஒருவர் அவரைத் தீண்டியபொழுது ஆத்திரமடந்த அம்மா அவர்கள் “உனக்குக் குட்டம் வருமாடா” என்று சபித்தாராம். அவரின் கூற்றின்படி அந்நபருக்கு குட்டம் வந்ததாகவும் பின்பு அம்மாவிடம் சென்று தொழுது மன்றாடி குட்டம் நீங்கப்பெற்றதாகவும் வரலாறு உண்டு. தனது லெளக்கை வாழ்க்கையைத் தியாகம் செய்து முருகனிடம் சரணடைந்து நீண்டகாலம் முருக பணிசெய்த உத்தம பெண் மணிச் சீடராகும். இவரைப் பற்றிய செய்திகள் பாடசாலைப் பாடநூல்களில் குறிப்பிடாமை

மிகவும் கவலையளிப்பதாகும். இவருக்கும் யோகருக்கும் ஆத்மீக ரீதியில் நிறையத் தொடர்புண்டென்று கூறுவார். யோகசுலாமிகள் அம்மாவை அடிக்கடி சந்தித்து ஆத்மீசேவை கள் செய்ததாகவும் வரலாறுண்டு. இறுதியில் தனது ஆத்மீகத் தொண்டினைக் கீரிமலையில் அமைத்த மடத்திலேயே கழித்தார். இறுதியில் அங்கே சமாதியடைந்தார். இவரது இறப்பு அற்புத சம்பவத்திற்குட்பட்டது. இறக்கும் பொழுது தலையின் உச்சிவெடித்து அவரின் ஆத்மா பிரிந்ததாக வரலாறு உண்டு. அவர் இறக்கும்பொழுது யோகர் வருகின்றார் என்று சொல்லியபடி அவரது ஆத்மா பிரிந்ததென்றும் அப்பொழுது யோகர் அவ்விடம் வந்ததாகவும்

அவரின் பணிகளின் குறிப்பைத் தந்தவை பின்வருமாறு:

- 1) ஈழத்துப் பெண்சித்தர்
- 2) முருகனுக்காக தனது லெளகீக வாழ்க்கையைத் தியாகம் செய்தவர்
- 3) நல்லூரானுக்காகவே வாழ்ந்து இறைபதம் எய்தியவர்.
- 4) மடங்களை அமைத்து அன்னதானப் பணி செய்தவர்.
- 5) பெண்ணாக இருந்தும் வீடுவீடாகச் சென்று பொருள் திரட்டி பல்வேறு ஆத்மீகப் பணி செய்தவர்.
- 6) இறுதியில் எவருக்கும் கிடைக்காத சமாதியைப் பெற்றவர்.

(அவரது ஆத்மா உச்சி வெடித்து நீங்கியமை)

எனவே சடையம்மாவின் பணிதொடர அவரது பணியை நினைவு கூருவோமாக. மண்டில் ஞாலத்தில் வாழ்வோர்க்கெல்லாம் உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோராகும் என்ற புறநானூற்றுச் செய்தியை மறவாமல் இருப்போமாக.

வாழ்வை நிலைபெறச் செய்திட முநுகளை நீண மனமே

இருக்கும் இடத்தில் இருந்து கொண்டால்
நினைக்கும் பொருள் பெறலாம்
முருகன் நினைப்பை மனதில் நிறுத்திக்கொண்டால்
மனமே மகிழ்ந்திடலாம்
உரைக்கும் சொல்லில் முருகனின் நாமமும்
உரைத்திட நீ பழகு
விரையும் வாழ்வை நிலைபெறச் செய்யும்
தந்திரம் அவனது தான்

கி. தன்பாலசிங்கம்

ஸ்ரீ கருடபுராணம்

(தொடர்ச்சி...)

-தீரு இரா. செல்வவாழவேல் அவர்கள் -

தான துநுமங்களின் சிறப்பு

தானங்களில் பல வகைகளையும் தானங்கள் செய்யும் முறையையும் அதனால் ஏற்படக்கூடிய பலாபலன்களைப் பற்றியும் மகாவிஷ்ணு கருணையோடு கூறுகிறார்.

தானங்கள் எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது பருத்தித் தானமாகும். அதைத் தானம் பிரிவதையே மகாதானம் என்பர். அறுக்கோட்டாடுகளை கைக்கொண்டு வாழ்பவர்களும் வேதசாஸ்திரங்கள் அறிந்தவர்களும் பூணால் அணிகின்றனர் அந்தப் பருத்தியினாலானதே.

உலகில் வாழ்கின்ற மாணிடர்களின் மானத்தைக் காப்பதற்கு ஆடைகளை அணிகின்றனர். அந்த ஆடைகள் செய்ய உதவுவது பருத்தியே ஆகும். அதனால் பருத்திக்கு தனிச்சிறப்பு உண்டு.

அத்துடன் பருத்தித்தானம் புரிவதால் முனிவர்களும் பிரம்மா, விஷ்ணு, இந்திரன் போன்ற தேவாதி தேவர்களும் மகிழ்ச்சியும்

திருப்தியும் அடைகின்றனர். அதனால் பருத்தி தானம் செய்தவன் இறந்தபின்பு சிவலோகப் பதவி பெற்று அங்கு சுகமாக இருந்து பின் அழகிய உடலும் நீண்ட ஆயுஞம் பெற்று மறுஜென்மத்தில் பூமியில் அரசர் போன்ற உயர் குலத்தில் பிறந்து பலரும் போற்றும்படி வாழ்ந்து மீண்டும் சொர்க்க லோகத்தை அடைவர்.

என்தானம், பசுதானம், நிலதானம், போன்பொருள் தானம், தானிய தானம் போன்ற வற்றை தானம் செய்தால் எத்தனை பாவங்கள் செய்திருந்தாலும் யாவும் விலகிவிடும்.

இவற்றில் என்தானமும், பசுதானமும் மிகவும் சிறப்பானவை. அவை, எத்தனை கொடிய பாவங்களையும் போக்க வல்லவை. அதனால் இந்த வகை தானங்களை அதன் புனிதம் தெரியாதவர்களுக்கு கொடுக்காது உத்தம சான்றோர்களுக்கே அளிப்பது சிறப்பாகும்.

அவர்கள் அதன் புனிதத் தன்மையை அறிவர். பெண்களுக்கும் தனக்கு வேண்டியவருக்கும் எதையும் விருப்பப்பட்டுக் கொடுக்கலாமே தவிர, அதைத் தானமாகக் கொடுக்கலாகாது. அப்படிக் கொடுப்பதும் தானமாகாது.

தானங்கள் செய்வதற்கு உகந்த காலம் ஒருவர் இறந்த காலமே ஆகும். அல்லது கிரகண புண்ணிய காலத்திலும் செய்யலாம்.

ஒருவர் சுகமுடன் வாழ்ந்திருக்கும் காலத்திலேயே அவரே தம் கையினால் தான் தருமங்களைச் செய்வது தான் சிறப்பானது. இவ்வாறு தான் தர்மம் செய்ய விரும்பு பவருக்கு புத்திரன் இருப்பின் அவனிடம் தனக் காக தானம் செய்யப் போவதைச் சொல்லி அவனுடைய சம்மதம் பெற்ற பின்பு தானம் செய்யலாம்.

ஒருவர் இறக்கும் காலத்தில் என், இரும்பு தானம், உப்பு, பருத்தி, தானியம், பூமி, பொன், பச போன்றவற்றைத் தானம் செய்வது மிகவும் சிறப்பாகும்.

என்னையும், இரும்பையும் தாடும் புரி வதால் எமதர்மன் மகிழ்ச்சி கொள்வான்.

உப்பு தானம் செய்வதால் இறப்பவருக்கு யமபயம் உண்டாகாது.

பருத்தித் தானம் செய்வதால் எமதாதர்களிடத்துப் பயம் உண்டாகாது.

தானியங்களைத் தானம் புரிவதால் எமதர்மனும் அவன் தாதர்களும் மகிழ்ந்து அந்த ஜீவனுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்வார்கள்.

பூமி, பொன், பொருள், பச போன்றவற்றைத் தானம் செய்வதால் பாவங்கள் நீங்கப்ப பெறும்.

மரணவாயிலுள்ள ஒருவர் தம்நிலை அறிந்து இறைவனையே நினைத்து இறைவன் நாமத்தையே உச்சரித்து வரவேண்டும். அவ்வாறு செய்வார் இன்பவீடு எனப்படும் சொர்க்கத்தை அடைவார்.

ஒருவர் தம் தாய் தந்தை இறந்த பிறகு அவர்களுக்காக மிகப் பெரியளவில் சிரார்த்தம் போன்றவற்றைச் செய்வதைவிட அவர்கள் இறக்கும் தருணத்தில் அருகில் இருந்து தான் தருமங்களைச் செய்வது உத்தமமாகும்.

இரும்பு தானம் செய்வது சிறப்பானது, அதற்குக் காரணம் கூடாரம், உலக்கை, ஊசி, தண்டம், சூரி முதலான எமனுடைய ஆயுதங்கள் அனைத்துமே இரும்பிலானவையாகும். அதனால் இரும்பு தானம் செய்வதால் எங்களிடமிருஷ்சியும், திருப்தியும் கொள்வான். இறப்பவர் யாராக இருந்தாலும் இரும்பு தானம் செய்வது சிறப்பாகும்.

ஒவ்வொரு ஜீவனும் வேறான ஒன்று அல்ல எல்லா ஜீவன்களினதும் உறுப்புக்களாகிய கண்முதல் சிரசு வரையிலான எல்லாமே பிரம்மா, சிவன், விஷ்ணு மற்றும் இந்திராதி தேவர்களின் அம்சமாகும்.

ஒவ்வொருவருக்கும் தாய், தந்தை, குரு, உற்றார், உறவினர், மற்றுமுள்ள உயிர்கள் யாவுமே விஷ்ணு சொருபமாகும்.

நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் முதலான பஞ்ச பூதங்களும் பொன், பொருள், தானியம் போன்ற பொருட்களும். வேள்வி, தவம் யாவுமே விஷ்ணு மயமாகும். ஒன்றைக் கொடுப்பவர், வாங்குபவர் ஆக இருவருமே ஶ்ரீ விஷ்ணு பகவானே தவிர வேறு யாரு மில்லை. உயிர்கள் பூர்வ ஜென்மத்தால் செய்த கருமங்களை அனுசரித்து அவரவர் செய்த பாவ புண்ணியங்களுக்கேற்ப அவர்களுக்கு புத்தியை பகவானே வழங்குகிறார். அவர்கள் புண்ணியம் செய்தவர்களாக இருந்தால் சொர்க்க லோகத்தையும் பாவம் செய்தவர்களாக இருந்தால் நரக லோகத்தையும் அடைய நேரிடுகிறது. இவ்வாறு தானங்களின் சிறப்புப்பற்றி மகா விஷ்ணு கருடாழ்வாருக்கு உணர்த்துகிறார். தான் தருமங்கள் செய்வது உம் ஒரு தனிச்சிறப்பு பற்றி பரந்தாமன்

விளக்குகின்றார். இறைவனை பிரார்த்தனை செய்து புனித ஸ்தலங்களில் தான் தருமம் செய்வது அதிகமான புண்ணியங்களைத் தரும்.

இறந்து போனவரைக் குறித்து பூமி தானம் செய்தால் அந்தப் பூமியானது எத் தனை அடிகள் கொண்டதோ அத்தனை ஆண்டுகள் சொர்க்கலோகத்தில் சுகமாக இருப்பார்.

ஆசனப் பலகையையும், சுயமாக சம் பாதித்த பொருளையும், செப்புத் தாலியையும் தானம் செய்தால் இறந்தபின் அவர் செல்லும் பாதையில் முள் போன்றவற்றால் துன்பம் நேராது; அத்துடன் குதிரை மீதேறி நல்லுலகு அடைவார்.

குடை தானம் புரிந்தால் அவர் நிழ ஹுள்ள பாதையில் எமலோகம் செல்வார், பெருத்த மழை பெய்தாலும் அதனால் எத் துன்பமும் நேராது.

தீப தானம் செய்திருந்தால் காரிருள் குழந்த இடத்திலும் வெளிச்சம் தோன்றி அச்சமின்றிச் செல்வார். ஜப்பசி, கார்த்திகை, மாசி ஆகிய மாதங்களிலோ, சதுர்த்தியிலோ பெளர்ணமியிலோ ஒருவர் இறந்த தினத்திலோ தீபதானம் செய்வது சிறப்பானதாகும்.

ஒருவர் இறந்த நாள்முதல் ஓராண்டு காலம் வரை நாள்தோறும் தீபதானம் செய்வது மிகச்சிறப்பாகும். இறந்தபோனவர் கரு முரு பாதையில் இல்லாது நல்லுலதொரு வழியாக சென்று எமலோகத்தில் அவரது குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நரகத்தில் அவதியற்றபின் அவர்களையும் நல்லுலகத்திற்கு அழைத்துச் செல்வார். அந்த அளவிற்கு தீபதானத்திற்கு சிறப்பு உண்டு. கோயில்களில் வடக்கு அல் ஸது கிழக்கு முகமாக தீபம் வைக்க வேண் டும் அவ்வாறு தீபம் வைப்பவர் தமக்கு எதிர் முகமாக தீபத்தை சுடர் விட்டெரியச் செய்ய வேண்டும். அரிசி, எள், பதின்மூன்று கடகம், மோதிரம், குடை, விசிறி, காலனி போன்ற

வற்றைக் கட்டாயம் தானம் செய்ய வேண்டும். யானை, குதிரை போன்றவற்றைத் தானம் செய்வது விசேட புண்ணியத்தைத் தரும். ஏருமைக் கடாவை தானம் புரியும்போது அத் துடன் அதிகமான பொருட்களையும் தானம் செய்ய வேண்டும். வெற்றிலை, பூ, பாக்கு போன்றவற்றையும் சேர்த்துக் கொடுத்தால் எமதூரத்கள் மகிழ்ச்சி அடைவார். அதனால் தாம் அழைத்துச் செல்லும் உயிரைத் துன் புறுத்த மாட்டார்கள். அவர்களிடம் பரிவுடன் நடந்து கொள்வார்கள், ஆடைகளைத் தானம் செய்தால் இறந்த உயிர்களின் முன்னால் எமதூரத்கள் பயங்கரமாகத் தோன்றாமல் நல்ல உருவத்துடன் தோற்றுமளிப்பர். இவ் வாறு ஒருவர் செய்யும் தானத்தின் சிறப்பால் அதற்கேற்ற புண்ணியத்தை அடைவார்.

அடுத்து நாராயணன் உடலிலிருந்து உயிர் எவ்வாறு பிரிந்து செல்கிறது என்பது பற்றி விபரிக்கின்றார்.

மனிதர் உடலிலிருந்து உயிர் கண் கள் வழியாகவோ, நாசி வழியாகவோ, உரோ மக் கால்கள் (தோலிலுள்ள துளைகள்) வழியாகவோ பிரிந்து செல்லும். ஞானிகளின் கபாலம் விரிந்து அதன் வழியாகவே உயிர் நீங்கும்.

உயிர் நீங்கியதும் மனித உடல் மரக் கட்டையைப் போன்று கிடக்கும்.

மனித உடற் கூறுகள் பஞ்சபூதங்களானது. ஆகையால் மண்ணிலும், நீரிலும், நெருப்பிலும், காற்றிலும், ஆகாயத்திலுமாகிய ஜந்துள்ளாரும் ஜக்கியமாகிவிடும்.

காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம் ஆகிய ஆறு கர்மேந்திரியங்களும் ஞானேந்திரியும் ஜந்தும் ஆகியவை மனித உடலில் திருடர்கள் போன்று பதாங்கி யிருந்து ஒன்றுடன் ஒன்று உறைந்தும் இருப்பன.

உடலைவிட்டு உயிர் பிரியும் தருவாயில் அவையெல்லாம் மனத்தோடு ஒன்றாகி விடும். உடலை விட்டுப் பிரிந்த உயிர் தன்

கருமத்தினாலேயே மறுபிறவியை அடைகிறது. பழைய வீட்டில் வாழ்ந்து வருபவர் பணம் சம்பாதித்து புதிய வீடு கட்டி குடி புகுவது போன்று புண்ணியம் செய்தவர் தம் வாழ்நாள் முடிந்ததும் இந்திரியங்கள் ஜந்தும் அமைந்த

புதியதொரு உடலில் புகுவர். மனித உடலை விட்டு உயிர் நீங்கப் பெற்றதும் அந்த உடல் புதைக்கப்பட்டோ ஏரிக்கப்பட்டோ அழிக்கப் பட்டு விடுகிறது.

(தொடரும்...)

வாசகர் உள்ளசுச்சீல்ருந்து...

சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தினுடைய பணி மிகவும் மகத்தானது. பாராட்டுக்குரியது. திருக்கேதீச்சரத்தை “தேன்பொந்து” என்று வர்ணித்தார் நாவலர்பெருமான். அதுபோலவே இந்தச் சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தையும் ஒரு தேன்பொந்து என்று கூறினால் மிகையாகாது. எத்தனையோ துண்பச் சுமைகளுடன் வருகின்ற மக்கள் முருகனை வழிபட்டு ஆறுதல் அடைகிறார்கள். அதுமட்டுமன்றி இந்த ஆச்சிரமத்திற்கு வந்து அங்கே நடைபெறுகின்ற நிகழ்வுகளினுடாக தமது மனவேதனைகளைக் குறைத்துக்கொள்கிறார்கள் என்பதைவிட அவற்றை மறந்து விடுகிறார்கள் என்றே கூறலாம். அத்துடன் அறிவுப் பசியையும் போக்கி வயிற்றுப் பசியையும் போக்கிக்கொள்ளக்கூடியதாக அமைந்துள்ளது. இவற்றுக்கும் மேலாக நோய் தீர்க்கும் மருத்துவபீடமாக விளங்குகின்றது.

எத்தனையோ பல பெரியார்களை அழைத்து அவர்களினுடாக பிற அறிவுப் பசியைப் போக்குவதோடு நின்றுவிடாது அவர்களைப் பாராட்டிக் கொரவித்து இந்த உலகுக்கு அவர்களை அறிமுகப்படுத்தி வைக்கிறது இந்த ஆச்சிரமம். பெரியோர்கள் மட்டுமன்றி இளையோர்களினுடைய ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் இடமாகவும் உள்ளது. இத்தகைய செயற்பாடுகளினுடாக எத்தனை பல பெரியார்களையும் அவர்களினுடைய ஆளுமையையும் நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இளையோர்களுக்கும் இடம் கொடுத்து அவர்களினுடைய ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தும் இடமாக அமைவதால் இன்னும் பலரை உருவாக்கி தமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு இந்த இடமானது வழிசமைக்கின்றது.

எமது இனம், மொழி, சமயம், கலாசாரம் என்பன நலிவடைந்து செல்கின்ற இக்காலகட்டத்திலே தங்களுடைய இப்பணியானது தேவைக்குரியது. போற்றுதற்குரியது.

“காலத்தினாற் செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது”

என்ற வள்ளுவரின் கூற்று எவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்கிறது. சிறிய உதவியையே இந்த உலகத்திலும் பெரிதென்றவர் வள்ளுவர். தங்களுடைய இத்தகைய பெரிய பணிகளை என்னவென்று கூறுவது? தங்களுடைய இப்பணி மேலும் வளர்ந்து சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தினுடைய புகழ் இன்னும் பரவும் என்பதில் ஜயமில்லை. இச்சேவையானது மேலும் வலுப்பெற்றுத் தொடரவும் ஆச்சிரமத்தினுடைய பெயர் விளங்கவும் முருகனுடைய திருவருள் என்றும் கிடைக்க வாழ்த்தி பூர்த்தி செய்கின்றோம்.

சந்திதியான் ஆச்சிரமம் வாழ்க! வளர்க!

-திருமதி சசிலோகா ஜெயராஜன் -

கூலையாழும் அறங்காவலூம்

-தீரு நீர்வைமணி அவர்கள் -

மனிதனது அறிவானது பல படிகளாய் உள்ளது. ஒருவருக்கு விளங்கும் உண்மை மற்றவருக்கு விளங்குவதில்லை. ஒருவர் மூளைக்கு புலப்படும் அறிவு மற்றொருவருக்குப் புலப்படுவதில்லை. அம்மாதிரியே மனிதருடைய ஒழுக்கத்தாலும் மேடு பள்ளங்கள் காணப்படுகின்றன. எவ்வளவு முயன்றாலும் ஒழுக்கக்கேடுகளை நிமிர்த்த ஒண்ணாத மனிதரும் இருக்கின்றனர். தீமையே அறியாத மேல் மக்களும் அபூர்வமாக இருக்கின்றனர். இதற்கெல்லாம் காரணம் ஆன்ம வளர்ச்சியின் ஏற்றத்தாழ்வே ஆகும்.

ஆன்மாக்கள் ஈடேற்றும் பெறுவதற்கான, லயப்படுவதற்கான இடமே ஆலயம் ஆகும். ஆனால் இன்றைய காலத்தில் ஆலயங்கள் ஆன்மாக்களை நல்வழிப்படுத்துவதற்கு மாறான இடங்களாக இருப்பது வருத்தத்துடன் கவனிக்கப்படவேண்டியதாய் உள்ளது. இலைளகிக வாழ்க்கையை விரும்பி ஆலய வழிபாட்டிற்குச் செல்பவர்கள் உண்மைச் சமயநெறிக்கு இன்னல் விளைவிக்கும் விதத்திலே தம் வழிபாடுகளை நடாத்த நினைத்தல் கூடாது. அதேபோன்று ஆலய விழாக்கள், சமயக் கிரியைகள் அதனை நடத்துபவர்களும், நடாத்த உதவி புரிபவர்களும் பிறர் மனம் புண்பட நடாத்தலும் நடாத்துவித்தலும் கூடாது.

ஆலயங்கள் ஆன்மீகப் பண்பின் நல்வளர்ச்சிக்காகவே பரிபாலிக்கப்படவேண்டும். அப்படிப் பரிபாலிப்பதன்மூலமே அறப்பணி நிலைக்கவும், மக்கள் நற்பண்புடையவராய் வாழுவும் வாய்ப்புண்டாகும் எனலாம். பண்டைக்காலம் முதல் ஆலயமும் அதன் சூழலுமே அறப்பணிகளைச் செய்தும், வளர்த்தும் வந்ததை நாம் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. அதனாற்றான் ஆலயத்தை வழிநடத்துவோர் அறங்காவலர்கள் என மக்களாற் பெருமையுடன் மதிக்கப்பட்டனர்.

இன்றைய ஆலயங்களிலோ ஆலய மனைச்சர், ஆலய நிர்வாகி, ஆலய தர்மகர்தா எனவும், ஆலய பரிபாலனத்தார், ஆலய நிர்வாகிகள் எனவும், ஒருசிலர் சேர்ந்தும், தனித்தும் ஆலயங்களின் முகப்பில், தெய்வத்திலும் தாமே பெரியவர்கள் என எழுதி வைப்பவர்களாகவும், ஆலயச் சொத்துக்களை சிறிதும் கூச்சமோ, வெட்கமோ இல்லாது தீண்டுபவர்களாகவும், அபகரிப்பவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். அதனாற் கோவிற் குருமாருக்கும் தவறான மனத்தாண்டல்கட்டு வழிவகுத்து அவர்களின் இறைபணிகட்கும் இடையூறுகளையும், இன்னல்களையும் ஏற்படுத்துகின்றார்கள். இந்தப்போக்கு இன்றைய ஆலயங்கள் பலவற்றிலும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஆலயங்களைக் கொண்டு நடத்துபவர்கள் நல்ல அறங்காவலர்களாகவும், ஆலயக் குருமார் அந்த அறங்காவலர்களுடன் இணைந்து ஆலய வழிபாட்டுடன் அறப்பணிகளை ஆலயச் சூழலில் வழிப்படுத்துபவர்களாகவும் இருப்பாராயின் எமது சைவசமய நெறியும், அவ்வழிப்பட்ட மக்களும் வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழும் வகையால் உயர்வறுவர் அன்றோ.

எமது ஆலயங்கள், வழிபாடுகள், கிரியைகள் இவற்றால் ஏற்படக்கூடிய நல்வினை, தீவினை, தீவினைப் பயன்களை எல்லாம் ஆகமங்கள், பூராணங்கள், இதிகாசங்கள், வேதங்கள் யாவும் மிகமிக அற்புதமாக யாவரும் விளங்கும்வண்ணம் எடுத்துக் கூறியுள்ளன. இவற்றைக் கற்றறிந்தோர், தெரிந்தோர், ஆலயங்களையும் அறப்பணிகளையும் செவ்வனே நடாத்தவும், நடாத்துவிக்கவும் முன்வரவேண்டும்.

ஆலயம் என்பது இறைவழிபாட்டிற்கு எல்லோர்க்கும் உரியது. அதனை ஒரு சில தனி நபர்களோ, அல்லது அமைப்பினரோ தம் ஆணைக்கு உட்படுத்தி நான் எனது என அகங்காரத்துடன் வழிபடுமிடங்களில் அதிகாரம் காட்ட முற்படுவதனால் அவர்கள் தம் சந்ததியினருக்கே பழிதொடரக் காரணமாகி விடுகின்றார்கள். தவறான ஆலயச் செயற்பாடுகளால் ஆலயக் குருமார், தொண்டர்கள், வழிபடுவோர், பொதுமக்கள் எல்லோருடே ஸ்ரிதவற நேரிடுகிறது. எனவே எல்லோரது நன்நெறி வாழ்வையும் மனதிற்கொண்டு ஆலயங்கள் புனிதமாக இயங்குமாயின் அதனால் நாடே நல்வழி காணும் என்பதில் ஜயமில்லை.

எனவே ஆலய அறங்காவலர்களும், ஆலயக் குருமாரும் இணைந்து சைவத்தை மேன்மைப்படுத்தி உலகுய்யச் செய்ய நற்பணிபுரிய வேண்டும்.

அந்தனர் என்போர் அறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்கும்

செந்தன்மை பூண்டொழுகலான் (திருக்குறள்)

“ஆலயங்களையும், கோபுரங்களையும் உயர் உயர் அமைப்பதைவிட அன்பும், அறப்பணியும் உயர்வதற்குப் பணிசெய்தால் அதுவே எல்லோர்க்கும் மேன்மை தரும்”

கூஞ்சுர்ச்சு நிற்கின்றோம் காஞ்சுருள வேண்டுமையா

ஆற்றங்கரை வேலவனே! ஆறுமுகனே! குகனே!

ஆணவத்தை வேறுத்த ஆணமுகன் தம்பியே!

சீற்றங்கொண்ட குரனின் சிரமறுத்த ஷண்முகனே!

சிங்கார வேலவனே! செவசக்தி பாலகனே! முருகனே!

மாற்றங்காண விரும்பும் ஈழமக்களின் குறை நீக்கி

மாண்புடனே வாழுவைப்பாய் மாயோன் மருகனே!

கூற்றுவன் வந்து எம்மின்னுயிர் கவரும் வேளை

தோற்றி நின்று காப்பாய் தோகை மயிலோன் சரணம்!

தொண்டைமானாற்றுறையும் தூயவனே! வள்ளி மணாளனே!

தோத்தரித்து நிற்கின்றோம் காத்தருள வேண்டுமையா!

அண்ட சராசரங்க ளங்கும் பரந்த அழகனே! முருகனே!

ஆணமுகன் சோதரனே! ஞானபண்டிதனே! குகனே!

தண்டமிழ்பாடியே தலைவரைங்கிப் பணிந்தோம்!

தாளமும் மேளமும் துந்துபியியும் முழங்கிடவே

கண்டவுடன் கைகூப்பி கண்களில் நீர் சொரிய

உன்புகழ் பாடினோம் சந்நிதி வேலவனே சரணம்!

-இராசையா ஸ்ரீதரன்-

மனநோயாளிகளையும் மனிகுர்களாக மதிப்போம்!

- எஸ். குழுதீனீஅவர்கள் -

வன்னி இறுதிப்போரில் உறவுகளைப் பறிகொடுத்தவர்களும் மற்றும் நெருக்கடிக் குள் சிக்கித் தவிப்பவர்களும் அழுத்தங் களுக்கு உள்ளாகி “மனநோயாளிகளாக” எம்மத்தியில் உலா வருகின்றனர். இவர்களை எமது சமூகம் ஏனைய மனிதர்கள் போன்று மதிப்பது மிகமிகக் குறைவென்றே கூறலாம்.

தடிமன், காய்ச்சல் போன்ற நோய்கள் ஏற்படுமிடத்து வீட்டு வைத்தியம் மூலமோ வேறு மருந்துகளை வைத்தியர் ஒருவரின் ஆலோசனைப்படி உட்கொண்டு மீட்டுவிடும் நமக்கு, உள நோயாளர்களை மட்டும் ஏனோ ஏற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை. “பைத்தியம்” “மென்டல்”- இப்படியான பெயர்களைச் சூட்டி அவர்களை நாம் ஒதுக்கிவைத்து விடுகிறோம். இது தவறு. அவர்களும் ஆரோக்கியமானவர் களாக இச்சமூகத்தில் வாழ்வதற்கு உரித் துடையவர்கள்.

உரிய உளவளத்துணையுடனே அல் லது சிகிச்சையுடனே அவர்களும் எம்மைப் போல் வாழுமுடியும் என்பதனை நாம் அனை வரும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

நமது வாழ்வு ஒருமுறைதான். இந்த எமது வாழ்க்கையை எவ்வாறு முழுமையாக- சந்தோஷமான மனப்பாங்குடன் எம்மைத் திருப்திப்படுத்தும் நோக்குடன் அதேவேளை, மற்றவர்களிற்கு உதவக்கூடிய வகையிலும் வாழ வழிவகுப்பதற்காக சுற்றுச் சிந்திக்க வேண்டும்.

ஓர் குழந்தையால் வயது வந்தவரைப் போல் சந்தோஷமாக இருப்பதாக நடிக்க முடிவதில்லை. எம்மைத் தவிர எமக்கு

யாராலும் மகிழ்ச்சியைத் தரமுடியாது. எனி னும், மனித மனங்கள் எப்பொழுதும் கடந்த கால, நிகழ்கால, எதிர்கால நினைவுகளி லேயேதான் வாழ்கின்றன. இதனால் பதற்றம் ஏற்படுகின்றது.

இதனைத் தவிர்ப்பதற்காக உங்கள் கல்வியிலோ, வேலைகளிலோ மட்டும் கவனத் தைத் திசை திருப்புங்கள். ஒரு வேலையை முழுமனதாகச் செய்யும்போது அதனை வெற்றிகரமாகச் செய்து முடிக்க முடியும். இதற்காக, உங்கள் திறனை (Skill) நீங்களே பாராட்டிக் கொள்ளுங்கள். மனதை ஒருநிலைப் படுத்தத் தவறுவதனாலேயே மன அழுத்தங் களும் (Stress) மன பதகளிப்பும் (Tention) உருவாகின்றது.

ஓர் இலக்கை வெற்றிகரமாக அடை வதற்கு மன ஒருநிலைப்படுத்தல் மிகவும் அவசியமானது. இதனால் கிடைக்கும் வெற்றி எமக்கு இன்பத்தையே தருகின்றது.

ஒரு மனிதனால் ஒரு நேரத்தில் ஒரு வேலையைத்தான் வெற்றிகரமாகச் செய்ய முடிகின்றது. பாடிக்கொண்டு நடனமாடும் ஒரு வரின் பாடலின் தரம் படிப்படியாகக் குறையும். இது யதார்த்த உண்மை. ஒரு நேரத்தில் ஒருவர் பல வேலைகளைச் செய்யும்போது பதகளிப்பு ஏற்படுவதுடன் களைப்பும் அடைகின் றார்கள். நாம் வேலைகளை முன்னுரிமை அடிப்படையில் செய்ய வேண்டும். இதனால், வேலைகளை விரைவாகவும் வினைத்திறனுடு னும் செய்யமுடியும்.

எம்மில் பலர் நாம் “Busy” ஆக இருக்கின்றோம் என்பதாகக் காட்டிக்கொள்வதற்காகப்

பல வேலைகள் செய்வதாகப் பாவனை செய்கின்றோம். இதனால் என்ன பயன்? எமது செயலுக்கு/ வாழ்க்கைக்கு கட்டாயம் ஒரு இலக்கு/ தேவை இருக்கவேண்டும்.

பகல் கனவும் நேர்ச்சித்தனையும் (Positive thinking) முற்றிலும் வேறுபட்டவை. எந்த மனம் போதும் என்று திருப்தி கொள்கின்றதோ அது என்றும் சந்தோஷமாக இருக்கின்றது. ஒருவர் உங்களைக் காரணமின்றி குறை சுமத்தும்போது, “அவர் என்னை அசிங் கப்படுத்தி விட்டாரே, உதாசீனப்படுத்தி விட்டாரே” என நினைக்காது அவர் உங்களிற் காகச் செய்த நல்ல விடயங்களை நினைத்துப் பாருங்கள். அப்போது நிங்கள் உங்கள் மனதாளவில் புனிதனாகி விடுவீர்கள். நேரான சிந்தனைகள் எமது மனதில் தன்னம்பிக்கையை வளர்த்து மனதை சந்தோஷமாக வைத்திருக்க உதவுகின்றது.

எதற்குமே கவலைப்படும் ஒருவரால் வாழ்க்கையில் சந்தோஷமாக வாழமுடியாது. பூக்களைப் பாருங்கள். பொதுவாக அவை மலர்ந்த அன்றே மாந்தும் விடுகின்றன. அதற்காக அவை மலர மறுக்கின்றனவா? பயப்படுவதனால் நாம் என்னத்தைச் சாதிக்கப் போகின்றோம்? இறந்து விடுவேன் எனப் பயந்து நீச்சல் குளத்தில் இறங்காதவன் என்றுமே நீச்சல் கற்றுக்கொள்ளப் போவ

தில்லை. ஆசை அனைத்துத் துண்பங்களிற் கும் வடிகாலாகின்றது. ஆசை இல்லாவிட்டால் எதனையும் அடையவும் முடியாது. ஆதலால், நியாயமாக ஆசைப்பட்டால், நிச்சயம் குறித்த இலக்கினை அடையலாம்.

மரியாதையை சற்றவர்களிற்குக் கொடுக்கள். உங்களியகு நிச்சயம் யரியாதை கிடைக்கும். தேவையில்லாது வார்த்தைகளை வெளிப்படுத்தி பின்னர் அதற்காக நாம் வருந் துவதால் என்ன பயன்? எனவே, நமது உரையாடல் எப்போதும் ஆரோக்கியமாக - நேர் சிந்தனை உடையதாக - விளைவைப் பேருக்கக்கூடியதாக இருக்கட்டும்.

நாம் பொதுவாக எப்போதும் எதிர்காலத் திலேயே வாழ்கின்றோம். அதாவது, “நான் நிச்சயம் நாளை சந்தோஷமாக இருப்பேன்” என்றே கற்பனை செய்கின்றோம். ஏன்; நான் இன்று சந்தோஷமாக இருக்கிறேன். மற்ற வர்களையும் சந்தோஷமாக வைத்திருக்கின்றேன்” என்று இன்றைய நிலைப்பற்றி நினைக்க மறுக்கின்றோம். இந்த நிமிடத்தில் இன்று வாழ்ந்து பாருங்கள்.

நோய்களை நாம் மற்றவர்களிற்கு தொற்ற வைக்கின்றோம். ஏன் நாம் மற்றவர் களிற்கு சந்தோஷத்தை தொற்ற வைக்கக் கூடாது என்று இன்றே சிந்திப்போமாக!

கலாநிதி தாங்கம்மா அப்பாக்குட்டியினி 90ஆவது பிறந்தநாள் அறக்கொடை விழா

அன்னை சிவத்தமிழ்ச் சௌவீ தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் 90ஆவது பிறந்தநாள் விழா தூர்க்காடேவி தேவஸ்தானத்தில் 07.01.2015இல் “அறக்கொடை விழாவாக” வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படும்.

நாவலரைருபி பொற்றும் செலுகும்

-தீரு ச. வலீசன் அவர்கள் -

நல்லை நகர் நாவலர் பிறந்திலிருஷ் சொல்லு தமிழ் எவ்கே? சுருதி எங்கே? என நாவலர் இறந்தபோது சி.வெ. தாமோதரம் பிள்ளை பாடிய வெண்பா பிரசித்தமானது. 19ஆம் நூற்றாண்டில் எம்மவர்கள் இம்மண்ணில் சைவர்களாகவும் தமிழர்களாகவும் வாழ வழிகாட்டிய பெருமை நாவலரையே சாரும். பழைமையைப் பேணவேண்டிய இடங்களில் பேணியும் புதுமைகளைப் புகுத்த வேண்டிய இடங்களில் புகுத்தியும் தாம் வாழ்ந்த காலத்திற்கேற்ப மக்களை நல்லாற்றுப்படுத்தியவர் நாவலர் பெருமான்.

உலகத் தமிழ்நினர் வரிசையில் நாவலர் என்ற பட்டம் வழங்கப்பெற்றவர்கள் பலர் உள்ளர். ஆயினும் நாவலர் என்ற பெயர் நல்லை நகர் ஆறுமுகநாவலரையே நினைக்க வைக்கிறது. 1882 தொடக்கம் 1879 வரை 56 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து, செயற்கரிய காரியங்களைச் செய்து, இம்மண்ணின் காவலனாகிய இப்பெருந்தகையை இன்று போற்றும் நிலைமையின் பெருமை குறித்துப் பதிவு செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

நாவலர் பெயரால் இம்மண்ணில் பல அமைப்புக்கள் உள்ளன. இவற்றுள் பாடசாலைகள், தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள், சனசமூக நிலையங்கள், நாவலர் நினைவுச் சபைகள் என்பல அடங்கும். நாவலர் வாழ்ந்த வீட்டில் இன்று நாவலர் கலாசார மண்டபம் உள்ளது. நல்லூர்க் கந்தன் கோவில் அருகே நாவலர் வாங்கிய காணியில் நாவலர் மணி மண்டபம் உள்ளது. அங்குதான் 1969 இல் நாவலருக்காக நிறுவப்பட்ட தெய்வத் திருச்சிலையும் உள்ளது.

1968 இல் தமிழகத்தில் இடம்பெற்ற இரண்டாவது உலகத்தமிழராய்ச்சி மாநாட்டின்போது தமிழுக்குத் தொண்டாற்றிய

பெருந்தகைகளின் உருவச்சிலைகள் சென்னை மெரீனாக் கடற்கரையில் நிறுவப்பட்டன. தூரதி செல்வசமாக நாவலருக்குச் சிலை நிறுவப்படவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தவரான தவத்திருதனிநாயகம் அடிகள் இவ்விழாவின் முக்கிய ஏற்பாட்டாளராகச் செயற்பட்டிருந்த போதிலும் நாவலரை அக்குழுவினர் நிராகரித்ததை இம்மண்ணின் மக்கள் மத்தியில் பெருத்த ஏமாற்றத்தை உண்டுபண்ணியிருந்தது.

அந்நிராகரிப்பே நாவலர் மீதான வேட்கையை எம்மவருள் அதிகப்படுத்திற்று. கொழும்பில் இருந்து நாவலர் திருவுருவச் சிலை ஊர்வலமாகக் கொண்டுவரப்பட்டு 1969 ஜூன் 29இல் நல்லூரில் நிறுவப்பட்டது. இந்நிகழ்வு பெரும் விழாவாக முன்னெடுக்கப்பட்டது. அக்காலத்தைய இலங்கை வாளொலி யில் இந்நிகழ்வு நேரடியாக அஞ்சல் செய்யப்படுமெளவிற்கு முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. தொடர்ந்து 1971 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையின் தேசிய வீரர் என்ற அடிப்படையில்

இலங்கை அரசு நாவலர் நினைவு முத்திரையை வெளியிட்டுக் கொரவித்தது.

நாவலர் வர்ணாச்சிரமக் கோப்பாட்டை வலியுறுத்தியவர் என்ற கருத்தை முன்னியுத்தி இக்கால சமூகத் தளத்தில் நின்றவாறு அக்கால நாவலரை விமர்சிப்பவர்களும் உள்ளனர். இதனால் ஆயுதப் போராட்டம் கூர்மைபெற்ற காலப் பகுதியில் நாவலர் விரும்பியோ விரும்பாலோ பலரால் மறக்கப்பட்டார். ஆனால் நாவலரை மறப்பது அறிவிலித்தனம் என்பதை உணர்ந்த மக்கள் இப்போது மீண்டும் உணர்வெழுச்சி யுடன் நாவலரை நினைக்கத் தொடங்கியுள்ளனர்.

இந்த ஆண்டு (2014) டிசம்பர் மாதம் இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் நாவலர் விழாக்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளன. நாவலர் 1882 டிசம்பர் 18இல் பிறந்தவர் என்ற வகையில் அவரது 192ஆவது ஜனனதினம் கொண்டாடப்பட்டுள்ளது. 1879 டிசம்பர் 05 இல் பூதவுடல் நீத்தவர் என்ற வகையில் 135 ஆவது நினைவு நாள் கொண்டாடப்பட்டிருக்கின்றது. கார்த்திகை மகம் டிசம்பர் மாதத்தில் வந்தமையினால் நாவலர் குருபூசை யும் டிசம்பரில் அமைந்திருக்கிறது. இதனால் டிசம்பர் நாவலருக்குரிய மாதமாயிற்று.

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம், யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம், நாவலர் நந்பணி மன்றம், ஆறுமுகநாவலர் சபை உள்ளிட்ட பல அமைப்புக்கள் நாவலருக்கு விழா எடுத்தன. நாவலர் நந்பணி மன்றத்தின் தலைவராக விளங்குகின்ற ந. கருணை ஆனந்தன் இலங்கையின் பல பகுதிகளில், குறிப்பாகப் பாடசாலைகளில் நாவலருக்குத் திருவருவச்

சிலைகளை நிறுவி வருகின்றார். இவரது மாமனார் மெய்கண்டான் இரத்தினசபாபதி நல்லையில் நாவலர் சிலையை நிறுவுவதில் பங்கேற்றவர்களுள் ஒருவர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. கொழும்பு ஹோயல் கல்லூரி, கொழும்பு பம்பலப்பிட்டி இராமநாத் மகளிர் கல்லூரி, மற்றும் மலையகம், மட்டக்களப்பு, மன்னார் ஆகிய இடங்களில் உள்ள பாடசாலைகளில் அண்மையில் நாவலர் சிலையை நிறுவியுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்தில் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி, காரைநகர் இந்துக் கல்லூரி, சுழிபுரம் விக்டோரியாக் கல்லூரி, யாழ். இந்து மகளிர், இளவாலை மெய்கண்டான், சாவகக்சேரி இந்து ஆகிய பாடாலை களிலும் நாவலர் சிலைகளைக் கருணை ஆனந்தன் நிறுவியுள்ளார்.

கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை, யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி, கோப்பாய் நாவலர் தமிழ் வித்தியாலயம், வண்ணை நாவலர் வித்தியாலம் ஆகிய இடங்களில் நாவலருக்கென ஏற்கனவே சிலைகள் உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அக்கரைப் பற்று ஆலையாடவேம்பில் நடராசா என்ற அன்ப் நாவலருக்குச் சிலை நிறுவியுள்ளார்.

தமிழ் மற்றும் சைவத்தின் எழுச்சி நாவலர் பெயரால் இடம்பெறுவதே சாத்திய மானது என்பதை உணர்ந்த “காலம்” மீண்டும் நாவலரைக் கையில் எடுத்துள்ளது. 2014 டிசம்பரில் நாவலருக்கெனப் பல்வேறு விழாக்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இக்கட்டுரையாளரின் அறிவுக்கெட்டியவரையில் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் ஏற்பாட்டில் கொழும்பு, மட்டக்களப்பு, அக்கரைப் பற்று, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களில் நாவலர் விழாக்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. மன்னார், வவுனியா ஆகிய இடங்களிலும் இவ்வாண்டு நாவலர் நினைவு கூரப்பட்டிருக்கிறார். நாவலர் சபையினர் இந்து மாமன்றத்துடன் இணைந்து நல்லூரில் நாவலர் விழாவை முன்னெடுத்து

தனர். நாவலர் நற்பணி மன்றத்தினர் கொழும் புது தமிழ்ச் சங்கத்தில் நாவலர் விழாவை முன்னெடுத்தனர்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம் முன் னெடுத்த நாவலர் விழா தமிழ் விழாவாக மிக அதிகளவான மக்கள் பங்கேற்புடன் நல் ஹார் தூர்க்கா மணிமண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. இதில் யாழ்ப்பாணத்தில் முதன்மை பெற்ற அருட்தந்தையர்கள் பலரும் கலந்து கொண்டிருந்தமை சிறப்பம்சமாகும். யாழ். பல் கலைக்கழக நடனத்துறையினர் நாவலருக் கென நாட்டிய நாடகம் ஒன்றைத் தயாரித்து இவ்விழாவின்போது அரங்கேற்றியிருந்தனர். இதைவிட வண்ணை சாந்தையர்மடம் கற்பக விநாயகர் ஆலய சைவசமய அபிவிருத்திச் சபை, உடுவில் இந்து இளைஞர் மன்றம் தெல்லிப்பழை தூர்க்கா தேவஸ்தானம் (நல் ஹார் தூர்க்கா மணிமண்டபத்தில்), காரைநகர் கிழவன்காடு கலாமன்றம், கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை முதலிய நிறுவனங்களிலும் நாவலர் குருபூசைகள் மற்றும் விழாக்கள் முன் னெடுக்கப்பட்டதாக ஊடகங்கள் செய்தி வெளியிட்டிருந்தன.

தமிழகத்திலும் இம்முறை நாவலர் விழா முன்னெடுக்கப்பட்டது. சென்னை மயிலாப்பூர் சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றத்தில் கடந்த டிசம்பர் 12ஆம் திகதி இவ்விழா நடைபெற்றது.

நாவலர் மீதான சமூக அக்கறை மீண்டும் எதற்காக ஏற்பட்டுள்ளது? என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சோழர் காலத்தை அடுத்து வந்த நாயக்கர் கால மக்கள் தமது முங்காலத்தில் வாழ்ந்து தமிழகாவும் சைவத் திற்காகவும் உழைத்த பெரியோர்களை நினைத்து முன்னிறுத்து வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் பெயரால் பிரபந்தங்களை உருவாக்கினார்கள். இதையொத்த நிலையையே இங்கும் பொருத்திப் பார்க்க முடிகின்றது.

அழினும் முத்திரை வெளியீடும் சிலை நிறுவலும் நாவலரை எம்முள் வாழவைத்து விடுமா? நாவலர் காட்டிய பாதையை நாம் காலத்திற்கேற்ப உள்வாங்க வேண்டும். நாவலர் சைவ ஒழுக்கத்திலும் கோவில் கிரியைகளி லும் கண்டிப்பானவராக இருந்தார். பலியிடல் முதலான பழக்கங்களை நம் சமூகம் வேறுக்க வேண்டும் என்பதில் குறியாக இருந்தார். இன்று பல ஆலயங்கள் பொதுமக்கள் சார்பான சிந்தனை இன்றிச் செயற்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. பக்தியை கருதுகின்ற மனோ நிலை மாறிப் பண்தை மையப்படுத்திய மனோ நிலை வளர்ந்து வருகின்றது. இத்தன்மை எமது சமயத்திற்குக் கேடாகவே அமையும். நாவலர் புதுமை செய்வதற்குத் தயங்க வில்லை. பழமையைப் போற்றிய அதேவேளை காலத்திற்கேற்ற புதுமைகளை நாடினார். செய்யுள் வடிவில் பயின்ற தமிழை உரைநடைக்கு அழைத்துச் சென்றார். இதனால் தற்கால உரை நடையின் தந்தை எனப் போற்றப்படுகின்றார்.

பதிப்புத்துறையின் முன்னோடியும் அவரே. நாவலரின் பதிப்புச் சுத்தமானது என்ற நம்பிக்கை அக்காலத்தில் இருந்தது. ஆனால் இன்றைய பதிப்பு முயற்சிகளில் எத்தனை பிழைகள்? எழுத்துப் பிழை வசன அமைப்பில் பிழை எனப் பிழைகள் மலிந்த காலம். நாவலரை எம்முள் வாழ வைப்பதெனில் இத்தகைய துறைகளிலும் நாம் மாறியாக வேண்டும்.

எது எவ்வாறெனினும் சமூக அசை வியக்கத்தில் பல அழுத்தங்களை எதிர்கொள் ளும் தமிழர்கள் குறிப்பாக இந்துக்கள் நாவலரைப் போற்றுவதன் ஊடாகத் தம் நன்றியை வெளிப்படுத்தும் அதேநேரம் தமது தமிழுணர் வின் சைவ உணர்வின் வடிகாலாகவும் நாவலர் விழாக்களைக் கொள்கின்றனர். இனிவருங் காலங்களில் நாவலர் இன்னும் இன்னும் அதி களவானவர்களால் போற்றப்படுவார் என நம்பலாம். நாவலரை போற்றும் பண்பாடு நம்சமய சமூக எழுச்சிக்கு அடிநாதமாக அமையட்டும்.

ஆலயங்கள் சமயபணிகளில் மாத்திரமன்றி சமூகப் பணிகளையும் ஆற்றவேண்டும்

-எழ்ரி: வீரகேசர் (23.11.2014)-

ஆலயம் எனும் சொல் ஆன்மா இறைவனோடு லயப்படுகின்ற அல்லது சங்கமிக் கின்ற இடம் எனப் பொருள்படும். இதனை இறைவன் வாழும் இல்லம் எனவும் கோயில் எனவும் அழைக்கின்றோம்.

ஆலயங்கள் பொதுவாக சாதாரண மனிதர்களை மேம்படையச் செய்து இறைவனோடு ஒன்றிக்கின்ற அதாவது பிறந்த நோக்கத்தை அடைகின்ற பொருத்தமான பணியினைச் செய்கின்றதென்பதே ஜதீகம்.

சாதாரண மனிதன் எழுந்த மாத்திரத் தில் ஞான முதிர்ச்சி அடைவதில்லை. அடையவும் முடியாது. ஆனால் இறைவனது சித்தத்தால் உலக தேவைகளுக்கேற்ப அவ்வப்போது கர்ம பயன்களால் ஒருசில ஞானிகள் தோன்றி உலகத்தை உய்வித்திருக்கின்றார்கள்.

இந்துமதம் பரந்து விரிந்த சிறந்த கொள்கையினை தன்னகத்தே கொண்டிருக்கின்றது. இதனாலேயே இந்துமதத்தின்பால் நின்று ஒழுகிய பல்லாயிரக்கணக்கான ஞானிகளும், முனிவர்களும், தவ சிரேஷ்டர்களும், பெரியார்களும் தோன்றி இந்த உலகம் உய்ய பல தர்ம உபதேசங்களை உலகிற்கு அளித்திருக்கின்றார்கள். இவ்வாறான புனித இந்து மதத்திலிருந்துதான் ஏனைய மதங்களும் உருவாகியுள்ளன எனவும் கூறுமுடியும். இதனாலேயே இதற்கு சனாதன தர்மம் எனப் பெயருள்ளதாகவும் பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர்.

மனித பரிணாம வளர்ச்சியைப் பொறுத்து ஒவ்வொரு மனிதனும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு வரையறைக்குள் தன்னை ஈடுபடுத்தி வாழக்

கூடிய பொதுவான இயல்பினா நின்துமதம் மட்டுமே கொண்டிருக்கின்றது. இப்பாதைகளி னாடாக முறையே சாலோக, சாருப, சாம்பி, சாயுச்சிய என்னும் மோட்ச பாதைகளை ஒவ்வொரு இந்துவும் இறக்கும்போதே பெற்றுவிடுகின்றான். இதனாலேயே இறந்தவர்களை மோட்சமடைந்தவர்கள் என இந்துமதம் உறுதி படக் கூறுகின்றது.

எப்படி இந்த மோட்சம் கிடைத்தது என்பதை பார்ப்போமோயானால் ஒரு சாதாரண மனிதன் மனதை அடக்கி தியானத்தையோ, தவத்தையோ, அல்லது குறையாத பூஜை வழிபாடுகளையோ செய்வதைவிட சரியைத் தொண்டினை செய்தாலே மோட்சமடைய முடியும். இத்தொண்டினை இறைவனை முன் னிறுத்தி ஒவ்வொரு இந்துவும் மேற்கொள்வானாயின் அவன் சாலோக முத்தியை இயல்பாகவே அடைந்து விடுவான். இறைவனை ஆலயத்தில் மட்டுமல்லாது காணுமிடமெல்லாம் அதிசயித்து வணங்கும் தன்மையைக் கொண்டிருப்பது இந்துமதம். சூரியன், சந்திரன், பூமி போன்றவைகளை வழிபடுதல் இதற்குச் சிறந்த உதாரணம்.

அதேபோன்று ஏழை எளியவர்முதல் பசு, பட்சிகள், தாவரங்கள் போன்றவற்றிற்கு சேவை செய்வதற்கும் முன்னிற்பது இந்துமதம். இதற்காக ஆலயங்களைக் களமாக பயன்படுத்தினார்கள் எமது முன்னோர்கள். அதனாடாக வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து உய்யும் தன்மையையும் பெற்றார்கள். ஆலயங்களை கூற்றி அன்னதான மடங்களைக் கட்டி அன்னதானங்களை வழங்கினார்கள்.

இச்செயற்பாடுகள் இன்றும் பல ஆலயங்களிலும் தொடர்கின்றன. இதனாலேயே

ஆலயத்தைச் சுற்றியுள்ள பல ஆதீனங்கள் மக்கள் போற்றும் மடங்களாகத் திகழ்கின்றன.

இவ்வாறான பணிகளை இன்று ஆலயங்கள் மேற்கொள்கின்றனவா? என்பது கேள்விக் குறியாகவே உள்ளது. பல கோடிரூபா செலவில் ஆலயங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. பெருந்தொகைப் பணத்தை செலவு செய்து திருவிழாக்கள் எனும் போர்வையில் களியாட்ட நிகழ்வுகள் நடைபெறுகின்றன. அதி லும் குறிப்பாக காசைக் கரியாக்கும் பட்டாசு களுக்கு அதிக பணம் வீண்விரயம் செய்யப் படுகின்றது.

சிறிய ஆலயமாக இருந்தாலும் போட்டி அடிப்படையில் பட்டாசுகள் மணித்தியாலக் கணக்கில் கொழுத்தப்பட்டு குழலை யும் மாசடையச் செய்வதுடன் பலர் பல அசௌகரியங்களுக்கும் உள்ளாகின்றனர்.

திருவிழாக்களைச் சிறப்படையச் செய்வது ஆலயங்களை அலங்கரித்தல் மற்றும் வானவேடிக்கைகள் என்பது உண்மைதான். ஆனால் அதற்கும் ஒரு எல்லை இருக்க வேண்டும்.

மக்களிடம் சேகரிக்கப்படும் நிதி இவ்வாறாக வீண்விரயம் செய்யப்படுவது வேத ணைக்குரியது என்பதுடன் நிறுத்தப்பட வேண்டியது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். இவற்றிற்காக செலவு செய்யும் பணத்தை சமூக பணிகளுக்காக பயன்படுத்த வேண்டும்.

ஆலயங்களுக்கு தாராளமாக நிதி கிடைக்கின்றது. அவ்வாறு கிடைக்கும் நிதி யிலிருந்து 3/1 பங்கினையாவது ஏழைகளுக்கும், வீடுவாசல் இல்லாதவர்களுக்கும்

வீடுமைத்துக் கொடுத்தல், திருமணமாகாத ஏழைப் பெண்களுக்கு திருமணம் முடித்துக் கொடுத்தல், ஏழை மாணவர்களின் கல்விக் காக வழங்குதல் போன்ற நற்காரியங்களைச் செய்ய ஆலயங்கள் முன்வரவேண்டும். ஓவ் வொரு வருடமும் குறைந்தது ஒரு ஏழைக்கு வீடுமைத்துக் கொடுத்தல், கல்வியைத் தொடர முடியாத மாணவர்களுக்கு கைகொடுத்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளால் ஆலயம் நற்பெயரைப் பெறுவதுடன் மதமாற்றும் போன்ற வற்றிலிருந்தும் மக்களை விடுவிக்க முடியும்.

ஒருவர் மரணித்தால் அவர் துயரில் அனைத்து இந்துக்களும் கட்டாயம் பங்கு கொள்வதோடு ஆலயங்களின் பொறுப்பு வாய்ந்த பதவிகளில் உள்ளவர்களது ஒத்துழைப்போடு இறுதிச் சடங்குகளை நடாத்த வேண்டும்.

வசதிப்படைத்த ஓவ்வொரு இந்துவும் ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபாடோடு நின்று விடாமல், கிராமத்தில் உள்ள ஏழைகளுக்கு உதவ முன்வரவேண்டும்.

ஓவ்வொரு பெற்றோரும் தங்களது குழந்தைகளை சிறுவயதிலிருந்தே இறைபணி யோடு பொதுப்பணியை செய்வதற்கும் ஊக்கப் படுத்த வேண்டும். மேற்கூறப்பட்ட பணிகள் ஆலயங்களாலும் ஓர் இந்துவாலும் நிறைவேற்றக்கூடிய ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கான எனிமையான பக்திபூர்வமான நடைமுறை ஆகும்.

அதை ஆலயங்கள் சமயப்பணி களில் மாத்திரம் தங்கி நில்லாமல் சமூகப் பணிகளையும் ஆற்றவேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும் என்பதை உணர்வோம்.

கட்டுரையாளர் கவனத்திற்கு....

தயவு செய்து,

1. தங்களது ஆக்கங்களை தெளிவான கையெழுத்திலோ அல்லது கணவியிற் தட்டச்ச செய்தோ அனுப்பவும்.
2. தாளில் ஒரு பக்கத்தில் மட்டுமே எழுதவும்.
3. தங்கள் ஆக்கங்களுடன் தொலைபேசி இலக்கம். விலாசம் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடவும்.

முதுமையின் நிலைமை

-செல்வன சீவஞானம் வீஷ்ணு அவர்கள் -

முதியவர்கள், அனுபவங்களின் உண்ணதமான புதையல்கள். தமது பட்டினாலும், உழைப்பினாலும் பரிசோதிக்கப்பட்ட உண்மைகளையே இவர்கள் பறைசாற்றுவர். முதுமை என்பது அனுபவ முதிர்வு; ஆற்றலின் பின்னிலை! தற்போதைய சமூக முன்னேற்றங்களின் முதலீட்டாளர்கள் இம் முதியவர்களே! இவர்கள் தாம் - இளையோரை நோக்கி, “இளையையில் முதலீட்டாளர்கள் இம் முதியவர்களே! இவர்கள் தாம் - இளையோரை நோக்கி, “இளையையில் முதுமையில் மண்” எனும் இரத்தினச் சுருக்க வாசகத்தினை இயம்பியிருக்கிறார்கள். கல்; முதுமையில் மண்” எனும் இரத்தினச் சுருக்க வாசகத்தினை இயம்பியிருக்கிறார்கள்.

இங்கு “இளையையில் கல்” என்பதில், அவர்களை “இளையதிலேயே கல்வியில் ஆஸல் கொள்க! என இதமாக விளித்துரைக்கும் ஏவல் கூற்றும், “முதுமையில் மண்” என்பதில், கொள்க! என இதமாக விளித்துரைக்கும் ஏவல் கூற்றும், “முதுமையில் மண்” என்பதில், கல்வியில் கருத்துஞ்சாதுவிடின் - முதுபராய வாழ்வில் விரயமாவீர்; அர்த்தமற்றுப் “அவ்வாறு கல்வியில் போலும் தொனிக்கின்றன. இம் முதியவர்கள், உடலமைப்பில் போவீர்!” என்கின்ற அறிவுறுத்தலும் தொனிக்கின்றன. இம் முதியவர்கள், உடலமைப்பில் முன்பு “கல்” போலும் திடகாத்திரமாக இருந்தவர்கள்; தற்போது, தளர்ந்த நிலையில் “மண்” முன்பு “கல்” போலும் திடகாத்திரமாக இருந்தவர்கள்; தற்போது, தளர்ந்த நிலையில் “மண்” போலும் - அதாவது, “மண் மாதாவின்” உருவகமாக, பொறுமை வாதிகளாய் அமைதியையே விரும்புகின்றனர். இவர்கள் முன்பு மலையில் தோற்றிய அருவிகள்; இப்போதோ, கடலில் சங்கமிக்கச் செல்லும் பேராறுகள்! முன்போல உற்பத்திப் பணிகளில் ஈடுபட இயலாத இவர்கள் களைத்துப்போய் உள்ளனர். தமக்காகவும், தம் குடும்பத்திற்காகவும், தாம் வாழும் களைத்துப்போய் உள்ளனர். தமக்காகவும், தம் குடும்பத்திற்காகவும், தாம் வாழும் சமூகத்திற்காகவும் முன்னர் உழைத்து - இப்போது ஓய்ந்துவிட்டார்கள். கன் விழுந்து, ஊன் குறைந்து, வான் ஏக வழி பார்த்திருக்கிறார்கள். இவர்களை ஒதுக்குதல் தகாது; ஒதுங்கி நிற்க நிர்ப்பந்தித்தலும் ஆகாது! இவர்கள் இட்டிராது, ஆழ்வுடன் இல்லை; அழகுடனும் இல்லைத்தான்! ஏனெனில், அவற்றை எல்லாம் அடுத்த தலைமுறைக்கு அல்லவா அர்ப்பணித்துவிட்டார்கள்?!

கல்விமான்கள், விஞ்ஞானிகள், சமயச் சான்றோர்கள் முதுமையிலும் பொருளாதாரப் பாதுகாப்புடன் வாழ்வதற்கு வாய்ப்புண்டு. ஆனால், உடல் உழைப்பாளர்களாகக் கடின உழைப்பினை மேற்கொண்டவர்கள், “சமூக நன்றியுணர்வு இன்மையால்” நிராகரிக்கப்படுவர். இவர்களை நோயாளர்களாக, வறியவர்களாக, மனித நேசமும் மனித சகவாசமும் கிடைக்கப்பொத பரிதாபப் பிறவிகளாக, சிலவேளைகளில் - வெறுக்கத்தக்க யாசகர்களாகவும், முதுமை வாழ்வானது வடிவமைத்துவிடக்கூடும். பொதுவில் ஓய்வுத்தியம் என்பதனை எந்தவகையிலும் பெறாதவரின் பொருளாதார நிலையும், சமூக மதிப்பும் மிகக் கீழ்நிலையிலேயே உள்ளது. இன்றைய தலைமுறையினரிற் பலர், பெற்றோர் தமக்கார்ந்திய கடமைகளை வெறும் உயிரியல் செயன்முறையாகவே கொள்கின்றனர். தமது சுகபோக வாழ்வுகளுக்கு இடையூராகவே அவர்களைக் கணிக்கவும் செய்கின்றனர். இது, குறிப்பாக - புலம்பெயர்ந்தோரின் வலிமையானதொரு சமூகக்கோட்பாடுகி விட்டிருக்கின்றது. இன்று பரவலாக எங்கும் - “காவோலை விழுக் குருத்தோலை சமூகக்கோட்பாடுகி விட்டிருக்கின்றது. இன்று பரவலாக எங்கும் - “காவோலை விழுக் குருத்தோலை சமீக்கும்” பாமரப் பரிசீலிப்புடன் இளைய தலைமுறையினரிற் பலர், முதியோரை அனுகூகின்றனர். சிரிக்கும்” பாமரப் பரிசீலிப்புடன் இளைய தலைமுறையினரிற் பலர், முதியோரை அனுகூகின்றனர். இந்த அலட்சிய மனோபாவம், எந்த இலட்சியத்தினையும் எட்ட வகை செய்யாது. முன்பு தாயின் மடியில் குந்துவதற்கென முந்துவதற்குப் போட்டியிட்ட நாம், இன்று அதே தாயைத் தயக்கமின்றிப் பராமரிப்பதற்கு முன்னிற்கின்றோமா?

இனி இந்த வேளையில் இன்றைய முதியோர் பற்றி, நாளைய முதியோராகிய நாம் கரிசனை கொள்வதற்கு, உரிய திடசங்கற்பம் பூணுவோமா!

(தொடர்ச்சி...)

கண்டோம் கதிர்காமம்

-தீரு அன்னனதாசன் அவர்கள் -

தொடர்ந்தும் அவரின் முத்தாய்ப்பான இயல் இசையின் உசித வஞ்சிக் கயர்வாகி... என்ற திருப்புகழ் ஒலிக்கத் தொடங்கியது. அடியார்களே இதில் என் அனுபவத்தையும் அடியார்களின் மன்னிலையையும் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும். வித்துவான்கள் தொடக்கம் எம்போன்றவர்கள் வரை தேவார திருவாசக திருப்புகழ் பஜனைப் பாடல்களைப் பாடுகின்றோம் தான். எல்லா வித்துவான்களும் எல்லாப் பாடக்களும் எல்லாப் பாடல்களைப் பாடினாலும், ஒவ்வொருத்தருக்கும் ஒவ்வொரு பாடல் முத்தாய்ப்பாக அமைந்துவிடுவதை இசை உலகு நன்கு அறியும். உண்மையாகச் சொன்னால் எந்தவொரு வித்துவானும் தொடாத அளவிற்கு இவரின் இந்தத் திருப்புகழ் தொட்டு நின்று அனைவரையும் முருகனோடு இணைக்கும் தேனிசை அமுதாக அமைந்தன. அக்கணங்கள் நிட்சயமாக அடியேனால் அத்திருப்புகழில் அவரோடு இசைந்து சஞ்சரிக்க இயலவில்லை என்பதை உணர்ந்தேன். தொடர்ந்து பூசையை நிறைவு செய்தார் கவாமிகள். அனைவருக்கும் பிரசாதம் வழங்கப்பட்டு மீண்டும் அருகில் உள்ள சிவனையும் வழிபட்டு கதிரமலையிலிருந்து இறங்குவதற்கு ஆயத்தமானோம்.

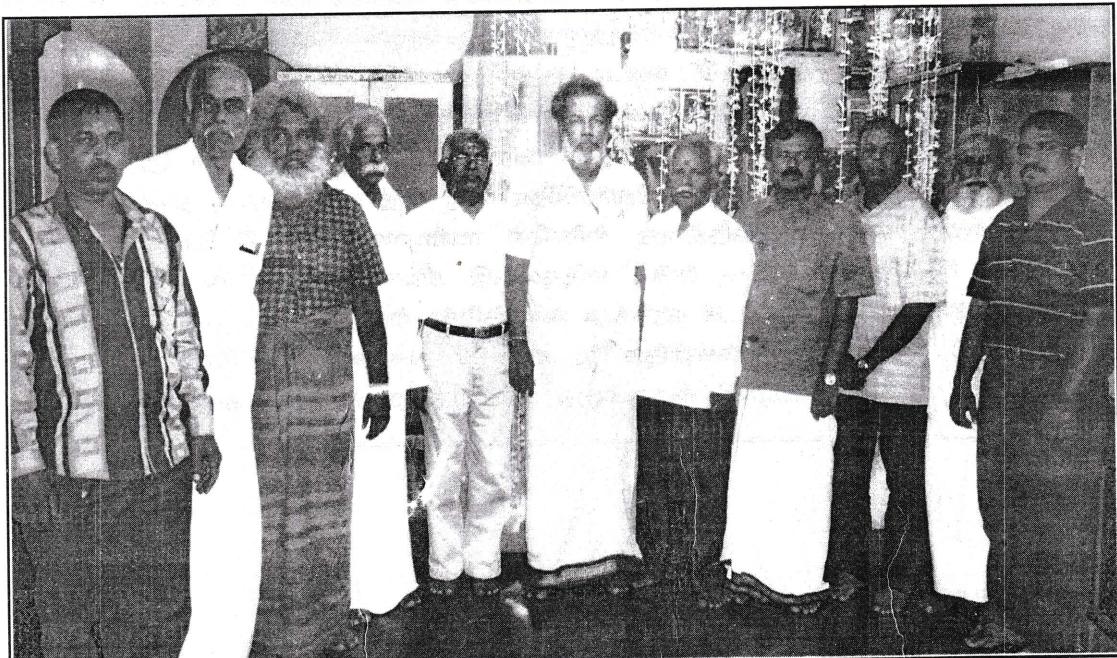

என் அன்பான ஞானச்சுடர் வாசகர்களே வெறுமனே கதிர்காமம் போனோம், கண்டோம் என்றில்லாது தகுந்த இடங்களில் தகுந்த கருத்துக்கள் சேர்ப்பது தனி அழகு எனப் பலரும் பாராட்டுவதும் தெரிகிறது. ஆக எதிலும் நல்லதையே காணும் அடியவர்களும் இருக்கிறார்கள்

என்பது மகிழ்ச்சித்ர, எம் சந்நிதிக் கந்தனிற்கும் அந்தக் கதிரமலையானுக்கும் உள்ள தொடர்பு அனைவரும் அறிந்ததே. புதியவர்களுக்காக, கதிரகாமரைக் கதிரகாமம் கூட்டுச்சென்று பூசைமுறை கற்பித்து, தான் இங்கிருந்து அவரது பரம்பரையினரால் வாய்க்கட்டி பூசை ஏற்று, அகில உலக அடியார்களையும் நன்பாலீர்த்து அருள்மழை பொழிவன் எங்கள் ஆற்றங்கரையான்.

அதே பாணியில் இப்போ இந்தச் சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தின் பணிகளுக்கும், சவாமி களுடாக ஒரு புதுவித நாடகமாட விழைந்த அந்தக் கதிரமலையான் தொடங்கப் பணியை கார்த்திகை 2014 ஞான்சுடர் பக்கம் 13 பொதிந்து நிற்கிறது. சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தின் மலையக ஆன்மீக சமூகப் பணிகளிற்கென அத்திவாரத்தை அம்மலர் சாற்றிநிற்க அதனைத் தொடர்ந்து பணிகளின் நிமித்தம் சென்ற அடியவர்களிற்கு அவன் ஆடிய நாடகத்தையும் காட்டியே ஆகவேண்டும். இந்தக் கண்டோம் கதிரகாமத்தினாடாக காண்போம் கதிரகாமக் கந்தனின் நிகழ்கால அற்புத்ததை. அனைவரும் வாரீர்.

ஆம் சவாமிகள் வாக்களித்தபடி மலையகத்தில் சந்நிதியான் ஆச்சிரம அறப்பணிகளின் கல்விதானச் செயற்பாட்டின் ஆரம்பச் செயற்பாட்டின் பொருட்டு சங்கீதக் கருவிகளான வயலின்- 03, றபான்- 02, 06சோடி தாளங்கள், 02சோடி சப்ளாக்கட்டைகள், சுருதிபெப்டி- 01 என்பவற்றுடன் சைவ மகா சபையினரின் சத்துமா, சவர்க்காரங்கள், பற்பசை, தூரிகை ஆகிய சுகாதார பொருட்களுடனும் நாம் பதினொருபேர் 12.12.2014 வெள்ளி பிற்பகல் 7.00 மணிக்குப் புறப்பட்டு இரவு வவுனியா கோவில் குளத்தில் அமைந்த சிவன் கோவில் வளாகத்தில் அமைந்துள்ள மகளிர் இல்லத்தில் தங்கி சனி அதிகாலை 5.30 மணிக்கு பதுளை நோக்கிய எமது பயணம் சந்நிதியான் ஆச்சிரம டோல்பின்ரக வாகனத்தில் ஆரம்ப மாகியது. பிற்பகல் 1.30 மணிக்கு பதுளை ஸ்ரீ கதிரேசன் ஆலயத்தைச் சென்றடைந்து வழிபட்டபின் அங்கு இரவு தங்குவதற்குரிய ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டன.

நல்ல நூல்களை படிப்பதனால் உனது உணர்ச்சி வளரும்.

பிற்பகல் 2.30 மணியளவில் பதுளை சைவ மகளிர் இல்லத்திற்குச் சென்றோம். அவர்களின் மிக அன்பான் மதிய போசனத்தை மாந்தியபின் அதன் இயக்குநர் திரு பி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் வழிகாட்டலில் ஸ்பிறிவெவலி தேயிலைத் தோட்ட மண்டபத்தில் அண்மையில் மண்சரிவு அச்சுறுத்தலால் இடம்பெயர்ந்து தங்கியுள்ள 33 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த சுமார் 150 மக்களிற்கு உதவுமுகமாக அங்கு சென்றோம். நாம் முன்பு வந்தபோது இடம்பெயர்ந்த மக்களெல்லாம் இப்போ நிரந்தர உறைவிடங்களுக்குச் சென்றுள்ளார்களாம்.

எனவே சைவ மகாசபையினர் கொண்டுவெந்த சத்துமா, சவர்க்கார வகைகளை இவர்களுக்கு வழங்கி இவர்களது மன உளைச்சலைத் தீர்க்கும் வகையில் அளவளாவிய பின் பிற்பகல் 5.00 மணியளவில் மீண்டும் இல்லத்தை நோக்கி வருகிறோம். பதுளை நகருக்கு அண்மையில் உள்ள ஓர் பிரசித்திபெற்ற பதுளை நோக்கில் ஸ்ரீ காளி அம்மன் கோவில் இருப்பதாகவும், அதற்குப் போவதானால் சற்று மேல்நோக்கிச் செல்லவேண்டும் என்றும் திரு கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கூற, அனைவரும் வந்துவிட்டோம், தாயையும் தரிசிப்போம் என்றார்கள். சென்றோம். மிக உயர்மான இடம். கீழே பார்த்தால் அதே மலைநாட்டுப் பிரமிப்பு. ஏறக்குறைய 3-4 பரப்பு சமதரையில் அமைந்த அதி அங்புத அழகு மிகு காளி அம்பாள் ஆஸயம்.

மூலவள் மகாகாளி. ஆனால் பரிவார மூர்த்திகளாக விநாயகர், சிவன், முருகன், மாயவன், ஜயப்பன், ஆஞ்சநேயர், பைரவர் விக்கிரகங்கள் ஆகிய அனைத்து மூர்த்தங்களும் மிகமிக அழகாக செப்பு வெள்ளி உலோகங்களாலான வேலைப்பாடுகள் அமைந்த திருவாசி பீடங்கள், முகப்பு வளைவுகளுடன் அலங்காரமாக அழகாக அமைந்துள்ளதுடன் மிகப் பிரமாண்டமான காளித்தாயின் உருவும் அனைவரையும் மெய்சிலிர்க்க வைத்தது. கால் கழுவ முற்பட்டவேளை ஒரே ஜில்லென்ற குளிர்நீர். பனிமுட்டம்வேறு. இதில் சிறப்பு

என்னவென்றால் நாம் சென்றவேளை அம் பாளுக்கு சாயங்காலப் பூசை நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தமை அனைவரையும் பக்திப் பரவசத்தில் ஆழ்த்தியது. இந்தவேளை அடியேன் எனது இறுவெட்டுக்கள் இரண்டையும் வழங்கினேன். அவர்களும் உடனேயே அதனை மிக மெதுவான ஒசையுடன் போட்டு மிருந்தனர். பூசைகள் முடியும் நிலையில் ஆலய நிர்வாகிகளில் ஒருவர் இறுவெட்டைக் கேட்டுவிட்டு ஜயா நீங்கள் ஒரு பஜனை செய்யுங்கள் என்று கேட்க சுவாமிகளின் தலைமையில் ஒரு பதினெந்து நிமிட பஜனை செய்து வதற்கும் எது அடியார்கள் அர்ச்சனை செய்து முடிப்பதற்கும் சரியாக இருந்தது. அந்த மலை யிலும் ஜயாவின் முருகாவும், அடியேனின் நயினையிலே கோயில் கொண்டாளும் ஒப்பித்த அதிர்வகள் எப்படி எழுதுவதென்றே தெரியவில்லை. அனுபவித்தவர்களுக்கே

அவை புரியும் எம்மோடு வந்த வங்கியாளர் அர்ச்சஸனை செய்தபொழுது அவருக்கு அர்ச்சகர் ஜியா அளித்த பிரசாத மகிழ்ச்சை எம்மோடு பகிர்ந்து கொண்டதும் அம்பாளின் அஞ்சிற்கு ஓர் அரிய சான்றாக அமைந்தது.

7.00 மணியளவில் இல்லாத்திற்கு வந்தபொழுது பிள்ளைகள் பிரார்த்தனைக்கு ஆயத்தமானார்கள். பிள்ளைகளில் பிரார்த்தனை மிகவும் தரமானதாகவும் உச்சமாகவும் இருந்தது. சில அடிப்படைத் திருத்தங்கள் மட்டும் செய்தால் போதுமானதாக இருந்தது.

பிரார்த்தனை முடிவில் கவாமிகளாலும் வந்த தொண்டர்களாலும் பிள்ளைகளுக்கான கற்றல் உபகரணங்கள் வழங்கக்கப்பட்டன. இரவுச் சாப்பாடும் அவர்களே தந்தனர். அனைவரும் திருப்தியாக உண்டபின் சற்று ஒய்வு. அந்த நேரந்தான் கதிர்காமத்தாளின் மீதிக் கடைசிக்கு கால்கோள் ஆரம்பமாகியது....

(காட்சி தொடரும்...)

ஞானச்சுடர் சந்தாதாரரின் கவனத்திற்கு

வணக்கம்! தூங்கன் காட்டிவரும் பேராதரவுக்கு மனமார்ந்த நன்றீகள். ஞானச்சுடர் மலரின் தயாரிப்புச் செலவினாங்களும், அஞ்சல் கட்டண உயர்வும் பல மடங்கு உயர்ந்து விட்ட விவேகாயினும், மாதந்தவறாது ஞானச்சுடரினை வெளிக் கொண்டவதின் நாம் மிகக் கூக்கமாகவே உள்ளோம். தீர்த்தகைய சூழ்நிலையில் நாம் உங்களிடம் ஏதிற்பார்ப்பது ஒன்றுதான். 2015கும் ஆண்டுக்கான நுழை வாசலிலே நாம் நிற்கிறோம். உங்களுடைய வருடாந்த சந்தாப் பணத்தினைச் சென்றுத்தி தங்கள் சந்தாப் பதினிலைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறும், புதிய ஆண்டில் பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக தங்களது சரியான முகவரியைத் தபால் மூலமோ - தொலைபேசி மூலமோ தெரியப்படுத்துமாறும் அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

சந்தியபான் லூசிரீம்
சௌவ கலை பன்பாட்டுப் பேரவை.

தெமாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

02.01.2015 வெள்ளிக்கழை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
திருவாசக விழா

விடயம் :- “மங்கள இசை”

வழங்குபவர்கள் :- மஹவார் T.M. வாசகர் குழுவினர்

09.01.2015 வெள்ளிக்கழை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
சொற்பொறிவு :- “அவமே காலத்தைப் போக்காதே”

வழங்குபவர் :- திரு ஓரா. கேதீசன் அவர்கள்

16.01.2015 வெள்ளிக்கழை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
விடயம் :- “இன்றிசை”
(பக்கவாத்திய சகிதம்)

23.01.2015 வெள்ளிக்கழை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்
சொற்பொறிவு :- “தேவி பாகவதம்” (தொடர்)
வழங்குபவர் :- திரு அ. குமாரவேல் அவர்கள்
[சிறேஷ்ட விரிவுவரையாளர், மாறு/கல்லூரி வட்டங்கோட்டை]

30.01.2015 வெள்ளிக்கழை முற்பகல் 10.00 மணியளவில்

ஞானச்சுட்டி தெமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுகரை :- திரு ஒஹு திருமுருகன் அவர்கள்

[தலைவர், தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்]

மதிப்பீட்டுகரை :- திரு ஆ. சிவநாதன் அவர்கள் **205 இறுவகு**

[அந்திப்பு]

மலர்

பதிவு கெ. QD/16/NEWS/2014

ஸ்ரீ சௌல்வச்சந்நிதி ஞலை முகப்புத் தோற்றம்

